

Onsdag den 26. januar 2011 (D)

1

46. møde

Onsdag den 26. januar 2011 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvordan forsvaret regeringen, at der ifølge Danmarks Statistik er blevet sparet 0,5 mia. kr. på folkeskolens normalområde i forhold til budgetterne for 2010, når regeringen selv gentagne gange har adresseret behovet for at hæve uddannelsesniveauet i Danmark, en målsætning, der også er blevet fremhævet af regeringens eget Vækstforum?

(Spm. nr. S 950).

2) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvordan forklarer ministeren, at regeringens eget Vækstforum har foreslået at gøre det til et selvstændigt politisk mål at sænke det danske uddannelsesniveau, når regeringen i mange andre sammenhænge har slået til lyd for, at Danmark skal satse på uddannelse og hæve danskernes uddannelsesniveau for at klare sig i konkurrencen?

(Spm. nr. S 952).

3) Til finansministeren af:

Jens Peter Verner (S):

Mener ministeren, at det er udtryk for en sandfærdig beskrivelse af efterlønnernes helbredstilstand, når statsministeren i sin nytårstale siger, at »langt de fleste efterlønnere hverken er mere eller mindre syge end deres jævnaldrende på arbejdsmarkedet«?

(Spm. nr. S 963).

4) Til finansministeren af:

Jens Peter Verner (S):

Mener ministeren, at DREAM-gruppen tager fejl, når de i en analyse påpeger, at folk på vej på efterløn har 70 pct. flere sygedage i året, inden de går på efterløn, end folk i samme alder?

(Spm. nr. S 964).

5) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Mener ministeren, at det er retfærdigt, at de 100 rigeste danskere af regeringen i 2011 i gennemsnit får 2,7 mio. kr. i skattelettelser, sam-

tidig med at regeringen vil afskaffe efterlønnen for hårdtarbejdende murere, tømrere og smede?

(Spm. nr. S 965).

6) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Forstår ministeren, at pensionister, der oplever besparelser på deres hjemmehjælp, mener, at det er uretfærdigt, at de 100 rigeste danskere af regeringen i 2011 i gennemsnit får 2,7 mio. kr. i skattelettelser?

(Spm. nr. S 967).

7) Til skatteministerens af:

Klaus Hækkerup (S):

Hvad er ministerens holdning til fordelingen af skattelettelserne for henholdsvis de højeste og laveste indtægter som følge af forårspakke 2.0 fra 2009 og genopretningspakken fra 2010, og kan ministeren herunder oplyse den gennemsnitlige skattelettelser, disse to pakker tilsammen har givet henholdsvis de 10 pct. rigeste (dem med de højeste indkomster) og de 10 pct. fattigste (dem med de laveste indkomster)?

(Spm. nr. S 962).

8) Til forsvarsministeren af:

Jesper Langballe (DF):

Hvornår vil det værk, som fem historikere har frembragt, efter ministerens skøn kunne udkomme?

(Spm. nr. S 928, skr. begr.).

9) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Orla Hav (S):

Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med sundhedslovgivningen og den arbejdsdeling, der kom ud af kommunalreformen, at KL varsler, at store grupper af patienter selv skal sørge for deres genoptræning efter alvorlig sygdom?

(Spm. nr. S 920).

10) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Orla Hav (S):

Vil ministeren tage initiativ til at sikre, at alle borgere vurderes ud fra sundhedsfaglige kriterier for at sikre dem genoptræning efter alvorlig sygdom frem for vurdering efter økonomisk formåen?

(Spm. nr. S 921).

11) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Er ministeren enig med sundhedsøkonom Jes Søgaard i, at ministerens løftede pegefinger i forbindelse med speciallægenes forskelsbehandling af patienter svarer til at lægge guld- og sølvklumper ud foran lægerne for derefter at sige til dem, at de helst skal tage sølvklumperne (jf. Deadline, den 11. januar 2011, kl. 22.30)?

(Spm. nr. S 959).

12) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Når en ny undersøgelse foretaget af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (AE) og Statens Institut for Folkesundhed (SIF) viser, at lavtuddannede dør 10 år tidligere end højtuddannede, bl.a. grundet arbejds-vilkår, mener ministeren så, at det er rimeligt at fjerne efterlønnen for den nedslidte murer, som kan se frem til en markant kortere alderdom end den højtuddannede direktør?
(Spm. nr. S 969).

13) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Julie Skovsby (S):

Hvad mener ministeren er forklaringen på, at Region Syddanmark nu også står over for store besparelser, hvor 400-700 stillinger på Odense Universitetshospital står til at blive nedlagt?
(Spm. nr. S 966).

14) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Julie Skovsby (S):

Frygter ministeren, at de voldsomme besparelser, som vi har oplevet på landets sygehuse i den seneste tid, vil få konsekvenser for patienterne, og i så fald hvilke?
(Spm. nr. S 968).

15) Til videnskabsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Synes ministeren, at opsparring af midler over flere år generelt skal fremmes inden for den danske forskningsverden, sådan som det har været tilfældet med Copenhagen Consensus Center under ledelse af Bjørn Lomborg?
(Spm. nr. S 970).

16) Til videnskabsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Finder ministeren, at det er hensigtsmæssigt, at universitetscentres ledere ikke får vurderet deres produktion af publikationer gennem videnskabelig peer review, sådan som det tilsyneladende er tilfældet med direktøren for Copenhagen Consensus Center, Bjørn Lomborg?
(Spm. nr. S 971).

17) Til beskæftigelsesministeren af:

Frank Aaen (EL):

Har en fjernelse af efterlønnen konsekvenser for lønudviklingen på arbejdsmarkedet?
(Spm. nr. S 953).

18) Til beskæftigelsesministeren af:

Frank Aaen (EL):

Hvis en fjernelse af efterlønnen har betydning for lønudviklingen, er det så en effekt, regeringen ønsker?
(Spm. nr. S 954).

19) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Når undersøgelser har vist, at det forholder sig således, at sandsynligheden for at dø, inden man er 75 år, er 20 pct. højere for dem, der gik på efterløn som 60-årige, sammenlignet med dem, der er i beskæftigelse som 60-årige, finder ministeren det så fortsat rimeligt at fjerne efterlønnen, idet en stor gruppe vil have markant færre leveår tilbage efter folkepensionsalderen?
(Spm. nr. S 972).

20) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Har ministeren forståelse for, at mange ufaglærte og kortuddannede, der jo hovedsagelig er de mennesker, der bruger efterlønsordningen, ikke føler, de kan stole på regeringen, idet regeringen flere gange har

lovet ikke at røre ved efterlønnen og nu fremlægger forslag om at afskaffe ordningen?
(Spm. nr. S 973).

21) Til socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Mener ministeren, at det er acceptable forhold for børnefamilier, at mange kommuner indfører flere lukkedage, og at Københavns Kommune eksempelvis indfører to hele lukkeuger?
(Spm. nr. S 960).

22) Til socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Vil ministeren vedkende sig et ansvar for de mange lukkedage i eksempelvis Københavns Kommune, der er en følge af regeringens krav om nulvækst i kommunerne?
(Spm. nr. S 961).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Lovforslag nr. L 116 (Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge) og

Lovforslag nr. L 117 (Forslag til lov om ændring af lov om europæiske samarbejdsudvalg).

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Lovforslag nr. L 121 (Forslag til lov om ændring af lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto, dødsboskatteloven og kursgevinstloven),

Lovforslag nr. L 122 (Forslag til lov om ændring af lov om opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Danmark og henholdsvis Frankrig og Spanien) og

Lovforslag nr. L 123 (Forslag til lov om ændring af tinglysningsafgiftsloven).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:00

Formanden :

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget

kulturministeren og ministeren for udviklingsbistand.

Jeg kan oplyse, at der til kulturministeren er anmeldt følgende
spørgere:

Yildiz Akdogan (S)

Martin Henriksen (DF)

Rasmus Prehn (S)

Til ministeren for udviklingsbistand er der anmeldt følgende
spørgere:

Kamal Qureshi (SF)

Er der flere, der ønsker ordet?

Hr. Per Dalgaard, er det til ministeren for udviklingsbistand?

Det er så også noteret.

Vi forventer, i og med at der er tale om fem i alt, at alle kan komme til orde inden for den time, der er til rådighed.

Den første, der skulle have haft ordet, fru Yildiz Akdogan, er her ikke, så vi går videre til hr. Rasmus Prehn, der så får ordet, og bagefter hr. Martin Henriksen. Men hr. Rasmus Prehn med spørgsmål til kulturministeren, værsgo.

Kl. 13:01

Spm. nr. US 70

Rasmus Prehn (S):

Mange tak. Det er jo en kendt sag, at vi i Aalborg er meget stolte af vores fantastisk gode teater, Aalborg Teater. Imidlertid er det sådan, at der siden strukturreformen, hvor man lagde an til en omlægning af finansieringen af landsdelsscenerne, har været en vis skævvridning i forhold til finansieringen.

Aalborg Teater har ladet udarbejde et notat, hvoraf man kan se, hvordan det ser ud med produktionen, hvordan det ser ud med antallet af forestillinger, hvordan det ser ud med publikum osv. Der ser det altså ud, som om Aalborg Teater klarer sig rigtig fantastisk flot sammenlignet med landsdelsscenerne i Aarhus og i Odense. Til gengæld er der noget, der tyder på, at man finansieringsmæssigt ikke har de samme gode vilkår, som man har i Aarhus og i Odense. Man får sådan set mindre i tilskud, end man gør i Aarhus og i Odense.

Jeg står her med notatet, og kigger man på det rene driftstilskud, kan man se, at Aarhus Teater altså gennemsnitligt modtager 71 pct. større driftstilskud end Aalborg, og Odense Teater modtager 35 pct. mere.

Tager man højde for antallet af publikum, er procentsatserne lidt mindre, men dog stadig væk skæve, idet man kan se, at tilskuddet pr. tilskuer er 51 pct. højere på Aarhus Teater og 12 pct. højere på Odense Teater. Har ministeren en forklaring på, hvordan det kan være, at når der er tale om landsdelsscener, som jo burde være ligestillede, så bruger man af statens midler færre kroner på teater i Aalborg, end man bruger på tilsvarende scener i Aarhus og i Odense?

Kl. 13:03

Formanden :

Kulturministeren.

Kl. 13:03

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Altså, nu kan jeg jo ikke stå og sagsbehandle et enkelt teater her i spørgetiden. Det havde jo nok været rigtigt at aflevere det som et skriftligt spørgsmål med alle de tal, som kommer fra hr. Rasmus Prehn. Det egner sig ikke til spørgetiden.

Men jeg kan rent principielt sige, at der jo ligger nogle forskelle imellem teatrene og de penge, de har til rådighed, af tre forskellige hovedårsager. Det ene er, som hr. Rasmus Prehn rigtigt sagde, strukturreformen. Det betyder så, at der jo er forskel på, hvad kommunerne tidligere lagde ind i deres teatre, og derfor så også forskel på, hvad de fører med over.

Så er der omkostningerne. Der er også forskel på omkostningsniveauet med lejemålene og kommuneskatterne, og hvad der måtte være af omkostninger på de forskellige teatre. Det skal så også regnes med ind. Og så er der historikken.

Men jeg mener faktisk, at jeg er i gang med at prøve at se på en mere rimelig fordeling imellem hovedstad og provins og de forskellige områder i forhold til de bevillinger de har, så det er jo også en af de ting, jeg ser på. Men jeg kan ikke stå og sagsbehandle Aalborg Teater i Folketingssalen.

Kl. 13:04

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:04

Rasmus Prehn (S):

Det er klart, at vi ikke kan stå og sagsbehandle et konkret teater her i salen. Det har ingenlunde heller været min intention. Når jeg alligevel tillader mig at bringe det til torvs her i Folketingssalen, er det, fordi det har været oppe at vende før, hvorefter ministeren også lovede, at det var noget, der skulle kigges på. Der var en analyse, der skulle bearbejdes.

Derfor synes jeg, at når de har lavet et nyt notat fra Aalborg Teaters side, hvor man kan se, at skævheden er der, og at den endda ikke er blevet mindre – den er måske ligefrem blevet større – så er tiden altså inde til at spørge nysgerrigt ind til, hvordan det ser ud med det her. Mener ministeren stadig væk, at der er en skævhed?

Der er jeg glad for at høre at ministeren taler om, at man skal finde en mere retfærdig fordeling. Det er jo ensbetydende med, at ministeren står her i Folketingssalen og siger, at den måde, vi finansierer på i øjeblikket, er urimelig. Det vil jeg gerne have at ministeren bekræfter, sådan at også folk i Nordjylland, folk i Aalborg får håndslag fra ministeren på, at sådan som vi fordeler til teatrene i øjeblikket er urimeligt.

Kl. 13:05

Formanden :

Kulturministeren.

Kl. 13:05

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Nej, det vil jeg ikke stå og sige i Folketingssalen. Det ville have været for meget, og det ved hr. Rasmus Prehn også godt. Jeg står og siger at vi ikke kan sagsbehandle, og så kan jeg ikke samtidig stå og sige, at behandlingen har været urimelig, for så har jeg rent faktisk sagsbehandlet. Det kan jeg ikke.

Men jeg kan sige, at der er fortilfælde. Der er historik. Der er kommunale forskelle, og der er omkostningsforskelle. Det er rigtigt, at der skal ses på det. Vi har også gjort det i forbindelse med udligningen mellem hovedstad og provins. Der har jeg også prøvet at se på det. Eksempelvis i forbindelse med musikken har jeg prøvet at se på, om det er rimeligt, og jeg har så også ændret fordelingen her i vinter.

Jeg skal se på det, og det er rigtigt, at der ses på det. Men jeg kan ikke stå og sige, at det er urimeligt, for der er forskellige forhold, der gør sig gældende.

Kl. 13:06

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 13:06

Rasmus Prehn (S):

Ministeren sagde dog alligevel, at vi skal finde frem til en model, der er mere rimelig. Det kan godt være, at ministeren ikke her i salen

kan sige, at det er direkte urimeligt, men i hvert fald har ministeren jo rent sprogligt udtrykt, at det er knap så rimeligt, som det kunne være. Jeg er rigtig, rigtig glad for, at ministeren her i Folketingssalen lover, at det er noget, der bliver arbejdet videre med.

Nu har det her spørgsmål jo været oppe at vende flere gange. Det er efterhånden nogle år siden, vi fik strukturreformen. Og det, at der er en historisk tradition for, at man havde flere penge til teatre i Århus og i Odense, er jo ikke et rimeligt argument for, at man så, når man bruger fællesskabets kasse, statskassen, til at give tilskud, skal fortsætte med at give mere til Århus og til Odense, end man gør til Aalborg. Der må være en rimelig fordeling.

Jeg er glad for, at ministeren siger, at han arbejder med det, men kan vi få en dato for, hvornår vi kan regne med, at der bliver rettet op på det her, så man virkelig kan få det bedste ud af det kæmpe potentiale, der er på Aalborg Teater, hvor man allerede gør det fremragende på trods af en måske lidt ringe økonomi sammenlignet med andre?

Kl. 13:07

Formanden :
Kulturministeren.

Kl. 13:07

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Der er jo ikke tvivl om, at Aalborg Teater gør det fremragende; det kan man konstatere, det er jo et succesteater, og det er jeg kun glad for.

Hr. Rasmus Prehn kan sikkert som gammel socialist bekræfte, hvad jeg nu siger. Bertolt Brecht – som vi jo formentlig begge to finder var en god forfatter, ikke? – sagde: Sandheden er konkret. Og derfor er jeg også nødt til at være konkret, når man gør det, for det, der kunne se lige ud, kan jo godt være forskelligt. Hvis jeg stikker dem alle sammen den samme portion penge, er det ikke nødvendigvis rimeligt og fair, fordi omkostningerne, forudsætningerne og kommunernes bidrag er forskellige. Derfor er det ikke så enkelt.

Men det, jeg siger her i dag, er: Jeg skal fortsat se på det, ligesom jeg har gjort med den vækstforskydning, jeg har skabt mellem hovedstaden og provinsen på andre områder.

Kl. 13:07

Formanden :

Tak til hr. Rasmus Prehn, der var ude med snøren.

Så er det hr. Martin Henriksen med et spørgsmål til kulturministeren.

Kl. 13:08

Spm. nr. US 71

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Det, jeg gerne vil spørge kulturministeren om, er det forløb, der har været omkring Hizb-ut-Tahrir og Det Kongelige Bibliotek. Der var det jo sådan, at kulturministeren bad om at få en redegørelse fra Det Kongelige Biblioteks direktør med den klare hensigt, at mødet skulle aflyses, og det blev det så ikke. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at vi fra Dansk Folkepartis side gerne havde set, at mødet var blevet aflyst, og det er heller ikke nogen hemmelighed, at vi gerne ser, at organisationen bliver forbudt; det vil vi selvfølgelig stille spørgsmål til justitsministeren om på et senere tidspunkt.

Men jeg kunne godt tænke mig fremadrettet at spørge ind til, om kulturministeren har nogen planer om at udarbejde nogle retningslinjer, sådan at lignende situationer kan undgås i fremtiden.

Kl. 13:08

Formanden :
Kulturministeren.

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jeg tror, at det er meget, meget svært at lave en dosmerseddel på det der, fordi situationerne jo altid vil være forskellige. Man skal også passe på, at vi ikke her i Folketinget og i regeringen og i ministerierne kommer til at afgøre, hvad der sker i de forskellige lokaler.

Hvis jeg nu direkte havde sendt en ordre om at aflyse, kunne jeg herefter også tage stilling til, om f.eks. Surrend måtte hænges i Den Gamle By eller ikke måtte hænges i Den Gamle By. Og så ville man komme med noget andet og tredje og fjerde. Det ville betyde, at de, der leder institutionerne, virkelig kunne kaste ansvaret fra sig ved at lade ministeren tage stilling til plakater og til billeder og til malerier og til film og til møder i forskellige offentlige lokaler. Det tror jeg man skal passe på med, for det har man folk ansat til. Det er direktørerne.

Direktøren har jo lavet sin redegørelse. Den er lagt ud på nettet. Den kan alle læse. Og der har jeg sagt: Uanset dette, så mener jeg, at man skal overveje, hvad man bruger offentlige lokaler til, for dem er skatteydernes penge brugt til. Derfor markerede jeg meget tydeligt, at jeg ikke mener, at skatteydernes penge, der jo har skabt Det Kongelige Bibliotek – selv om man betaler for lokalerne – skal gå til at huse et møde, hvis formål er at opmuntre til modstand mod de danske soldater, som er sendt ud af det danske Folketing for at forsvare Danmarks interesser og på FN's opfordring er i en krig i Afghanistan. Derfor havde jeg gerne set, at han traf en anden beslutning, men jeg fastholder, at det i sidste instans måtte blive hans beslutning.

Jeg tror, at det her giver en anledning til, at de, som står for vores lokaler, må overveje det her. Jeg bemærkede, at professor Claus Haagen Jensen var enig i, at jeg kunne tænde den her, om jeg så må sige, advarselslampe til direktøren, men også, at jeg ikke kunne gå længere.

Kl. 13:10

Formanden :

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:10

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, at sagen er for alvorlig til, at man kan sammenligne den med plakater, der bliver hængt op forskellige steder, netop fordi der er tale om en organisation, som har opfordret til, at man slog danske soldater ihjel i Afghanistan. Derfor synes jeg også, at det er en ekstraordinær situation, og det var netop også derfor, at vi fra Dansk Folkepartis side gerne havde set, at kulturministeren var gået ind og havde sagt: Det kan ikke finde sted her, for det er en ekstraordinær situation.

Men jeg forstår simpelt hen ikke – når nu kulturministeren tilsyneladende er enig med Dansk Folkeparti i, at det er dybt problematisk, og at det er en hån mod de danske soldater derude, som tjener deres land – at kulturministeren ikke, netop fordi det er sådan en ekstraordinær situation, vil udarbejde nogle retningslinjer, sådan at vi fremadrettet kan tage hånd om de her situationer, så det ikke finder sted igen, og sådan at Hizb-ut-Tahrir ikke om en måned, eller hvornår det nu kan være, går ind og lejer et lokale igen i Det Kongelige Bibliotek eller i en anden stor kulturinstitution i Danmark.

Derfor ville det være befriende, hvis kulturministeren kunne gå fra at sige, at det er problematisk, til rent faktisk også med handling at vise, at det her altså er noget, vi tager så alvorligt, at vi laver nogle regler, der gør, at det ikke kan finde sted igen.

Kl. 13:11

Formanden :
Kulturministeren.

Kl. 13:11

Kl. 13:14

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jo, vil jeg sige til hr. Martin Henriksen, det er bare for let – det er bare for let. Enhver idiot – undskyld udtrykket – kan skrive sådan nogle regler om, at dette må ikke bruges til dette og dette må ikke bruges til hint. Og så kommer der en situation, der ikke passer til det, der står, og så er vi igen i situationen. Altså, man kan ikke levere en sådan skrivelse – det kan godt være, at hr. Martin Henriksen kan lave en sådan skrivelse, og så vil jeg gerne se den – som betyder, at man nu er dækket ind, at nu kan det her ikke ske igen eller noget tilsvarende. Situationen er jo altid forskellig, og der er forskellige præmisser.

Jeg er enig i, at dette var en helt usædvanlig situation med lokaleleje, og jeg mener heller ikke, at Det Kongelige Bibliotek skulle have udlejet dem. Det kan godt være, at man ikke må diskriminere, fordi der er ligebehandlingsloven og det er en lovlig forening, så Det Kongelige Bibliotek altså i første omgang har truffet den rigtige beslutning. Det, der får mig ind i sagen, er, da jeg ser invitationen med ligkisterne og med opfordringen til afghanerne om faktisk at skyde danske soldater. Der mener jeg at grænsen er passeret, og der mener jeg at Det Kongelige Bibliotek kunne have sagt nej.

Hvis man laver sådan en skrivelse, risikerer man faktisk, at det bliver et fribrev for ting, man i øvrigt synes skulle have været forhindret, og så har vi den næste sag og den næste sag og næste sag, og til sidst får vi lavet en kolossal masse forbud og forhindringer, som så på et eller andet tidspunkt kommer på tværs af ytringsfriheden og forsamlingsfriheden og ligebehandlingsloven.

Så jeg tror, at vi skal stole på vores ledesers skøn, og jeg skal gerne drøfte det med dem, når jeg har møde med vores institutbestyrelse, for det er en rimelig sag at drøfte med dem. Men jeg tror ikke, at vi skal tage skønnet væk, for jeg tror ikke, at Folketinget eller ministrene kan skrive en skrivelse, som dækker alle situationer.

Kl. 13:13

Formanden :

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:13

Martin Henriksen (DF):

Undskyld mig, men enhver idiot – nu brugte kulturministeren også det udtryk – kan også lade være med at gøre noget, og derfor synes jeg altså, at det ville være på sin plads, hvis kulturministeren var indstillet på at gøre forsøget med at lave nogle retningslinjer. Man kunne da i det mindste tilkendegive, at man ville gøre forsøget, og så netop benytte sig af den mulighed, som kulturministeren jo også siger han har, nemlig rent faktisk at sige til nogle i en konkret sag, at de ikke skal gøre det, fordi man ikke vil have det, og fordi det er ministerens beslutning.

Kunne vi så ikke få en tilkendegivelse fra ministeren om, at hvis den her ekstraordinære situation opstår igen, vil ministeren benytte sig af den mulighed, netop fordi der er tale om en organisation, som igennem flere år har været på politikernes og på Justitsministeriets dagsorden osv. som en forening, der er dybt problematisk, fordi den netop har opfordret til drab på jøder og senest har opfordret til, at man slår danske soldater ihjel. Den tilkendegivelse kan vi vel i det mindste få fra kulturministeren.

Kl. 13:14

Formanden :

Kulturministeren.

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jeg tror egentlig, at den tilkendegivelse ville være ulovlig, for der ville jeg overtage politiets arbejde. Der er jo en straffelov, og der er en grundlov, som angiver, hvad man ikke må gøre. Det er ikke kulturministeren, der skal gå ud at fortælle, at det må man ikke gøre, for så ville man kunne indklage mig for at have krænket nogle grundlæggende rettigheder. Det er altså politiets opgave. Justitsministeren har, og det er jeg enig med ham i, bedt Rigsadvokaten om at se på organisationens berettigelse, altså om den er i overensstemmelse med grundloven, og om den ved at opfordre til vold skal opløses. Rigspolitichefen vil melde tilbage om det.

Jeg vil stadig væk advare mod, at vi lægger det over i en politisk forsamling at begynde at bestyre lokaleudlejningen. Vi må regne med, at de mennesker, vi gør til direktører, kan tænke sig om og vurdere, hvad der er rimeligt, og hvad der ikke er rimeligt. Jeg har jo sendt et klart signal, og det går jeg ud fra at alle, som bestyrer vore lokaler, tænker over.

Kl. 13:14

Formanden :

Tak til hr. Martin Henriksen, og tak til kulturministeren. Der er ikke flere med spørgsmål til kulturministeren.

Så er det spørgsmål til ministeren for udviklingsbistand. Den første, der er spørger, er hr. Per Dalgaard. Værsgo.

Kl. 13:15

Spm. nr. US 72**Per Dalgaard (DF):**

Tak. Jeg er sikker på, at udviklingsministeren kan huske, at jeg for cirka et par måneder siden også havde nogle spørgsmål angående ulandsbistand, og dengang var ministeren så venlig at oplyse mig om, at han havde overvejet nogle af de problematikker, jeg nævnte, f.eks. omkring ngo-støtten, og at han ville indkalde til et seminar eller en konference eller et eller andet, hvor de ting ligesom skulle vurderes.

Jeg vil spørge udviklingsministeren om, hvor langt han er nået i den proces.

Kl. 13:15

Formanden :

Ministeren for udviklingsbistand svarer.

Kl. 13:15

Ministeren for udviklingsbistand (Søren Pind):

Nu skal jeg sige tak. Jamen altså, det er sådan, at der afholdes forskellige seminarer i løbet af det næste halve år. Nogle er interne i ministeriet, og nogle bliver også offentlige. Vi er ikke helt færdige med den proces nu, men jeg kan sige, at der f.eks. om temaet radikaliserings bliver holdt et internatseminar i løbet af februar måned, hvor vi kan præcisere, hvilken indsats vi ønsker at yde imod f.eks. islamisk fundamentalisme. Det vil jeg tro vil vække glæde. I forhold til hele spørgsmålet om, hvordan vi fremmer privatsekturvækst og lignende, er der også en sammenkomst i løbet af marts eller april. Men det kan jeg vende mere præcist tilbage til. Jeg var ikke klar over, at det var det, der var hr. Per Dalgaards andragende i dag.

Kl. 13:16

Formanden :

Hr. Per Dalgaard.

Kl. 13:16

Per Dalgaard (DF):

Tak. Jeg har jo hvert år med stor fornøjelse kigget i Danidas rapporter om ulandsstøtte og specielt den side, der handler om ngo-støtte. Noget af det, jeg også fremførte tidligere, var jo, at jeg synes, at det er de samme navne, der går igen og igen, og jeg forstår simpelt hen ikke, at en forening som 3F kan få 28 mio. kr. om året i ngo-støtte, at en Ghanavenskabsgruppe i Danmark får 9 mio. kr., at foreningen Sex & Samfund får 5 mio. kr., eller at Indiengruppen på Fyn får 2 mio. kr.

Det er sådan nogle ting, som jeg synes er lidt underlige, for alt andet lige må man vel sige at man, når landet lidt fattes penge, så kunne bruge nogle af de pågældende midler til andre sådan lidt mere humanitære aktiviteter herhjemme. Så jeg håber, at ministeren i forbindelse med at gennemgå den her ngo-støtte også vil revurdere, hvad det egentlig er for nogle grupper, der får støtte, så det ikke bare er sådan en automatik, der går igen år efter år.

Kl. 13:17

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:17

Ministeren for udviklingsbistand (Søren Pind):

Jeg vil sige til hr. Per Dalgaard, at jeg sådan set er godt tilfreds med den decentrale struktur, vi har valgt, hvor der er en vis afstand imellem ministeren og dem, der træffer beslutninger om, hvem der skal have støtte. Det ændrer ikke ved, at det på et tidspunkt bliver nødvendigt at kigge på hele ngo-området under et, og det er rigtigt, at det har jeg lovet hr. Per Dalgaard. Det er jeg ikke nået til endnu. Jeg hørte forkert i det første spørgsmål, det må jeg ærligt indrømme. Det er jeg ikke nået til endnu, men det er klart en opgave, der ligger foran os, og som jeg planlægger at tage fat på i slutningen af dette år, lige så snart regeringen har genvundet regeringsmagten.

Kl. 13:18

Formanden :
Hr. Per Dalgaard.

Kl. 13:18

Per Dalgaard (DF):

Det sidste kan jeg kun bifalde og glæde mig voldsomt til vil ske. Jeg har et sidste spørgsmål i forbindelse med det her: Når der nu er alle de her grupper, der faktisk får ret store millionbeløb på trods af den afstand, som jeg udmærket kan forstå der er, når ministeren uddeler, hvad skal vi sige, midler til andre mennesker, er der så en eller anden form for rapportering tilbage om, hvad f.eks. Indiengruppen på Fyn får ud af at gøre det, de nu gør? Altså, er det noget, der har nogen effekt, eller er det bare, jeg havde nær sagt, sådan en eller anden form for venlighed over for nogle, man måske kender i Indien, eller hvad ved jeg? Er der en effekt af de store midler, der bliver givet, og er det noget, der kommer til f.eks. Folketingets kendskab?

Kl. 13:19

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:19

Ministeren for udviklingsbistand (Søren Pind):

Altså, alle de grupper, der gør en indsats, svarer jo for den indsats, de gør. Vi har en god tradition for, at når organisationerne har vist sig værdige til den tillid, de nyder hos dem, der uddeler pengene, så kan de komme ind via nogle konkrete projekter og i øvrigt også nogle rammetilskud. De må stå på mål for de resultater, de opnår.

Jeg har tidligere over for hr. Per Dalgaard berørt, at jeg mener, at vi generelt set har et problem med at dokumentere effekt. Vi kan altid sagtens dokumentere, hvad der er blevet gjort, opbygget, skabt og udvirket, og hvor mange pjecer der bliver delt ud, og hvad ved jeg. Alt det kan vi dokumentere, men det afgørende punkt, nemlig om det virker, kan vi endnu ikke dokumentere, og det kommer vi til at kunne om 3 år. Men så lang tid må vi altså væbne os med tålmodighed og gøre det, vi tror er det rigtige og håber er det rigtige. Men vi kan altså endnu ikke dokumentere det videnskabeligt.

Kl. 13:20

Formanden :

Tak til hr. Per Dalgaard som spørger.

Så er det hr. Kamal Qureshi med spørgsmål til ministeren for udviklingsbistand. Værsgo.

Kl. 13:20

Spm. nr. US 73**Kamal Qureshi (SF):**

Tak. Jeg vil sådan set gerne spørge ministeren lidt til de økonomiske aftaler imellem regeringspartierne, der ligger om udviklingsbistanden, for der har jo været meget diskussion af, hvordan dansk økonomi skal styres, og om der nu er styr på budgetterne. Regeringen, selvfølgelig sammen med ministeren, og Dansk Folkeparti har jo lavet en aftale, der betyder, at der spares 200 mio. kr. på udviklingsbistanden i år, og at der spares 700 mio. kr. i 2012 og 1,4 mia. kr. i 2013. Det er jo nogle tal, som ministeren godt kender til.

Grunden til, at jeg spørger om de besparelser, er, at den konservative leder, hr. Lars Barfoed, jo for ganske nylig, nemlig sidste mandag, den 17. januar, har været ude at sige noget om det, og han udtaler der, at han ønsker, at der skal ske en stigning i udviklingsbistanden, når genopretningsaftalen udløber i 2013. Jeg synes, det er relevant for os og for ngo'erne, men også i høj grad for den danske befolkning, at vide, hvad regeringens politik er. Kan regeringens to partier blive enige om, hvad de egentlig vil med udviklingsbistanden? For Venstre lægger op til en nedskæring på udviklingsbistanden for de næste år, og hr. Lars Barfoed siger, at man efterfølgende vil hæve udviklingsbistanden.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvor meget det er, man har tænkt sig, altså om man i regeringen er enig om, at man vil hæve udviklingsbistanden, hvor meget man vil hæve den med, hvad taksten er, og hvad målsætningen er, hvad man gerne vil hæve den op til.

Kl. 13:22

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:22

Ministeren for udviklingsbistand (Søren Pind):

Når hr. Kamal Qureshi bruger ordene besparelser på udviklingsbistanden, må jeg sige, at det jo er en relativ term, forstået på den måde, at det, regeringen rent faktisk har gjort, har været at fastholde det meget høje niveau, vi har for dansk udviklingsbistand, på 15,2 mia. kr. Men al den stund at man jo har lagt automatiske stigninger ind i statsfinanserne hvert eneste år, er det rigtigt, at der, når man bruger den model, hvor man fastholder et bestemt niveau og ikke bare lader det vokse, over 3 år så tilvejebringes 2,25 mia. kr., som måtte gå til at bygge bolværket mod finanskrisen og være medvirkende til at sikre de 24 mia. kr., der i sin tid skulle skaffes til genopretningspakken. Så at bruge udtrykket besparelser om det, kan man godt, men jeg synes, man må anerkende, at det altså er konteksten.

Med hensyn til den nye konservative partileders politiske udmeldinger om, hvad han ønsker for Det Konservative Folkeparti, er det jo noget, der, om jeg så må sige, er above my pay grade at udtale

mig om. Jeg forvalter og administrerer udviklingsbistanden på regeringens vegne. Hvis der skal ske forhøjelser af udviklingsbistanden, er det en politisk udmelding, som skal komme fra statsministeren og Venstres partiformand i forhold til Venstres politik. Det er ikke noget, jeg har en regeringsholdning til som sådan. Der er indgået en aftale, der er baseret på 3 år. Den er indgået mellem regeringen, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance, og den fastholder, at dansk udviklingsbistand skal have et af verdens højeste niveauer, og det udgør i kroner i dag 15,2 milliarder.

Kl. 13:23

Formanden :

Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 13:23

Kamal Qureshi (SF):

I forhold til hvorvidt det er besparelser eller ej, må man sige, at det jo er regeringens egne, Statsministeriets og Finansministeriets, provenuberegninger, som jeg refererer til. Når de siger, som ministeren selv refererer til, at der bliver besparet 2,2 mia. kr. på udviklingsbistanden – tror jeg – af det samlede beløb, så er det sådan set også det, jeg bruger.

Jeg synes, at det er kritisabelt, hvis ministeren, som er udviklingsminister for regeringen, ikke kan udtale sig på vegne af regeringen om, hvad regeringens planer er på det økonomiske område for et område, som er så stort, netop over 5 mia. kr., og ikke kan fortælle den danske befolkning, om man har tænkt sig at fortsætte med at fastholde det niveau, om man har tænkt sig at sætte niveauet op og i så fald med hvor meget. Er det Lars Barfoed, der taler på vegne af regeringen, eller er det Søren Pind, der taler på vegne af regeringen, eller er det Karsten Lauritzen, som siger, at det vil blive overordentlig svært at finde de penge efter 2013?

Hvem er det, der taler på vegne af regeringen, og har regeringen overhovedet styr på de økonomiske planer, man har for udviklingsbistand, når beløbet er over 5 mia. kr.? Er der noget, vi kan få at vide, og som den danske befolkning ligesom kunne arbejde ud fra og sige, at det er det, man regner med i forhold til regeringens økonomiske politik?

Kl. 13:25

Formanden :

Den danske befolkning kan få at vide, at ministre omtales med deres titel og ikke med deres navne. Det gælder både her i Folketingssalen og udenfor.

Ministeren.

Kl. 13:25

Ministeren for udviklingsbistand (Søren Pind):

Tak. Sagen er den, at min opgave er givet. Jeg skal over de næste 3 år administrere – nu skal jeg passe på, hovedregning er jo en vanskelig ting i disse tider – 45,6 mia. kr. Det er den opgave, jeg har.

Så ved jeg i øvrigt fra statsministeren selv, at vi naturligvis vil overholde de internationale forpligtelser, vi har, og den internationale aftale, og – hvad skal man sige? – målsætningen vi har med det her, er jo 0,7-procents-målsætningen. Vi skal være over det, og det er vi også rigeligt. Alene i år er vi på 0,9 pct. Hvad der så derudover skal lægges af yderligere rammer for det her efter de næste 3 år, er jo et spørgsmål, som kræver en inddragelse ikke kun af mig selv, men også af finansministeren, statsministeren og i øvrigt et overblik over, hvordan statsfinanserne står på det tidspunkt. Så jeg synes måske, at det er lidt urealistisk, men en meget venlig forventning, hr. Kamal Qureshi har haft til mig. Jeg værdsætter selvfølgelig, at man har haft den store tillid til, at jeg kunne besvare spørgsmålet. Sagens essens er, at det kan jeg ikke.

Jeg ved, at vi vil overholde vores internationale forpligtelser, og jeg ved, hvad jeg har at gøre med de næste 3 år. Det synes jeg sådan set er ganske udmærket.

Kl. 13:26

Formanden :

Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 13:26

Kamal Qureshi (SF):

Jamen vi kan jo så konstatere, at også på det her område sejler regeringens økonomiske politik, altså, man ved ikke, om man har tænkt sig at fastholde udviklingsbistanden på det her beløb efter 2013, vi kan ikke få at vide, om det er justitsministeren, som taler på regeringens vegne, når han siger, at han ønsker at hæve udviklingsbistanden efter 2013, eller om det er Dansk Folkeparti, der udtaler sig på regeringens vegne, når de siger, at de har en plan om at sætte udviklingsbistanden ned yderligere efter 2013, eller om det er udviklingsordføreren for Venstre, hr. Karsten Lauritzen, som udtaler sig på regeringens vegne, når han siger, at det bliver overordentligt svært at finde de penge, Lars Barfoed så lover i sine udmeldinger, efter 2013.

Jeg synes jo, det kunne være rart at vide, når nu der netop er tale om så store beløb, dels hvilke planer man har for de her beløb om, hvornår de skal komme, dels hvor de eventuelt skal komme fra.

Kl. 13:27

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:27

Ministeren for udviklingsbistand (Søren Pind):

Altså, jeg diskuterer til enhver tid gerne økonomisk politik med Socialistisk Folkeparti, som jeg forstår mener, at man skal tilvejebringe enorme summer ved at fjerne tilskuddene til Zoologisk Have og lade hjemmehjælpere gå med post. Det er de største bidrag, man kan få til dansk økonomi. Jeg drøfter det gerne.

Det, jeg står på mål for, er, at vi anvender de 15,2 mia. kr., som Folketinget har tildelt til dansk udviklingsbistand hvert år over de næste 3 år, efter bedste evne og til gavn for de fattigste mennesker i verden. Storm P sagde engang: Det er svært at spå, især om fremtiden. Jeg kan ikke spå om, hvor stor dansk udviklingsbistand vil være efter den periode. Jeg kan sige, at den helt givet vil være mindst på 0,7 pct. af BNI. Det er jeg helt overbevist om. Derudover kan jeg ikke garantere noget.

Jeg mener sådan set, at hr. Kamal Qureshi beder mig om at garantere noget, som jeg ikke kan. Det kan man så tage som udtryk for, hvad man vil. Personligt er jeg tilfreds med, at der er arbejdsro omkring udviklingsbistanden i de næste mange år. Det tager jeg som en god ting.

Kl. 13:29

Formanden :

Tak til hr. Kamal Qureshi, og tak til ministeren for udviklingsbistand.

Hermed er spørgetimen sluttet.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 14.00.

:

Mødet er udsat. (Kl. 13:29).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 14:00

Formanden :

Mødet er åbnet. Det næste punkt på dagsordenen er besvarelser af oversendte spørgsmål til ministre. Jeg kan her oplyse, at spørgsmål 13 og 14 på dagsordenen af Julie Skovsby efter spørgerens ønske overgår til skriftlig besvarelse.

Men det første spørgsmål er stilet til finansministeren af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 950

1) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvordan forsvare regering, at der ifølge Danmarks Statistik er blevet sparet 0,5 mia. kr. på folkeskolens normalområde i forhold til budgetterne for 2010, når regeringen selv gentagne gange har adresseret behovet for at hæve uddannelsesniveaut i Danmark, en målsætning, der også er blevet fremhævet af regeringens eget Vækstforum?

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn, værsgo.

Kl. 14:00

Rasmus Prehn (S):

Jo tak. Jeg skal starte med at læse spørgsmålet op: Hvordan forsvare regering, at der ifølge Danmarks Statistik er blevet sparet 0,5 mia. kr. på folkeskolens normalområde i forhold til budgetterne for 2010, når regeringen selv gentagne gange har adresseret behovet for at hæve uddannelsesniveaut i Danmark, en målsætning, der også er blevet fremhævet af regeringens eget Vækstforum?

Kl. 14:00

Formanden :

Så er det finansministeren.

Kl. 14:00

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det offentlige forbrug og de kommunale budgetter er steget markant under VK-regeringen. Rent faktisk er det sådan, at vi på gerne velfærdsområderne bruger – hold nu fast – og 74.000 mio. kr. mere, når 2011 er gået, end vi brugte i 2001, da vi kom til. Langt den største del af de penge er prioriteret til forbrug og service i kommuner og regioner.

Derfor er det ikke en rigtig præmis, når hr. Rasmus Prehn siger, at der skulle være skåret ned, for de faktiske regnskaber har jo år for år vist, at der har været en stigning i udgifterne på alle områder, bl.a. også på folkeskolens område.

Så er det jo rigtigt, at der, som jeg tror det antydes i debatten, er sket en vægtforskydning i prioriteringen. Specialundervisningen beslaglægger flere ressourcer, men det ændrer jo ikke ved den kendsgerning, at regnskaberne viser, at vi bruger flere penge på de områder. Og i de regnskaber, vi kender, er det tilfældet.

Kl. 14:02

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:02

Rasmus Prehn (S):

Det var jo et meget langt og meget uldent svar, og det viser jo, at finansministeren har en virkelig dårlig sag her.

Det er jo ikke bare en gang, men adskillige gange, at jeg og andre socialdemokrater har stillet dette spørgsmål til finansministeren: Er der blevet skåret ned på folkeskolen, eller er der ikke? Og ministeren har nægtet det og nægtet det.

Nu står vi så her med et klart budskab fra Danmarks Statistik. Danmarks Statistik siger ifølge Ritzau i sidste uge, at der er skåret 0,5 mia. kr. på budgetterne i 2011 sammenlignet med 2010. Der bliver altså brugt 0,5 mia. kr. mindre på normalundervisning i folkeskolen. Det er mindre ressourcer til folkeskoleundervisning.

Så skal jeg høre ministeren: Er det Danmarks Statistik, der siger noget forkert, eller er det regeringen, der siger noget forkert?

Kl. 14:03

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:03

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu har vi jo været igennem denne øvelse mange onsdage i træk, og jeg har fremhævet, at en del af den opgave, kommunerne i øjeblikket er ude i at skulle løse, jo er at tilpasse deres aktivitet til de lagte budgetter.

Det var jo sådan – og der er 2009 jo specielt grel – at efter at man havde sparet og sparet i landets kommuner, viste det sig, da regnskabstallene kom, at man havde brugt 5 mia. kr. mere. Så man havde altså ikke sparet, man havde faktisk overskredet sine budgetter.

Derfor er en del af den øvelse, der foregår i kommunerne i øjeblikket, jo et resultat af deres manglende evne til at overholde egne budgetter. Vi har tidligere diskuteret Aalborg Kommune, som jo står hr. Rasmus Prehns hjerte meget, meget nær – der var man ikke i stand til at overholde budgetterne. Og det er jo klart, at ligesom det gælder for hr. Rasmus Prehn og for mig, så gælder det også for Aalborg Kommune og andre kommuner, at hvis indtægter og udgifter ikke svarer til hinanden, løber man ind i et problem, og det er så det, man skal rette op på.

Kl. 14:04

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:04

Rasmus Prehn (S):

Finansministeren har jo ret så langt, at landets kommuner virkelig er presset i bund økonomisk. Det hænger jo sammen med den økonomiaftale, finansministeren selv har lavet med landets kommuner, men jeg tror ikke, at man skal have hørt ret mange spørgsmål herude Folketingssalen, før man har hørt, at her er der simpelt hen tale om en minister, der taler udenom – en minister, der rygsvømmer, en minister, der prøver at tale om alt muligt andet.

Det var et meget klart, klokkeklart spørgsmål: Er det Danmarks Statistik, der taler usandt, eller er det regeringen, der taler usandt, når det kommer frem, at der bliver skåret ned på landets folkeskoler, samtidig med at regeringen siger, at vi skal have en folkeskole i verdensklasse?

Kl. 14:05

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:05

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er jo, fordi hr. Rasmus Prehns udgangspunkt for at besvare spørgsmålet er, at kommunerne bare skal have lov til at bruge alle de penge, de kan finde på, og at de ikke skal overholde deres budgetter. Det, jeg som finansminister skal sikre, er, at når vi laver en aftale

med kommunerne, lægger vi alle 98 kommuners budgetter ved siden af hinanden og oven på hinanden, og så siger vi: Så sikrer vi økonomien til disse budgetter. Vi ser på, at nogle kommuner skal have lov til at sætte skatten op, og nogle er vanskeligt stillede og får et tilskud, men staten sikrer kommunernes økonomi.

Hele det system forudsætter jo, vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn, at kommunerne kan overholde deres egne budgetter. Det, hr. Rasmus Prehn står og plæderer for, er, at når kommunerne har lagt et budget, og når vi har garanteret de økonomiske midler til at overholde det budget, så skal kommunerne bare kunne sige, at det vil de da så i øvrigt blæse på, for de bruger bare, hvad de så i øvrigt kan finde på.

Men sådan spiller klaveret jo ikke i den virkelige verden, vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn. Klaveret spiller på den måde, at når man har lagt et budget, skal man også overholde det – ellers går alle økonomier jo galt.

Kl. 14:06

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:06

Rasmus Prehn (S):

Naturligvis skal man overholde de budgetter, man selv lægger, men sagen er jo altså den – og det burde ministeren vide bedre end nogen anden – at udgangspunktet for kommunerne er, at regeringen har bedt dem om at lægge en sparekurs, har bedt dem om at køre nulvækst, fordi regeringen har soldet pengene op på skattelettelser til de rigeste. Det er jo det, der er virkeligheden. Man har bedt dem om at spare, og fordi der så er et dårligt udgangspunkt, er man havnet i den her situation. Der er jo ingen i kommunerne, der bare vil blæse på økonomien, som finansministeren lidt nedladende giver udtryk for.

Sagen er den, og det oplever jeg nærmest, at finansministeren indrømmer, at der altså er færre penge til normalundervisning i folkeskolen. Selv om vi har en statsminister her i landet, som har gjort det til sin mærkesag, at vi skal have en folkeskole i verdensklasse, er han stadig væk ansvarlig for en økonomisk politik, som skærer ned på folkeskolen, hvor der bliver færre timer.

Undskyld finansminister, undskyld regering, er det ikke en lille bitte smule hyklerisk?

Kl. 14:07

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:07

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil bede hr. Rasmus Prehn om at nævne ét eksempel, bare ét eksempel, på, at regeringen har truffet en beslutning, der gør, at kommunerne skal spare – bare én beslutning. Hvis hr. Rasmus Prehns argumentation var rigtig, burde han jo kunne nævne en lov, en beslutning eller et eller andet, der gør, at kommunerne skal spare. Det kan hr. Rasmus Prehn ikke.

Han kan muligvis fra vores udspil om genopretningspakken, hvor vi i lyset af den solidaritet, der skulle være kommuner, regioner og stat imellem, nævne, at vi fremsatte et forslag om, at kommunerne også skulle bidrage med besparelser, men det frafaldt vi – vi frafaldt det. Så hr. Rasmus Prehn kan ikke nævne en eneste beslutning. Det, hr. Rasmus Prehn kan nævne, er jo ligesom, hvad han kan lære fra sin egen hjemkommune, Aalborg Kommune, nemlig at hvis man ikke overholder sine budgetter og bare bruger flere penge, end man har, så indhentes man jo af den sande virkelighed på et tidspunkt.

Vi har garanteret kommunerne de økonomiske midler til de budgetter, som kommunerne selv har lagt, og derfor kan hr. Rasmus Prehn ikke nævne bare én beslutning, der medfører en besparelse i en kommune.

Kl. 14:08

Formanden :

I hvert fald ikke under spørgsmål 1, for det er hermed sluttet.

Vi går til spørgsmål 2, der også er stilet til finansministeren af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:08

Spm. nr. S 952

2) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvordan forklarer ministeren, at regeringens eget Vækstforum har foreslået at gøre det til et selvstændigt politisk mål at sænke det danske uddannelsesniveau, når regeringen i mange andre sammenhænge har slået til lyd for, at Danmark skal satse på uddannelse og hæve danskernes uddannelsesniveau for at klare sig i konkurrencen?

Formanden :

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:08

Rasmus Prehn (S):

Det er jo altid et godt træk at stille spørgsmål den modsatte vej, når det er, at der ikke er mulighed for at svare på det. Men jeg skal stille det næste spørgsmål, så kan det være, at vi får lejlighed til at tale om det her også:

Hvordan forklarer ministeren, at regeringens eget Vækstforum har foreslået at gøre det til et selvstændigt politisk mål at sænke det danske uddannelsesniveau, når regeringen i mange andre sammenhænge har slået til lyd for, at Danmark skal satse på uddannelse og hæve danskernes uddannelsesniveau for at klare sig i konkurrencen?

Kl. 14:09

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:09

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Også her er hr. Rasmus Prehn på glatis, fordi det er regeringens mål at sikre, at danske virksomheder bruger så højt uddannet arbejdskraft som overhovedet muligt.

Regeringens Vækstforum har peget på det problem, at vi i de danske almindelige virksomheder bruger for få højtuddannede personer. Det er da et problem, vi gerne skulle se på i det her samfund. Derfor har man rejst spørgsmålet, om vi så ikke skulle prøve, om man kunne bruge folk med en bacheloruddannelse og få dem ind i de private virksomheder.

Men det er jo det stik modsatte, hr. Rasmus Prehn står og påstår her, og han står oven i købet i Folketingssalen siger noget, der er direkte forkert, for hele den intention er, at vi skal have højtuddannede ind på virksomhederne. Hvis det ikke skal være færdige kandidater, kunne det jo være bachelorer, og det ville også i sig selv være et løft af uddannelsesniveaulet i virksomhederne.

Kl. 14:10

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:10

Rasmus Prehn (S):

Altså, det er jo virkelig finansministeren, der er på glatis her. Sagen er jo den, at man har turneret land og rige rundt og sagt til danskerne, at det er viden, vi skal leve af, at det er uddannelsesniveaulet, vi skal leve af, og så har man i regeringen en videnskabsminister, som går ud og foreslår en lightudgave af en universitetsuddannelse. Sagen er den, at man siger: Alle er klar over, at vi skal leve af viden, og

vi skal leve af et højt uddannelsesniveau, skal vi så ikke lige foreslå at sætte uddannelsesniveauet ned? Jo, det må være en god idé. Det er jo det, der er logikken hos regeringen. I en tid, hvor alle er enige om, at vi skal have det højest mulige uddannelsesniveau, er regeringens svar: Sæt uddannelsesniveauet ned.

Det er jo det, der er lagt frem, og det er også det, der står på Ritzau. Det er det, vi kan se at regeringen har fremlagt fra Vækstforums side, og det er det, som også rektorernes formand, hr. Jens Oddershede fra Syddansk Universitet, er ude at kommentere, hvor han siger: Jamen prøv at høre, hvis jeg er arbejdsgiver og skal vælge mellem, hvem jeg skal ansætte, vil jeg da ikke tage en, der har en lightudgave; så vil jeg da altid tage den, der har det højeste niveau. Ministeren, som hele tiden sidder og følger med i arbejdsløshedstallene, burde jo vide, at en af de største udfordringer, der er i Danmark i øjeblikket, er, at vi har en alt for høj ungdomsarbejdsløshed, bl.a. og så blandt dem, der har en lang videregående uddannelse, og blandt dem, der kun har en bachelor eller en ikke fuldendt kandidatuddannelse, er ledigheden endnu større.

Så regeringens forslag er altså, at i en tid, hvor vi siger, at vi skal have et højt uddannelsesniveau, må vi hellere sørge for, at de får lidt mindre, og så vil man altså pumpe unge mennesker fra det danske samfund lige lukt ud i arbejdsløshed. Det er jo det, der er forslaget, og der må ministeren stille sig op og forklare, hvordan det kan være, at man taler om, at vi skal leve af viden, og regeringens mål så er at sænke uddannelsesniveauet.

Kl. 14:11

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:11

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Man skal jo høre meget her i livet, før ørerne falder af. Det, der er sagens kendsgerning, er, at der er for få med en videregående uddannelse, som kommer ind i helt almindelige produktionsvirksomheder. Det ved jeg også fra min fortid som beskæftigelsesminister. Her havde vi nogle ret vellykkede kampagner sammen med akademikernes organisationer, hvor vi ville have akademikere ud i små og mellemstore virksomheder. Vi har jo ikke stillet forslag om, at man ikke mere skal kunne blive kandidat. Det er jo det rene vrøvl, hr. Rasmus Prehn står og siger. Vi laver ikke om på universitetsuddannelserne.

Det, man kunne diskutere for at få en proces i gang med flere videreuddannede, var jo, at der blev stillinger i private virksomheder, små og mellemstore virksomheder, som kunne lave et marked for f.eks. folk med en bacheloruddannelse. Så kunne det eventuelt udbygges på den måde, at man så kunne tage kandidatuddannelsen, mens man var i virksomheden, ligesom vi jo har det på nogle af de her HD-uddannelser osv., altså at man på den måde kunne få et samarbejde i gang med erhvervslivet. Det er jo det, der skal løfte videniveauet i virksomhederne.

Hr. Rasmus Prehn har jo ikke meget glæde af et system, hvor de private erhvervsvirksomheder – og nu taler vi om små og mellemstore virksomheder – ikke ansætter kandidater. Så er det da værd at prøve at sige: Kunne man så ansætte bachelorer, lave et system, der gjorde, at de kunne tage kandidatuddannelsen, når de var ansat der? Men det er jo det stik modsatte, hr. Rasmus Prehn foregiver at regeringen har besluttet.

Kl. 14:13

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn.

Rasmus Prehn (S):

Nu nævnte jeg før, at man i Finansministeriet formentlig holder øje med tallene. Jeg går ud fra, at man også i ny og næ skimmer bare en enkelt avis. Hvis det var sådan, at man også i Finansministeriet fulgte lidt med i dagspressen, ville man jo vide, hvad det var, ens egen regering selv havde foreslået. Det, man har foreslået, har man sådan set foreslået i en tid, hvor videnskabsministeren selv giver udtryk for, at der er for mange på bachelorniveau, som ikke er attraktive for arbejdsmarkedet. Det er jo det modsatte af, hvad finansministeren siger her. Altså, når man har en bachelor, er man ikke tilstrækkelig attraktiv.

Det er rigtigt, at man skal høre meget, før ørerne falder af; det er et vanvittigt forslag, men det er videnskabsministeren og regeringen selv, der i ramme alvor er kommet med det. Jeg kan godt forstå, at finansministeren tvivler lidt på, at man er kommet med så fjollet et forslag. Men det, man har foreslået, er at lave en lightudgave af kandidatuddannelsen. Man siger: Vi kan altså se, at al erfaring tyder på, at det er svært at få job, når man har mindre end en kandidatgrad, så lad os lave en ny uddannelse, som er mindre end en kandidatgrad. Det er jo det, man har foreslået, og det er det, ministeren skulle tage at svare på.

Hvis man vil det andet med at få folk ud i virksomheder, mens de er ved at uddanne sig, eller tage ledige akademikere og få dem til at være med til at sparke gang i en mindre virksomhed, så skulle man jo åbne op for det, den socialdemokratiske regering gjorde, nemlig lave en isbryderordning. Så skulle man til at gøre sådan noget i stedet for. Det er jo konstruktiv snak. Det har vi gjort fra socialdemokratisk side, og det virkede. Men i en tid, hvor vi kan se, at der er stor arbejdsløshed blandt færdige akademikere, kan det ikke hænge sammen at sige, at løsningen nok er at give dem lidt mindre uddannelse. Det er desværre regeringens politik. Jeg er ked af, at det er nu og her, det går op for finansministeren, hvad regeringens politik er.

Kl. 14:14

Formanden :

Jeg kan på baggrund af 26 års erfaring sige til beroligelse for spørger og minister, at ørerne ikke falder af. Det er finansministeren.

Kl. 14:15

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det var dog en trøst. Tak, hr. formand. Så vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn, at der på det her område er et ret vanskeligt og også barrieremæssigt problem, for der er jo en kultur i små og mellemstore virksomheder om, at det at få en akademisk medarbejder ind vil være som at få en fremmed fugl ind. Og mange akademikere har måske en tvivl om, hvad de som højtuddannede skal lave i en mindre eller mellemstor virksomhed. Men de erfaringer, vi har på det her område, er jo ret positive. Man kan bidrage til, at væksten øges i de her virksomheder, og det er jo det, vi prøver at udforske. Men det er det modsatte af det, hr. Rasmus Prehn står og siger, nemlig at vi ikke skulle ønske, at kandidater blev ansat i virksomhederne. Vi skal sprænge nogle barrierer på det her område, og det skulle vi hellere gøre i fællesskab i stedet for bare at stå og hælde vand ud af ørerne.

Kl. 14:16

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 14:16

Rasmus Prehn (S):

Nu kommer der heller ikke vand ud af ørerne, skal jeg lige gøre opmærksom på. Men sagen er den, at det, når man hører, hvad finansministeren står og siger her i Folketingssalen, lyder, som om finans-

ministeren sådan set er mere enig i den socialdemokratiske beskæftigelsespolitik, i den socialdemokratiske uddannelsespolitik, end i, hvad regeringens egen videnskabsminister har foreslået.

For vi er jo enige med ministeren i, at hvis man kan tage kandidater eller folk, der er på vej til at tage en kandidatuddannelse, og give dem mulighed for at arbejde i en mindre virksomhed, så er det rigtig godt. Det var det, vi med stor succes gjorde med isbryderordningen under Nyrupregeringen. Det er jo der, vi skal hen. Det er det, vi skal satse på. I forvejen er der jo mange, der er inde som praktikanter eller er ude som studentermedhjælpere og bidrager rigtig positivt også i mindre virksomheder. Vi er enige om den vej.

Men det, som ministeren mangler at svare på, er: Hvorfor skal vi have en lightudgave midt i en tid, hvor der er stor arbejdsløshed, midt i en tid, hvor alle er enige om, at jo højere uddannelsesniveau, jo bedre? Hvorfor kommer regeringens videnskabsminister med et forslag om at lave en lightudgave, hvor man skærer 1 år af kandidatuddannelsen?

Ministeren er jo nødt til at forsvare regeringens politik og ikke stå her og improvisere en socialdemokratisk sang.

Kl. 14:17

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:17

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu glemte jeg før at tage fat i, vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn, at det, vi skal leve af i det her land, er produktion, der giver beskæftigelse. Og det, det gælder om, er jo så at sørge for, at de kvalifikationer og de kompetencer, som højtuddannede har, bringes ind i helt almindelige danske virksomheder. Det er hovedopgaven. Og der må man så udforske det, for det er ikke en proces, der kører af sig selv, vil jeg gerne have lov at sige. Den er meget, meget vanskelig, og det er med barrierer fra begge sider i virksomhederne. Og der er vi jo nødt til at diskutere, at hvis det er en barriere, at man først søger ud, når man er kandidat, kunne man så ikke søge ud som bachelor, og kunne de så ikke fra virksomhedernes side se fordelene i det og jo eventuelt lave foranstaltninger senere, som man kan bygge oven på.

Så jeg synes, at det er en lidt mærkelig fremstilling af regeringens politik, at det, at vi leder efter veje til, at vi kan få højtuddannede ind i virksomhederne, lige pludselig skal fremstilles som noget negativt. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå.

Kl. 14:18

Formanden :

Hermed sluttede spørgsmål 2. Tak til hr. Rasmus Prehn.

Det næste spørgsmål er også til finansministeren, og det er af hr. Jens Peter Verner sen.

Kl. 14:18

Spm. nr. S 963

3) Til finansministeren af:

Jens Peter Verner sen (S):

Mener ministeren, at det er udtryk for en sandfærdig beskrivelse af efterlønnernes helbredstilstand, når statsministeren i sin nytårstale siger, at »langt de fleste efterlønnere hverken er mere eller mindre syge end deres jævnaldrende på arbejdsmarkedet«?

Formanden :

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 14:18

Jens Peter Verner sen (S):

Spørgsmålet lyder:

Mener ministeren, at det er udtryk for en sandfærdig beskrivelse af efterlønnens helbredstilstand, når statsministeren i sin nytårstale siger, at »langt de fleste efterlønnere hverken er mere eller mindre syge end deres jævnaldrende på arbejdsmarkedet«?

Kl. 14:18

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:18

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det korte svar er ja. Man skal jo huske, at efterlønsordningen er målrettet personer, der er i arbejde, og det fremgår af reglerne, at man skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet for at modtage sit efterlønsbevis. Derfor er det jo heller ikke så overraskende, når både Velfærdscommissionen og Arbejdsmarkedskommissionen, to uafhængige ekspertudvalg, kommer frem til, at efterlønsmodtageres helbred ikke adskiller sig væsentligt fra helbredet hos de personer, der fortsætter med at arbejde i efterlønsalderen.

Jeg vil gerne citere fra først Velfærdscommissionen, der konkluderer:

»Det meget brede udsnit af indikatorer for helbredstilstanden blandt efterlønsmodtagere tyder klart på, at efterlønsmodtagernes helbred ikke adskiller sig væsentligt fra de personer, der fortsætter med at arbejde i efterlønsalderen«.

Arbejdsmarkedskommissionen konkluderer, at: »... efterlønsordningen ikke i særlig grad bruges af personer med et ringe helbred. Modtagere af efterløn har et helbred, der kun er marginalt dårligere end beskæftigedes og markant bedre end førtidspensionisters«.

Statsministerens formulering bygger på erfaringerne fra disse konklusioner fra de to kommissioner.

Kl. 14:20

Formanden :

Hr. Jens Peter Verner sen.

Kl. 14:20

Jens Peter Verner sen (S):

Det vil altså sige, at de oplysninger, der ligger fra Beskæftigelsesministeriets register, om, at de grupper, der går på efterløn, året før har haft en langt højere sygefrekvens end dem, som ikke går på efterløn – ikke bare højere, men langt højere – ikke tæller. Der er faktisk 70 pct. flere syge i gruppen, der overgår til efterløn. Når der er så stor en forskel, som det er oplyst af Beskæftigelsesministeriet, kan man vel ikke på nogen måde sige, som statsministeren gør, at de hverken er mere eller mindre syge end deres jævnaldrende.

Jeg synes, at det også er nok et bevis på, at statsministeren – og nu bekræftet af finansministeren – er i en regering, der løber med halve sandheder. Det var jo mere ordentligt, hvis regeringen fortalte, hvad virkeligheden er, nemlig at hvis man tager udgangspunkt i tallet 100, er der altså 170 af dem, der går på efterløn, som faktisk har fået sygedagpenge i længere tid året før. Derfor kan de jo godt være raske den dag, de går på efterløn, men året før har de faktisk haft en langt højere sygefrekvens. Og det er altså ikke noget, som jeg har opfundet. Det er faktisk Beskæftigelsesministeriets registreringer, der viser det her. Det tror jeg da også finansministeren burde lægge mere vægt på end vægt på, hvad der ellers citeres.

Kl. 14:21

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:21

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Finansministeriets analyser understøtter den konklusion, som jeg nævnte før, fra både Velfærdskommissionen og Arbejdsmarkedskommissionen, og det gælder, hvad enten der tages udgangspunkt i udgifter til medicin, antal lægekonsultationer, antal sengedage eller restlevetid. Analyserne viser, at efterlønsmodtagere i gennemsnit har et lidt dårligere helbred end beskæftigede, mens førtidspensionisternes helbredstilstand generelt er dårligere. Og den lidt dårligere helbredstilstand for efterlønsmodtagere skal bl.a. ses i sammenhæng med, at efterlønsmodtagere, der bliver syge i efterlønperioden, ikke modtager ordningen. Hvis disse personer fortsat var i beskæftigelse, ville de imidlertid være gået over til andre ordninger som f.eks. kontanthjælp, sygedagpenge eller førtidspension, og det afspejler sig jo så i statistikkerne.

En anden ting, som der typisk heller ikke korrigeres for, er, at efterlønsmodtagere har en lidt anden sammensætning end de beskæftigede i samme alder. Der er f.eks. relativt flere ufaglærte personer i gruppen af efterlønsmodtagere. Hvis man korrigerer for disse forskelle, bliver forskellene i det målte helbred også reduceret.

Jeg mener på den baggrund, at statsministerens udsagn er særdeles velunderbygget.

Kl. 14:22

Formanden :

Hr. Jens Peter Verner sen.

Kl. 14:22

Jens Peter Verner sen (S):

Det vil altså sige, at finansministeren ikke mener, at statsministeren burde have lagt vægt på de oplysninger, man har om, at hvis der er 100, der går på efterløn, vil der være 175, der har en større sygefrekvens året før efterlønnen. Det er dog en ganske væsentlig forskel. Og jeg vil sige, at det tilsidesætter finansministeren fuldstændig, på trods af at det er oplysninger, som er hentet ovre i Beskæftigelsesministeriet i det udtræk, man kan tage derovrefra i deres registre. Det viser den her betydelige forskel, som ikke bare er ganske lille.

Når man hører statsministeren i nytårstalen og også nu finansministeren, så lyder det, som om der overhovedet ikke er nogen forskel. Der er dog en ganske væsentlig forskel, når den nu er, som det også beskrives fra Beskæftigelsesministeriet. Det tilsidesætter finansministeren åbenbart, og det har man så åbenbart også brugt som argumentation for at afskaffe efterlønsordningen. De er alle sammen fri-ske og raske. Der er ikke en eneste nedslidt tømrer eller en eneste nedslidt murer, uanset hvad vi også i de dage her ser kommer frem: Folk, der måske har arbejdet i 40 år og har forventet at kunne gå på efterløn, får nu ikke den mulighed. Det er en meget vanskelig situation at sætte folk i.

Kl. 14:24

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:24

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi skal jo hele tiden holde os kendsgerningerne for øje, vil jeg sige til hr. Jens Peter Verner sen. 85 pct. af dem, der går på efterløn, kommer direkte fra arbejde, dvs. de står til rådighed for arbejdsmarkedet og kan tage et arbejde.

Så erkender vi jo, at der er mennesker, der er nedslidte, lige før de når pensionsalderen, og der er selvfølgelig ingen nedslidte mennesker, som skal tvinges til at arbejde. Det er også derfor, vi har foreslået en seniorførtidspensionsordning, for vi må jo erkende, at der er mennesker, der er nedslidte. Når man er et par år før pensions-

alderen, skal procedurene selvfølgelig også være hurtigere, smidigere og mere fleksible, så man ikke skal igennem så mange arbejdsprøvninger, som en 33-årig skal igennem, fordi konsekvenserne jo er mindre for den 64-årige, som har et par år til pensionsalderen, hvorimod det jo for den 33-årige, der sendes uden for arbejdsmarkedet, er for resten af livet.

På den måde er det jo vigtigt, at vi får ordninger, der gør det lettere. Der, hvor hr. Jens Peter Verner sens solidaritet og min solidaritet adskiller sig, er, at hr. Jens Peter Verner sen kun har solidaritet med dem, der er medlemmer af en a-kasse og betaler til efterlønsordningen, hvor vores forslag gælder alle borgere i landet.

Kl. 14:25

Formanden :

Hr. Jens Peter Verner sen.

Kl. 14:25

Jens Peter Verner sen (S):

Nu burde man jo først og fremmest kunne regne med, at man, hvis man har betalt til efterlønnen siden 1982, for det er faktisk i den periode, man har betalt, også vil også have ret til efterløn. Det er der altså rigtig mange, der ikke vil. Det er de mennesker, som regeringen snyder.

Når nu finansministeren siger, at man vil være solidarisk med ti ud af ti, og jeg tror også, det var sådan, statsministeren formulerede det, så er der vel ikke nogen som helst tvivl om, at der er langt færre af de ti ud af ti, der vil få en ydelse efter det forslag, der nu ligger fra regeringen. At det skulle være særlig enkelt at få sådan en seniorførtidspensionsordning, er der jo ikke noget, der tyder på, for det forudsætter jo fortsat, at man har de samme sygdomme, som man har i dag. Alle ved jo i dag, at det er meget, meget vanskeligt at komme på førtidspension. Det er også det, folk vil opleve fremover, nemlig at det bestemte ikke bliver noget, der bliver enkelt, det at komme på førtidspension.

Det er altså bare virkeligheden, og jeg synes også, at man skulle fortælle befolkningen det, i stedet for at snyde befolkningen på samme måde, som man jo gør, når man i nytårstalen siger, at de, der går på efterløn, ikke er mere syge end andre, på trods af at det er 70 pct. flere, der har fået sygedagpenge året før.

Kl. 14:26

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:26

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som i så mange af livets forhold må man jo træffe nogle valg. Det valg, vi har truffet i regeringen, er, at vi ikke synes, at det er en acceptabel politisk dagsorden i de kommende år at skulle stå over for at lave besparelser og nedskæringer på kernevelfærdsområderne.

Så er blikket faldet på efterlønsordningen, hvor vi jo betaler raske mennesker for at trække sig tilbage fra arbejdsmarkedet. I valget mellem at betale raske mennesker for at trække sig ud af arbejdsmarkedet og altså at bevare denne ordning og gennemføre besparelser på sundhedsområdet, på folkeskoleområdet og på ældreplejen osv. har vi altså truffet det valg, at vi hellere vil sikre kernevelfærden. Det er da en – kan man sige – besværlig beslutning at træffe, men sådan er livet nu engang, at når man ser, hvad alternativerne er, må man træffe nogle valg.

Det er her, Socialdemokraterne konsekvent fører befolkningen bag lyset med, at de har en økonomisk politik, som siger, at man kan øge udgifterne på alle områder, og så går tingene væk af sig selv. Det tror vi ikke på.

Kl. 14:28

Formanden :

Hermed sluttede spørgsmål nr. 3.

Spørgsmål nr. 4 er også stilet til finansministeren af hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 14:28

Spm. nr. S 964

4) Til finansministeren af:

Jens Peter Vernersen (S):

Mener ministeren, at DREAM-gruppen tager fejl, når de i en analyse påpeger, at folk på vej på efterløn har 70 pct. flere sygedage i året, inden de går på efterløn, end folk i samme alder?

Formanden :

Værsgo at oplæse spørgsmålet.

Kl. 14:28

Jens Peter Vernersen (S):

Mener ministeren, at DREAM-gruppen tager fejl, når de i en analyse påpeger, at folk på vej på efterløn har 70 pct. flere sygedage i året, inden de går på efterløn, end folk i samme alder, der ikke gør det?

Kl. 14:28

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 14:28

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er ikke DREAM-gruppen, der har udarbejdet en analyse af efterlønnernes brug af sygedagpenge. Det er LO, der har forsøgt sig med en analyse på baggrund af Beskæftigelsesministeriets forløbsdatabase, DREAM, der ikke har noget med DREAM-gruppen at gøre. LO finder, at efterlønnere i gennemsnit har flere uger med sygedagpenge inden overgangen til efterløn end personer, der ikke overgår til efterløn.

Men opgørelsen er på alle måder misvisende. Forskellen skyldes, at de, der overgår til efterløn, i gennemsnit har 2 ½ uger med sygedagpenge året før efterlønnen, mens de, der ikke overgår til efterløn, har 1 ½ uge med sygedagpenge. Men tallene dækker over, at 80 pct. af dem, der overgår til efterløn, har 0 uger med sygedagpenge i året forinden – 0 uger! vil jeg sige hr. Jens Peter Vernersen. Det illustrerer jo fint, at det er et fåtal af efterlønnere, der er nedslidte – langt de fleste er arbejdsdygtige. Og det er ikke så mærkeligt, for efterlønnen er ikke en ordning målrettet nedslidte personer, men en ordning målrettet arbejdsdygtige personer. Og efter gældende regler skal man stå til rådighed for arbejdsmarkedet for at være berettiget til at modtage efterløn.

Kl. 14:29

Formanden :

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 14:29

Jens Peter Vernersen (S):

Når det klart viser sig, og det er jo også det, finansministeren bekræfter, at 5,3 pct. af dem, der går på efterløn, har været på sygedagpenge, og at 3 pct. af dem, der ikke går på efterløn, har været på sygedagpenge, er det jo langt flere, der har været på sygedagpenge, end der ikke har. Det er sådan set også det, finansministeren siger med nogle andre tal, men de viser præcis det samme, som jeg har nævnt i det spørgsmål, som jeg har stillet. Det er præcis det samme. Dermed er det jo dokumenteret – det gør finansministeren også selv – at der altså er flere, der jævnlige er syge, før de går på efterløn.

Det er jo ikke ny viden, at man skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet den dag, hvor man fylder 60 år, og at man derefter måske kan være sygemeldt. Men man skal stå til rådighed, og det er jo ganske indlysende. Men det ændrer jo ingenting ved, at vi i årene før kan se, at der er flere af dem, der har været på sygedagpenge, der går på efterløn. Det er sikkert også derfor, at de gør det.

Om ordningen så er en ordning for nedslidte eller det er en ordning skabt for at trække ældre ud af arbejdsmarkedet, blev jo diskuteret meget i 1979. Jeg ved ikke, om finansministeren har læst de diskussioner, der var på det tidspunkt. Der var forskellige opfattelser af, hvad der var nødvendigt: Om det var nødvendigt at få folk ud af arbejdsmarkedet for at få unge ind – det diskuteres stadig væk, hvor godt det lykkedes – og derudover var der også en diskussion om, at der var nedslidte, der tidligere skulle have mulighed for at komme på en efterlønsordning. Det er velbeskrevet. Det kan man læse i Folketingsstidende fra 1979, hvor der var meget diskussion om det her.

Nu vi er i gang med at diskutere det her, lad mig så også i forhold til ministerens sidste svar sige, at den viden, man har i dag, havde man jo også i 2006, da man lavede forliget om efterlønnen. Der havde man en viden om, hvor mange der er født under anden verdenskrig og i årene efter – det år, der blev født flest, blev der født 96.000. Præcis den viden havde man som udgangspunkt, da man lavede velfærdsforliget. Der er ikke noget nyt i det i forhold til 2006.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 14:32

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu snakker hr. Jens Peter Vernersen rundt og rundt om det, og derfor skal jeg tillade mig at erindre om, hvordan hr. Jens Peter Vernersens spørgsmål lyder:

»Mener ministeren, at DREAM-gruppen tager fejl, når de i en analyse påpeger, at folk på vej på efterløn har 70 pct. flere sygedage i året, inden de går på efterløn, end folk i samme alder?«

Det er et misvisende spørgsmål, og derfor forstår jeg godt, at hr. Jens Peter Vernersen snakker rundt om det. Og så vil jeg gerne gentage mit svar. Tallene dækker over, at 80 pct. af dem, der overgår til efterløn, har 0 uger med sygedagpenge – 0 uger! Nu ved jeg godt, at det er LO, der har forledt hr. Jens Peter Vernersen til at stille det her lidt misvisende spørgsmål som opfølgning på deres lidt misvisende analyse, men forskellen skyldes, at de, der overgår til efterløn, i gennemsnit har 2½ uge med sygedagpenge året før efterlønnen, mens de, der ikke overgår, har 1 ½ uge med sygedagpenge. Og husk igen, at 80 pct. har 0 uger.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 14:33

Jens Peter Vernersen (S):

Jamen det er jo præcis det, jeg siger, når jeg nævner over for ministeren, at 5,3 pct. af dem, som går på efterløn, har fået sygedagpenge, og blandt dem, der ikke går på efterløn, er det kun 3 pct.

Uanset hvad ministeren nu mener om LO, er der vel ikke nogen som helst tvivl om, at rigtig mange af dem, der kommer på efterløn, netop kommer fra LO. Derfor har de måske en bedre viden om det her spørgsmål, end finansministeren har. Det kan der vel næppe være nogen tvivl om.

Når jeg har bevæget mig ind på andre områder, bl.a. velfærdsforliget i 2006, var det jo også, fordi finansministeren selv i sit svar gik videre end det, som det her konkret drejer sig om. Men det er i hvert fald sådan – det bekræfter finansministeren jo også – at dem, der går

på efterløn, altså har en højere sygefrekvens end dem, som ikke går på efterløn. Så kan der være forskellige opfattelser af, hvor meget højere det er, men det, som vi jo kan se, er altså, at der er disse 70 pct. flere, der har været på sygedagpenge, når de går på efterløn, end blandt dem, der ikke gør det. Så stor er forskellen. Det synes jeg bare at finansministeren stille og roligt skulle indrømme. Og det gør finansministeren faktisk også i det svar, der bliver givet – ganske præcist.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 14:34

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Så forstår jeg slet ikke spørgsmålet, vil jeg sige til hr. Jens Peter Vernersen, for spørgsmålet antyder ligesom, at alle, der er på vej til efterløn, er sygere, og man antyder, at det er DREAM-gruppen, der har lavet undersøgelsen. Jeg har påvist, at det ikke er DREAM-gruppen, der har lavet undersøgelsen. Jeg har påvist, at det er misvisende. Og derfor kan vi selvfølgelig blive ved med at snakke om den sag. Jeg kan godt forstå, at hr. Jens Peter Vernersen har behov for at snakke og snakke, men kendsgerningerne er, at 80 pct. af dem, der overgår til efterløn, har 0 uger med sygedagpenge i året forinden – 0 uger.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 14:35

Jens Peter Vernersen (S):

Hvad angår det der med at snakke og snakke, så tror jeg faktisk, at vi står ret lige, for vi har begge 1 minut til at besvare de her spørgsmål. Så det ville der vist ikke være meget stor forskel på. Jeg kan se, at finansministeren gør det samme. Det ændrer jo ikke ved det. Og uanset at finansministeren nu prøver at tale udenom, så bekræfter det her jo, som jeg har sagt, at der er en højere sygefrekvens hos dem, som vælger at gå på efterløn, end hos dem, der ikke gør det.

Så er finansministeren vel heller ikke i tvivl om, at rigtig mange forsøger at holde sig gående med arbejdet, frem til de bliver 60 år, fordi de ved, at hvis de er sygemeldt lige op til 60-års-dagen, kan de ikke få efterløn. Det er der rigtig mange der gør. Det ville finansministeren vide, hvis han en gang imellem kom ud i det virkelige liv og ikke kun tilbragte sin tid bag Finansministeriets ruder derovre.

Jeg er sikker på, at hvis statsministeren også vælger at besøge arbejdspladser, når han er ude, vil få vide: Vi er slidt ned, vi har haft et hårdt job, vi har arbejdet i mange år.

Muligheden for at gå på en førtidspension, for at gå på en efterløn som 60-årig falder altså væk med det, regeringen foreslår. Det, som er vilkårene for den 30-årige, når efterlønnen væk, er jo, at folkepensionsalderen så for disse mennesker fremover er 68 år, stigen til 70 år. Det er det, som regeringen nu byder dem og mener er nødvendigt. Vi får den højeste pensionsalder i Europa. 68 år, ja, det er det, som bliver pensionsalderen.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 14:36

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Til hr. Jens Peter Vernersen, vil jeg sige: Det er jo en aftale, vi har truffet i fællesskab, altså at vi indekserer folkepensionsalderen. Det går jeg ud fra hr. Jens Peter Vernersen er enig i, for hr. Jens Peter

Vernersen trykkede på jaknappen, da vi indførte den ordning. Men det er jo ikke noget, regeringens efterlønsudspil ændrer på, altså at det skal indekseres. Så jeg vil lige korrigere også den misforståelse i hr. Jens Peter Vernersens spørgsmål og argumentation.

Jeg vil sige til hr. Jens Peter Vernersen, at det er forkert at sige, at alle efterlønsmodtagere er syge og har et stort sygefravær i året op til, at de overgår til efterløn. 80 pct. har nul sygdom. 85 pct. kommer direkte fra arbejde. Så er det altså ikke en fair beskrivelse, at hr. Jens Peter Vernersen bliver ved at forsøge at skabe et indtryk af, at alle efterlønsmodtagere er nedslidte. Der er nogle, der er nedslidte. Og det er jo derfor, at regeringen har foreslået en seniorførtidspensionsordning, for selvfølgelig skal ingen nedslidte tvinges på arbejde. Derfor skal vi have en smidig og fleksibel ordning.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Morten Bødskov. Værsgo til hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:37

Spm. nr. S 965

5) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Mener ministeren, at det er retfærdigt, at de 100 rigeste danskere af regeringen i 2011 i gennemsnit får 2,7 mio. kr. i skattelettelser, samtidig med at regeringen vil afskaffe efterlønnen for hårdtarbejdende murere, tømrere og smede?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:37

Morten Bødskov (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder i al sin enkelthed:

Mener ministeren, at det er retfærdigt, at de 100 rigeste danskere af regeringen i år, altså i 2011, i gennemsnit får 2,7 mio. kr. i skattelettelser, samtidig med at regeringen vil afskaffe efterlønnen for hårdtarbejdende murere, tømrere og smede?

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 14:38

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ifølge Skattekommissionen var det helt afgørende at sænke mellem- og topskatten i den skatteomlægning, som vi foretog med forårspakke 2.0, hvor hensigten netop var at øge arbejdsudbuddet. Skattekommissionen skriver bl.a., og det står på side 32 i betænkningen:

Når målet med skatteomlægningen er at øge arbejdsudbud og kvalitet og sikre store afledte gevinster for de offentlige finanser, er lettelser i mellem- og topskatten nødvendige og væsentlig mere effektive end eksempelvis lavere bundskat og større beskæftigelsesfradrag.

I vores forårspakke 2.0 interesserede vi os for arbejdsudbuddet, og jeg er jo godt klar over, at det ikke er en sag, der interesserer Socialdemokraterne på nogen særlig måde. Man stemte imod skatteomlægningen, man stemmer imod alle initiativer, der sikrer et større arbejdsudbud. For regeringen er det afgørende, når vi står over for at skulle træffe nogle valg, at vi vil stå over for scenarier fremover, hvor vi skal skære ned og skære ned på kernevelfærden eller skal stoppe med at betale raske mennesker for at trække sig ud af arbejdsmarkedet, så valget vil være relativt nemt for os, nemlig, at vi ikke vil være med til at skære ned på kernevelfærden.

Kl. 14:39

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:39

Morten Bødskov (S):

Det er jo rigtigt nok, at valget for regeringen er nemt, og det passer jo også fuldkommen, som finansministeren sagde før til hr. Jens Peter Verner, og jeg tror, jeg citerer rigtigt, når jeg siger: Som i så mange af livets forhold, må man jo træffe et valg.

Jeg spurgte helt konkret: Mener ministeren, at det er retfærdigt, at de 100 rigeste i Danmark i år får 2,7 mio. kr. i skattelettelser, når man i går fremlagde et brutalt indgreb over for efterlønnen og fremtidige folkepensionister? Altså, er det udtryk for retfærdighed i finansministerens optik? Det var sådan set det enkle spørgsmål, som jeg stillede, og det synes jeg man må svare på. For hvis man svarer ja, er man jo ærlig. Så siger man, at man som i så mange andre af livets forhold har truffet et valg. Vi vil give millionærerne kæmpe skattelettelser, 2,7 mio. kr. i gennemsnit til de 100 rigeste i Danmark i år og i øvrigt de år, der kommer, og samtidig siger vi til efterlønsmodtagerne, fremtidens folkepensionister: Ved I hvad, den der efterløn, som vi lovede jer i 2006 var sikker, den der folkepensionsalder, som vi lovede lå fast, ændrer vi nu; I kan glemme det.

Det er jo det valg, som jeg forstår at man som i så mange af livets forhold er nødt til at træffe, som regeringen siger. Så må man jo sige, at man mener, at det er udtryk for en højere retfærdighedssans, at de 100 rigeste i Danmark i gennemsnit skal have 2,7 mio. kr. i skattelettelser, mens smeden, mureren, tømreren, SOSU-assistenten, pædagogen, ingeniøren og andre, som kæmper hver eneste dag på arbejdsmarkedet, mister efterlønnen.

Så derfor spurgte jeg, om finansministeren mener, at det at give de 100 rigeste i gennemsnit 2,7 mio. kr. i skattelettelser, mens man afskaffer efterlønnen og forringer folkepensionen, i finansministerens optik er retfærdigt. Det kan man svare ja eller nej på.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:41

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi gennemførte en skattereform, hvor vi lettede mellem- og topskatten, og det er måske gået hr. Morten Bødskovs næse forbi, men i forbindelse med genopretningspakken udskød vi jo den sidste indfasning af topskatten, i erkendelse af at krisen her har slået økonomien ud af kurs og vi må bære byrden alle sammen. Så det har vi jo rent faktisk gjort i genopretningsaftalen.

Men man kan sige, at forskellen på regeringen og på S og SF jo er graden af ærlighed over for de problemer, som vi står over for. Hr. Morten Bødskov står her uge efter uge i Folketingssalen, og jeg kan se efterhånden også dag efter dag på TV 2 News, og fortæller landets seere, at der findes en mirakelkur, hvor man kommer ud af den her krise, ved at ingen skal spare, og vi kan øge udgifterne på alle områder, og så vil det af en eller anden mystisk grund, som ingen økonomer – bortset fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråds økonomer og en lille enklave oppe på Aalborg Universitet – kan se kan løse landets problemer på den her måde. Det er jo forunderligt, at der ikke er nogen, der kan se den vej, som hr. Morten Bødskov anviser, nemlig at afbetale gæld med ny gæld. Det er jo det, vi gør op med, og i den forbindelse må der træffes nogle valg.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Morten Bødskov (S):

Vi er enige i, at rudekiverne skal åbnes og regningerne skal betales. Vi er også enige i, at alle skal svare enhver sit, og at man ikke skal leve for lånte penge – hvis regeringen bare ville sikre, at der også var lidt balance i det, man lavede, og at man ikke skævvred Danmark midt i en krise, sådan som man jo er i gang med det nu; det er det, man gør. Jeg mener, at det bare er et helt almindeligt spørgsmål, der bliver stillet. Altså, er det udtryk for, hvordan regeringen ser på udviklingen af et retfærdigt samfund, at de 100 rigeste i det her land i gennemsnit skal have 2,7 mio. kr. i skattelettelser, mens en SOSU-assistent, som har slidt og slæbt og jo ganske ofte fået mindst ud af det, nu får fjernet efterlønnen og får at vide: Du kan gå på folkepension på den anden side af de 70 år uden mulighed for at gå på efterløn?

Kan man ikke bare sige det til danskerne, som det er? Det er bare det eneste, vi forlanger. Og al snak om vores planer og alt muligt andet kan vi tage et andet sted. Det her er regeringens politik, vi spørger til: Er det retfærdigt at give de 100 rigeste i gennemsnit 2,7 mio. kr. i skattelettelser, mens SOSU-assistenten skal på gå på arbejde, indtil hun er over 70 år, uden mulighed for at gå på efterløn?

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:44

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil sige til hr. Morten Bødskov, at flytningen af folkepensionsalderen jo er en beslutning, vi har truffet i fællesskab. Den blev truffet med velfærdsaftalen i 2006. Jeg lagde godt mærke til, at fru Helle Thorning-Schmidt fremhævede en 33-årig SOSU-assistent, der ville gå på efterløn som 70-årig, men det er jo i den aftale, som hr. Morten Bødskov stemte for, og som jeg stemte for, og derfor er det jo på en eller anden måde tankevækkende, at vi skal stå her onsdag efter onsdag, debat efter debat, hvor Socialdemokraterne fralægger sig enhver del af ansvaret for, hvordan vi videreudvikler det her samfund.

Jeg må erkende, at krisen har slået Danmark ud af kurs. Den skattereform, vi gennemførte, hvor flere hundrede tusinde danskere fik skattelettelser, er en del af at styrke holdbarheden i dansk økonomi. Den fik flere ud på arbejdsmarkedet og har givet incitament til at præstere nogle flere timer, og det er den vej, vi skal gå, men Socialdemokraterne vil rulle alle disse ting tilbage. Det er jo derfor, det er forunderligt, at Socialdemokraterne kan få økonomien til at hænge sammen.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:45

Morten Bødskov (S):

Hvis ikke Socialdemokraterne havde været med til at sikre et flertal bag den velfærdsaftale, vil lavede i 2006, garanterer jeg for, at de problemer, som regeringen har skabt med store ufinansierede skattelettelser, og de huller, man har slået i kassen med store ufinansierede skattelettelser, jo havde været meget, meget større.

Socialdemokraterne vedstår sig sit ansvar for den velfærdsaftale, men det, finansministeren og i øvrigt statsministeren – hvis nogen så ham i går i tv-aviserne – glemmer at fortælle, er jo hele sandheden. For vi har sagt ja til en hævelse af folkepensionen, men under forudsætning af, at der var en efterløn. Hvad vi ikke har sagt ja til, hvad regeringen også glemmer at fortælle, er, at man fremrykker – man

fremrykker – stigningen i folkepensionen. Og hvad betyder det? Ja, det betyder, at over 450.000 danskere, som er lige over 50 år – til de er 56 år – nu får forringet mulighederne for folkepension. Det var ikke en del af velfærdsaftalen. Hvis man havde holdt sig til velfærdsaftalen, havde man kunnet tage ord som troværdighed, sikkerhed og stabilitet i sin mund, men det gør man ikke; det er de løfter, man bryder nu.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Det er ministeren.

Kl. 14:46

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Så er vi jo tilbage på kendt mark igen, for Socialdemokraternes løsning på det spørgsmål, vi står med her, er jo de famøse 15 mia. kr., som ingen kan få at vide før valget hvad indebærer. Der er en dobbeltydelighed, med hensyn til om man kan ændre efterlønnen, eller om man ikke kan ændre efterlønnen. Nogle siger, at det kan man ikke. Fru Helle Thorning-Schmidt siger, at man også kan se på efterlønnen. Vil man rulle dagpengene tilbage? Vil man pålægge danskerne at skulle arbejde 1 time mere? Alle disse ting kan vi jo ikke få besked om, når vi diskuterer med Socialdemokraterne, for man vil snakke med Harald Børsting efter valget, og så vil man trylle et eller andet frem.

Jeg bryder mig ikke om, at man kører på frihjul hele tiden i det politiske. Hr. Morten Bødskov er nødt til over for vælgerne at forklare – da han er meget uenig i regeringens politik – hvordan det så er, at hr. Morten Bødskov vil løse de udfordringer, som det danske samfund står over for. Og der er det jo tankevækkende, at hr. Morten Bødskov ikke vil fortælle det før valget. Jeg synes da, at hr. Morten Bødskov skulle fortælle børnefamilierne, hvor mange timer ekstra det er, at børnefamilierne skal arbejde for at opfylde hr. Morten Bødskovs 15 mia. kr. Det er da nogle af de ting, som jeg synes vælgerne skal have mulighed for at vurdere den dag, de skal sætte kryds.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til finansministeren af hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:48

Spm. nr. S 967

6) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Forstår ministeren, at pensionister, der oplever besparelser på deres hjemmehjælp, mener, at det er uretfærdigt, at de 100 rigeste danskere af regeringen i 2011 i gennemsnit får 2,7 mio. kr. i skattelettelser?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:48

Morten Bødskov (S):

Spørgsmålet er inden for samme bane, og det lyder: Forstår ministeren, at pensionister, der oplever besparelser på deres hjemmehjælp, mener, at det er uretfærdigt, at de 100 rigeste danskere af regeringen i 2011 i gennemsnit får 2,7 mio. kr. i skattelettelser?

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:48

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu må jeg så understrege igen, at der jo ikke er skåret ned på kernevelfærden i kommunerne. Vi bruger, når 2011 er gået, 74.000 mio. kr. mere, end vi brugte i 2001, på kernevelfærdsområderne – børnepassning, skole, ældre, sundhed – og derfor vil jeg som indledning på den her diskussion sige, at det jo ville klare begreberne lidt, hvis hr. Morten Bødskov kunne nævne bare ét forslag, hvor denne regering har pålagt kommunerne at spare.

Hr. Morten Bødskovs gruppefæller går rundt og siger, at regeringen har vedtaget besparelser over for kommunerne, men det er jo ikke rigtigt. Vi har ved kommuneaftalerne lagt alle kommunernes budgetter sammen, og så har vi sagt, det er o.k., at noget finansieres, ved at nogle kommuner får skatteforhøjelser, andre får fra en pulje, men generelt leverer staten pengene til det her.

Det, der er problemet i hr. Morten Bødskovs eksempel, er, at kommunerne så ikke overholder budgetterne, og nogle kommuner må så spare på forskellige områder. Det udmønter sig så forskellige steder, men men det er ikke som følge af en eneste beslutning, som regeringen har truffet.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:50

Morten Bødskov (S):

Årsagen til, at spørgsmålet er stillet, er jo, at der temmelig sikkert sidder mange pensionister og kigger på den her diskussion nu, og der er temmelig sikkert en hel del af dem, som har oplevet, at den hjemmehjælper, som eventuelt i dag lige nu skulle være kommet på besøg for at gøre rent i hjemmet, ikke længere har den tid, vedkommende havde før. Der er masser af kommuner, som sparer nu på hjemmehjælpen til de ældre, der er masser af kommuner, som sparer på den praktiske hjemmehjælp, der er masser af kommuner, som laver andre besparelser, som rammer vores pensionister og vores ældre, og der tror jeg, man må sige, at for dem er det en overraskelse at høre en finansminister fuldkommen fralægge sig ansvaret for hver eneste besparelse, som finder sted i kommunerne og for den sags skyld også i regionerne lige i øjeblikket.

Det er da en ansvarsløshed og en uansvarlighed, at man ikke vil vedstå sig sit ansvar, og finansministeren – det er dig, der sidder for bordenden, når der forhandles økonomiske aftaler (*Tredje næstformand* (Holger K. Nielsen): *Finansministeren*) ... finansministeren, der sidder for bordenden og når der forhandles økonomiske aftaler med kommunerne og for den sags skyld også regionerne, det er finansministeren, der udstikker de rammer, inden for hvilke kommunerne kan prioritere, og det er finansministeren, der lægger overlæggen for, hvad man kan bruge eksempelvis i år, 2011, af økonomi i kommunerne – sidder så her og siger: Jamen det er ikke mit ansvar, hvad der sker ude i kommunerne, jeg har ikke noget med det at gøre overhovedet.

Er beskeden til de pensionister, som undrer sig over, at regeringen med den ene hånd giver de 100 rigeste i Danmark 2,7 mio. kr. i skattelettelser i gennemsnit i år, mens pensionisterne ser, at deres hjemmehjælper ikke kommer og gør rent, som de gjorde tidligere: Det har vi ikke noget ansvar for, det har ikke noget med os at gøre, vi har intet ansvar for det?

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:52

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi har et stort ansvar for, at økonomien i det her land hænger sammen. Vi indgår hvert år aftaler med kommunerne om budgetterne; vi aftaler, hvad budgetterne er, vi leverer den finansiering, der skal til, for at man kan leve op til budgetterne. Det samme gør vi med regionerne; vi diskuterer budgetterne, vi leverer økonomien til det. Så man kan sige, at det, vi gør – og det er min forpligtelse som finansminister – er at sørge for, at kommunerne har de penge, der skal til for at realisere deres budgetter.

Til de seere, der måtte være i tvivl om det, kan jeg sige, at hr. Morten Bødskov ikke kan nævne et eneste eksempel på en beslutning, som betyder, at kommunerne skal spare, for vi kommer og finansierer budgetterne. Derfor duer hr. Morten Bødskovs argumentation ikke.

Så har vi jo oplevet, at der er nogle kommuner, der er gode til at styre økonomien, og som er i stand til at overholde deres budgetter, og så er der andre kommuner, der ikke kan overholde deres budgetter. Det, regeringen forlanger, er, at man overholder sine budgetter, for jeg går ud fra, at hr. Morten Bødskov er enig i, at man ikke bare kan lade folk bruge alle pengene uansvarligt. (*Tredje næstformand* (Holger K. Nielsen): Ja tak). Sådan er det formentlig ikke i hr. Morten Bødskovs privatøkonomi, sådan er det ikke i min, og sådan er det heller ikke i kommunernes.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er 1 minuts taletid, finansminister.

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:53

Morten Bødskov (S):

Det er rigtigt nok, at man skal have styr på sin privatøkonomi, så kommer man længst her i livet. Det, der imidlertid er det store spørgsmål, er: Hvordan kan en finansminister stå her i dag og fralægge sig alt ansvar for de besparelser, som finder sted rundt omkring i kommunerne?

Altså, én konkret beslutning, som den her regering har taget, og som er årsag til besparelserne, der finder sted i kommunerne nu, ja, hvad er det? Det er den aftale, finansministeren laver med kommunerne. Det er jo den aftale, man laver om kommunernes økonomi, som betyder, at over halvdelen af kommunerne eksempelvis melder om besparelser på ældreområdet. Vi ser forringelser i folkeskolen, vi ser ikke bare lukkedage, men nu lukkeuger i daginstitutionerne. Det er jo det, der er årsagen til det.

Der tror jeg, at alle dem, der sidder og lytter til debatten i dag, har utrolig svært ved at forstå, at der sidder en finansminister, som gerne vil have et ansvar for at lede det her land, men ikke vil tage ansvaret for konsekvenserne. Han vil ikke se de pensionister, der sidder og lytter til den her debat, i øjnene og sige: Det er mig, der har ansvaret for, at kommunerne har den økonomi, de har. Ergo er det også mig, der har ansvaret for, at hjemmehjælpen altså nu ikke kommer hver uge, men måske kun hver 14. dag.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:55

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Så kan vi jo konstatere endnu en forskel mellem Socialdemokratiet og regeringen, for Socialdemokratiet vil ikke sætte grænser for, hvad kommunerne kan bruge af penge. Det er selvfølgelig beroligende for en lang række borgmestre rundt omkring i landet, at der ikke er græn-

ser for, hvad kommunerne kan bruge af penge, og det er så en forskel på os to, for jeg føler som finansminister et stærkt ansvar for, at der er orden i samfundsøkonomien. Og det, der er mit rent konkrete ansvar, er, at når vi laver en aftale med kommunerne, tilvejebringer vi finansieringen til, at den aftale kan overholdes.

Men det system kan jeg forstå at hr. Morten Bødskov forlader fremover, og det vil sige, at der nu bliver frit slag for alle til bare at bruge løs af kassen, for hr. Morten Bødskov vil ikke lægge nogen dæmper på det. Der tror jeg bare man må sige, at hvis man vil føre en ansvarlig økonomisk politik, er forudsætningen, at man overholder aftaler, og det er jo sådan set det, jeg laver aftale med kommunerne om hvert år.

Jeg glæder mig så over, at der i kommunerne er en bestræbelse, modsat hr. Morten Bødskovs intentioner her, om, at man nu overholder budgetterne, for det er helt afgørende, at vi overholder de budgetter. Mit ansvar er at levere økonomien til kommunerne, og det gør jeg.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:56

Morten Bødskov (S):

Det er rigtigt, at der er forskelle i dansk politik, altså tindrende klare forskelle. Når der kommer en socialdemokratisk regering og der sidder en socialdemokratisk minister der, hvor den nuværende Venstreminister sidder, så garanterer jeg for, at den pågældende ikke vil få det spørgsmål, som jeg her har stillet: Hvordan kan det være, at regeringen mener, det er retfærdigt at give de 100 rigeste danskere i gennemsnit 2,7 mio. kr. i skattelettelse i år, når eksempelvis pensionisterne skal opleve besparelser på hjemmehjælpen? Det spørgsmål vil en socialdemokratisk minister ikke få.

Men det, der er hele pointen, er jo netop, at det er det, der er regeringens politik. Så vil man ikke bare sige det, som det er, nemlig at man har truffet et valg som i så mange af livets forhold – som finansministeren sagde til hr. Jens Peter Verner sen før – og at man mener, det er udtryk for et retfærdigt samfund, at millionærerne skal have kæmpe skattelettelse, mens pensionisterne skal opleve at sidde og vente længere på hjemmehjælpen?

Det er det, der er forskellen, og det skal man bare sige, som det er, for så er linjerne klare, frem for at stå og skjule det og gøre ved og tale sort. Sig det, som det er: Vi har truffet det her valg. Vi mener, det er rigtigt at give dem 2,7 mio. kr. i skattelettelse, mens pensionisterne skal opleve besparelser på hjemmehjælpen.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren. Der skal lige noget lyd til. (*Morten Bødskov* (S): Det gør ikke noget, hvis der ikke er lyd på).

Kl. 14:58

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Der er så et andet spørgsmål, en socialdemokratisk finansminister ikke vil få, nemlig spørgsmålet: Hvorfor må kommunerne ikke bare bruge løs af pengene? Det kan jeg forstå. Det er jo en kanon ting for kommuner og regioner at vide, at der ingen begrænsninger er, når en socialdemokratisk finansminister måtte sætte sig i stolen – interessant.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til skatteministeren af hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 14:58

Kl. 15:00

Spm. nr. S 962

7) Til skatteministeren af:

Klaus Hækkerup (S):

Hvad er ministerens holdning til fordelingen af skattelettelserne for henholdsvis de højeste og laveste indtægter som følge af forårspakke 2.0 fra 2009 og genopretningspakken fra 2010, og kan ministeren herunder oplyse den gennemsnitlige skattelettelse, disse to pakker tilsammen har givet henholdsvis de 10 pct. rigeste (dem med de højeste indkomster) og de 10 pct. fattigste (dem med de laveste indkomster)?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 14:58

Klaus Hækkerup (S):

Spørgsmålet lyder:

Hvad er ministerens holdning til fordelingen af skattelettelserne for henholdsvis de højeste og laveste indtægter som følge af forårspakke 2.0 fra 2009 og genopretningspakken fra 2010, og kan ministeren herunder oplyse den gennemsnitlige skattelettelse, disse to pakker tilsammen har givet henholdsvis de 10 pct. rigeste (dem med de højeste indkomster) og de 10 pct. fattigste (dem med de laveste indkomster)?

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Skatteministeren.

Kl. 14:59

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for spørgsmålet. Til at starte med vil jeg sige, at jeg synes, det er vigtigt at slå fast, at regeringen har lavet nogle rigtig fornuftige skattereformer. Også den seneste skattereform har en helt fornuftig virkning, som giver en god balance.

Det, der er afgørende at slå fast, er jo, at alle grupper kommer til at opleve en indkomstfremgang – også de, der har knap så mange penge. Det er det, regeringens skattepolitik sikrer. Ser man på, hvordan regeringens skattepolitik har været, siden regeringen tiltrådte i 2001, kan man se, at alle indkomstgrupper har fået en fremgang som følge af regeringens skattepolitik. Regeringens samlede skattelettelser har i høj grad været målrettet mod de laveste og mellemste indkomster. Lad mig blot nævne, at beskæftigelsesfradraget, som blev indført i 2004 og blev forhøjet i 2008 og 2009, jo har været med til at gøre det endnu mere attraktivt at være på arbejdsmarkedet.

Derudover har vi så også lavet en forhøjelse af mellemskattegrænsen i 2004, og i 2009 oplevede vi jo igen, at vi ændrede på vilkårene. Det har betydet, at vi er sluppet for mellemskatten, indtil det så blev ophævet i 2010.

Så med andre ord har vi ført en meget fornuftig skattepolitik, og derudover har vi jo så også haft et skattestop, der har haft en rigtig, rigtig god effekt, og som jo har været til gavn for alle, også inklusive de mennesker, som tjener knap så mange penge. Så det er i bund og grund en sund og fornuftig skattepolitik, der bliver ført til glæde for dem, der gerne vil gøre en indsats.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Klaus Hækkerup.

Klaus Hækkerup (S):

Jeg er lidt forbavset over, at ministeren ikke svarer på det spørgsmål, der er blevet stillet, men holder et stort foredrag om forårspakke 2.0 og genopretningspakken.

Formålet med den her spørgetid er jo, at ministeren kan forberede sig, så han har studeret det og kan give de oplysninger, der blevet spurgt efter, i modsætning til i spørgetimen. Og der er blevet spurgt: Kan ministeren oplyse, hvad de to pakker tilsammen i kroner og øre har givet henholdsvis de 10 pct. rigeste og de 10 pct. fattigste? Vil ministeren være venlig at svare på det spørgsmål, der er blevet stillet?

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Skatteministeren.

Kl. 15:01

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Nu er det her jo en spørgetid, hvor det er sådan, at man skal give udtryk for sine holdninger, og det er også det, jeg gør her. Men jeg vil blot henlede hr. Klaus Hækkerups opmærksomhed på, at der jo er blevet svaret på det, hr. Klaus Hækkerup spørger om, nemlig i svaret på spørgsmål nr. S 495, et svar, som blev givet for et halvt år siden.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 15:01

Klaus Hækkerup (S):

Jo, men det, jeg mangler, er selvfølgelig en ajourført beregning fra ministeriets side over det. Og når ministeren siger, at der er en god balance i den skattereform – de to skattereformer – regeringen har gennemført, er sagen jo lige præcis den, at det er der ikke. Som det også klart blev understreget under de to forrige spørgeres spørgsmål til finansministeren, er der jo en kæmpe skævhed i den skattereform, regeringen har gennemført.

Jeg forstår sådan set godt, at skatteministeren meget nødtigt vil oplyse tallene, for så bliver det jo belyst fuldt og klart. Men jeg kan ikke forstå, hvorfor vi ikke kan få en ordentlig og åben debat om, hvorvidt der er en god balance eller ej i de skattereformer, som regeringen har gennemført. Jeg spørger ikke til udgiftssiden. Jeg spørger bare til, om den måde, man har omlagt opkrævningen af bidragene til vores fælles husholdning på, er rimelig og retfærdig. Og det har jeg altså ikke kunnet få et svar på fra ministeren, der bare står og siger, at det er godt nok. Det er det ikke, må jeg sige til ministeren.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Skatteministeren.

Kl. 15:03

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Man bliver jo en smule forvirret, for hr. Klaus Hækkerup kommer jo ind på mange ting. Nu startede jeg netop med at argumentere for, hvorfor det er en fornuftig og ansvarlig skattepolitik, der er ført siden 2001. Det er så lige præcis også det, hr. Klaus Hækkerup gerne vil diskutere.

Adspurgt direkte om det, der står i spørgsmålet, kan jeg oplyse hr. Klaus Hækkerup om, at Folketinget har fået en besvarelse. Hvis det, som hr. Klaus Hækkerup så ønsker, er en opdateret beregning af det, der blev svaret i sommeren 2010, er det da fair nok, men jeg har ikke tænkt mig at stå og læse hele det svar op, som var meget omfattende og meget langt.

Men adspurgt om, hvorvidt det er fornuftigt – og så kan hr. Klaus Hækkerup godt stå og grine, for det skader da ikke – kan jeg bare sige, at det er en meget fornuftig skattepolitik, der bliver ført. Regeringen har i modsætning til S og SF den holdning, at der skal være styr på økonomien. De har jo den klare politiske holdning, at man skal sætte skatter og afgifter op – indtil videre med 31,5 mia. kr., men vi ved jo, at det dækker over, at der er et hul i kassen, og derfor kommer der også flere skatter og afgifter. Jeg synes jo, at det er dejligt at få det ud i det åbne rum, så kan folk jo forholde sig til, hvilken vej man skal gå.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 15:04

Klaus Hækkerup (S):

Formålet med spørgetiden er jo netop ikke, at man skal stå og læse tal op og gøre det meget kompliceret. Derfor har jeg bedt ministeren om at oplyse om to tal, nemlig hvad de 10 pct. rigeste har fået ud af regeringens skattelettelser, og hvad de 10 pct. fattigste har fået ud af dem. Hvor svært kan det være? Det er to tal, og man skulle mene, at en regering, der ellers påstår, at den har styr på Danmarks økonomi, hvilket guderne skal vide at erfaringerne har vist at den ikke har, burde kunne oplyse om disse, så vi kan afveje, hvad regeringen opfatter som værende en god balance i en skattereform, mod det, som vi andre opfatter som en rimelig og fair balance.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:04

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Det kræver sådan set bare, at man slår op i det svar, som er oversendt til Folketinget. Og da jeg jo ved, at hr. Klaus Hækkerup går meget op i den slags, er jeg helt overbevist om, at hr. Klaus Hækkerup selvfølgelig har læst på lektien.

Det, jeg sådan set bare gerne vil uddybe, er, at regeringen fører en både fornuftig og sikker økonomisk politik. I modsætning til den skattepolitik, som Socialdemokratiet og SF fremlægger her i Folketingssalen, som jo vil slå et hul i kassen, og som også vil betyde, at vi sender arbejdspladser ud af Danmark, har regeringen en helt anden holdning. Vi vil gerne belønne folk for at gøre en indsats, og vi vil også gerne sikre, at de, der tjener penge og bidrager til samfundet, fortsat har lov til og også lyst til at være i Danmark.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til forsvarsministeren af hr. Jesper Langballe. Det går ikke med fætteren, vi er nødt til at have hr. Jesper Langballe her i salen. Vi giver ham lige 10 sekunder.

Er hr. Jesper Langballe nogen steder? Vi giver ham yderligere 5 sekunder, ellers må vi sige, at spørgsmålet må udgå af dagsordenen, og så må hr. Jesper Langballe finde ud af, om han vil have det oversendt til skriftlig besvarelse. Vi må konstatere, at hr. Jesper Langballe ikke er her. Dermed udgår spørgsmålet.

Kl. 15:06

Spm. nr. S 928

8) Til forsvarsministeren af:

Jesper Langballe (DF):

Hvornår vil det værk, som fem historikere har frembragt, efter ministerens skøn kunne udkomme?

Skriftlig begrundelse

Centeret for Koldkrigsforskning har ved nytår færdiggjort sit arbejde. I henhold til en finanslovaftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti har fem historikere frembragt et værk, som offentligheden imødeser med spænding.

:
(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 15:06

Spm. nr. S 920

9) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Orla Hav (S):

Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med sundhedslovgivningen og den arbejdsdeling, der kom ud af kommunalreformen, at KL varsler, at store grupper af patienter selv skal sørge for deres genoptræning efter alvorlig sygdom?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Så mangler vi indenrigs- og sundhedsministeren. Er indenrigs- og sundhedsministeren her? Der åbnes en dør, men er det et spøgelse, eller er det indenrigs- og sundhedsministeren? Jeg kan ikke se det her fra. Der er han! Velkommen til ministeren.

Det næste spørgsmål er stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af hr. Orla Hav, men vi skal lige have ministeren på plads.

Hr. Orla Hav for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:06

Orla Hav (S):

Tak. Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med sundhedslovgivningen og den arbejdsdeling, der kom ud af kommunalreformen, at KL varsler, at store grupper af patienter selv skal sørge for deres genoptræning efter alvorlig sygdom?

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:07

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Genoptræning efter indlæggelse skal leveres kvit og frit til borgeren. Det forudsætter selvfølgelig, at hospitalet fortæller, at nu er borgeren udskrevet, og at kommunen får en genoptræningsplan. Det tager nemlig ofte for lang tid, og det skal vi have gjort noget ved, men det er en helt anden sag.

KL ønsker ikke med deres oplæg, som jeg nu har sat mig ind i, at fratage nogen, der har sundhedsfagligt behov for genoptræning, denne ret. Formanden for KL's social- og sundhedsudvalg har direkte sagt, og jeg citerer:

» ... den prioritering, som vi taler om i udspillet, er tænkt i forhold til borgere med fx diabetes, KOL-patienter eller patienter, der lider af hjerte-kar-sygdomme, som har brug for hjælp i forhold til rygestop, bedre kostvaner, motion og lignende. Det er en misforståelse, at prioriteringen skulle omfatte borgere, der udskrives fra sygehuset, fx efter en rygoperation. Kommunerne vil naturligvis fortsat varetage den lægehenviste kommunale genoptræning, når en borger fx udskrives fra sygehuset efter en operation ...«.

Så den udlægning, der har været af Anny Winthers udtalelser, har altså været forkert. Udgangspunktet for enhver sundhedsfaglig indsats er en konkret vurdering af patientens behov. Der skal hverken tilbydes mere eller mindre end det, patienten har behov for. Det betyder, at indsatsen for patienterne skal være differentieret, skal tage udgangspunkt i den enkeltes forhold, herunder sygdommens art og omfang og den enkeltes fysiske, psykiske og sociale ressourcer og

muligheder for at håndtere sygdommen. For nogle patienter med en velreguleret kronisk sygdom betyder det, at kontrollerne hos egen læge og gode råd dér eller hos kommunen kan være tilstrækkeligt. For andre kræves en mere intensiv indsats, hvor både sygehuset, egen læge, og kommunen bidrager til et godt patientforløb.

Jeg synes, at KL's udspil flugter fint med Sundhedsstyrelsens model for kronisk sygdom og også med Sundhedsstyrelsens generiske forløbsprogrammer for kronisk sygdom. Det fremgår af disse publikationer, at alle patienter med kroniske lidelser skal modtage relevante til behandlingstilbud i sundhedsvæsenet, og at indsatsen for patienterne skal være tilpasset den enkelte, herunder sygdommens art og omfang og den enkeltes fysiske, psykiske og sociale resourcer og muligheder for at håndtere sygdommen.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Orla Hav.

Kl. 15:09

Orla Hav (S):

Undtagelsesvis vil jeg gerne have lov til at rose ministeren, for efter at jeg havde skrevet mine spørgsmål til i dag, var ministeren jo hurtigt ude at vejlede Kommunernes Landsforening om, at det her går ikke. Jeg tror da også, at det har hjulpet på den afklaring, som ministeren kunne læse op at KL nu er kommet til. Det synes jeg er rigtig godt.

Det, jeg så studser over, er, at der trods alt i det, ministeren redegør for, ligger, at KL stadig har et ønske om at ændre på forudsætningerne for den forebyggende indsats – som det jo er helt nødvendigt finder sted på et ordentligt grundlag – for rigtig store patientgrupper eller borgergrupper, som har behov for en hjælpende hånd, inden det bliver nødvendigt med hospitalsindlæggelse. Så håber jeg, at ministeren er indstillet på at holde fast i, at det er kommunernes opgave at varetage det og sikre, at borgerne får den tidlige hjælp, og at der bliver gjort en forebyggende indsats over for borgerne, så vi kan hjælpe rigtig mange mennesker, så de ikke skal udsættes for at få cancer. Vi kan desværre se, at Danmark er førende i forhold til cancertilfælde. Jeg vil gerne have, at ministeren bekræfter, at den forebyggende indsats ligger hos kommunerne, sådan som kommunerne har fået opgaven, dengang det blev skruet sammen.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:11

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Nu bliver jeg helt i tvivl om, hvad spørgsmålet egentlig handlede om. Jeg troede, at det handlede om genoptræning, om, hvordan man i situationer, hvor man bliver udskrevet fra et hospital, kan få hjælp, alt efter hvad man har brug for, og alt efter hvad man er i stand til selv at gøre.

Men vi kan også godt tage en snak om forebyggelse, for når man f.eks. skal gøre rygerlungepatienter mere selvkørende, skal de jo trænes til selv at kunne håndtere deres sygdom. Jeg tror, at der er vældigt perspektiv i at udvikle patienternes muligheder for egenomsorg. Der er der altså nogle der har et større potentiale end andre, og de, der har det største potentiale, skal have mindst hjælp; de andre skal have mere undervisning og mere hjælp. Jeg tror, det er det, Kommunernes Landsforening mente med oplægget, og det synes jeg er ganske fornuftigt.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Orla Hav.

Kl. 15:12

Orla Hav (S):

Jamen når jeg ændrer sporet lidt i forbindelse med spørgsmålet, er det, fordi det indgik i det svar, ministeren gav, at det jo var helt afgørende vigtigt, at vi fik gjort noget ved den forebyggende indsats. Det kan vi jo se i en lang række situationer. Og jeg er da glad for, at ministeren tilkendegiver, at her vil man også være med til at holde kommunerne på den rigtige vej.

For det er jo helt afgørende, at patienterne har tiltro til, at systemet, hvis man bliver hospitalsindlagt og har brug for genoptræning, er der til at kunne udøve den genoptræning, man har brug for. Men lige så nødvendigt er det jo, at borgerne ved, at der er en hjælpende hånd, hvis man gerne vil have gjort noget ved den dårlige status, man måske er ved at komme ind i, og hvor man kan se, at det måske fører frem til en hospitalsindlæggelse.

Så det er helt afgørende, at borgerne kan have tiltro til, at man udfylder de roller, der er, uanset om kommunernes økonomi er anstrengt eller ej.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:13

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Patienten skal have det, som patienten har krav på. Det skal helst ske på en måde, så patienterne så vidt muligt mobiliserer deres egne resourcer. Og det har lidt med forebyggelse at gøre, det har også lidt med genoptræning og med træning at gøre. Jeg er selv meget inspireret af Fredericia Kommune, som har ændret en del af hjemmehjælpen til hjemmetræning. Det sparer oven i købet penge, fordi de ældre, som det her drejer sig om, bliver mere selvkørende, så der er et vældigt perspektiv i det.

Jeg vil bare føje til, at kommunernes indsats jo gerne skal være tidlig, skal ske så hurtigt som muligt. Har man brug for genoptræning, bliver genoptræningen dyrere af at blive udsat. Og det var derfor, jeg lige i mit første svar indskød, at kommunernes indsats altså bygger på, at hospitalerne, regionerne, leverer besked omgående, når folk er udskrevet – også om det genoptræningsprogram, som man skønner den enkelte har brug for.

Sådan er det nemlig ikke i dag, men sådan skal det være. Det tager alt for lang tid i mange tilfælde.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Orla Hav.

Kl. 15:14

Orla Hav (S):

Nu er situationen jo den, at ministeren sidder på en stol, hvor ministeren har mulighed for at gøre noget ved det. Det gør jeg ikke på nuværende tidspunkt. Men jeg erkender da, at det har været en problematik, som jævnlige har været drøftet. Og det var stillet i udsigt, at alle problemer ville være løst, når vi fik gennemført den nye arbejdsdeling mellem de nye regioner og kommunerne. Det kan jeg så konstatere stadig væk ikke er sket.

Men det, jeg godt vil have ministeren til at sige, er, at de her forhold ikke hænger sammen med kommunernes aktuelle økonomiske situation. Borgerne har ret til det, borgerne har ret til, uanset om kommunerne er presset eller ikke er presset på økonomien.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:15

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er jo i princippet rigtigt, men i realiteternes verden er det klogt, at man satser så meget som muligt på egenomsorg, på, at de, der kan komme på benene og klare sig selv, ikke belaster de offentlige ressourcer. Og dermed bliver der altså flere ressourcer at sætte ind over for dem, der ikke kan klare sig selv.

Det er også derfor, vi skal have bekæmpet overflødige behandlinger. Det er, fordi de tager ressourcer, som kunne have været brugt på noget vigtigere. Vi kan ikke snakke udenom, at der er økonomi i det, vi taler om, også her.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af hr. Orla Hav.

Kl. 15:16

Spm. nr. S 921

10) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Orla Hav (S):

Vil ministeren tage initiativ til at sikre, at alle borgere vurderes ud fra sundhedsfaglige kriterier for at sikre dem genoptræning efter alvorlig sygdom frem for vurdering efter økonomisk formåen?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Orla Hav.

Kl. 15:16

Orla Hav (S):

Spørgsmålet lyder:

Vil ministeren tage initiativ til at sikre, at alle borgere vurderes ud fra sundhedsfaglige kriterier for at sikre dem genoptræning efter alvorlig sygdom frem for vurdering efter økonomisk formåen?

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:16

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Ja. Og jeg vil bare gentage, at vi hverken skal tilbyde patienterne mere eller mindre, end de har brug for. Udgangspunktet for enhver sundhedsfaglig behandling er en konkret vurdering af, hvad den enkelte har behov for. Det er det og ikke et kig ned i pengekassen, der er afgørende.

Men som jeg lige sagde, er der altid økonomi i den slags spørgsmål. For bruger man mere, end der er brug for til nogle, bruger man jo ressourcer, som kunne have været brugt til at gøre det bedre for andre.

Det følger af sundhedslovens § 84 og § 140, at Regionsrådet skal tilbyde en individuel genoptræningsplan til patienter, som har et lægefagligt begrundet behov for genoptræning efter udskrivning. Kommunerne kan ikke tilsidesætte den lægefaglige vurdering af patientens genoptræningsbehov. Man skal altså levere genoptræningen.

Der findes en vejledning om træning i regioner og kommuner, som er udarbejdet i fællesskab af Indenrigs- og Sundhedsministeriet og Socialministeriet. Her vejledes om alle regler, der vedrører træning. Den bliver flittigt brugt i praksis, så jeg tror ikke, der er nogen, der er i tvivl om, hvordan det forholder sig. Reglerne er klare, og jeg mener ikke, at der er behov for yderligere initiativer for at sikre, at borgernes behov for genoptræning efter endt sygehusbehandling sker på baggrund af en sundhedsfaglig vurdering.

I forlængelse af det sidste spørgsmål vil jeg i øvrigt indskyde, at KL med deres udspil fra sidste uge ikke ønsker at fratage nogen, der har et sundhedsfagligt behov for det, retten til genoptræning. Og der har heller ikke stået noget om brugerbetaling i det oplæg; jeg har læst det grundigt igennem og konstateret, at mediernes præsentation af KL's oplæg var ret så misvisende.

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Orla Hav.

Kl. 15:18

Orla Hav (S):

Jeg er jo ked af, at medierne får skylden for det her, for jeg hørte faktisk et interview med KL's formand for Sundhedsudvalget, og derfor fremgik det altså sådan rimelig klart, at det var tanker, som ikke lå dem fjernt i KL-regi. Men jeg er glad for, at ministeren har skaffet den afklaring på området.

Jeg skal bare sige til ministeren: Jeg er enig i, at den specialiserede genoptræning og forebyggelsesindsats skal ske på lægelig indikation fra sygehusets side. Og der går jeg så ud fra, at ministeren også er enig i, at det er helt vigtigt, at den forebyggelse, der finder sted dér, bliver sat i gang på et så tidligt tidspunkt som overhovedet muligt.

Der, hvor jeg så er bekymret, er i forbindelse med indsatsen i forhold til den mere generelle forebyggende indsats, som ministeren taler pænt om. Men jeg kan jo se, at kommunerne måske har svært ved at finde penge til den i en tid, hvor de er klemte på økonomien. For det er jo dér, vi har en chance for at være med til at forebygge skaderne efter rygning, skaderne efter at vi sidder for meget ned og sidder for meget foran computeren og alle de her ting. Det er jo den indsats, der skal lønne sig på det lange stræk, som ministeren også er inde på, nemlig at det kan være langt klogere end at skulle ud og lave operative indgreb, eller hvad det kan være, sundhedsvæsenet skal gøre.

Så jeg skal bare have bekræftet, om ministeren også er indstillet på at være med til at finde nogle penge til den investering, som kommunerne er nødt til at foretage i den generelle forebyggende indsats.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:20

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvad der er af penge afgøres ved de årlige forhandlinger. Og kommunerne har de samme penge i år, som de regnede med de havde sidste år. Regionerne har 2 mia. kr. mere, end de regnede med at de havde sidste år. Og inden for de rammer skal der selvfølgelig, nu som altid, prioriteres.

Her er der jo ikke tale om, at rettidig genoptræning koster penge. Det, der koster penge, er for sen genoptræning, for man mister muskelmasse, og genoptræningen bliver dyrere, hvis genoptræningen udsættes.

Det er derfor, man trygt kan sige, at genoptræningen skal være, som den lægefaglige vurdering siger den skal være – det kan ikke diskuteres. Og den skal gennemføres på en måde, så de mest ressourcestærke så vidt muligt klarer sig selv, men den skal gennemføres, og der er ikke noget sparet ved at lade folk vente på genoptræning, for så skal de nemlig have mere hjælp, end hvis man sætter ind med det samme. Det gælder især efter rygooperationer, knæoperationer, hofteoperationer osv., hvor det er meget skadeligt, hvis muskelmassen får lov at ligge brak for længe.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Orla Hav.

Kl. 15:21 mange penge for dem, vi synes, det er rigtigt dumt i et samfund, hvor man mangler penge, at man gør det på den måde. Men kan jeg ikke få ministeren til at brænde for forebyggelsessagen?
Kl. 15:24

Orla Hav (S):

Det, jeg så kan udlede af ministerens svar, er, at vi er inde i en forkert cirkel på det her område. For ministeren har været nødt til at sætte flere penge af til det behandlende sundhedsvæsen som en konsekvens af, at vi har forsømt opgaven med at lave en forebyggende indsats.

Der er det jo, jeg så gerne vil have ministeren til at medvirke til, at vi fik vendt det, sådan at vi fik gjort en langt mere ihærdig indsats på det generelle sundhedsfremmende område og med hensyn til den sygdomsforebyggende indsats. Og det er der, jeg ikke rigtig kan høre ministeren sige: Ja, det er en rigtig god idé, at vi får vendt det, og at vi får sat fokus på det, og måske koster det også nogle penge. Men jeg er enig med ministeren i, at det ikke er den dyreste indsats, det er langt dyrere at vente.

Så det er lidt god vilje fra ministerens side til at få sat fokus på den sundhedsfremmende indsats, som ligger i en god forebyggende indsats, som kan laves på mange forskellige måder, jeg gerne vil have.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:24

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Så er det kedeligt, at det er Bent Hansen og regionerne, som har betalt for meget for fedmeoperationer, og ikke regeringen. Men skulle vi nu ikke lade det ligge?

Det, jeg prøver at sige, er, at regeringens sundhedspolitik har kostet penge, vi har lagt næsten 25 mia. kr. i faste priser og lønninger oven på det niveau, der var i 2001. Og det er gået til, at vi har fået rekordlave ventelister, nu er de helt nede på 52 eller 53 dage i gennemsnit, og de var oppe på 90, da vi trådte til – det, på trods af at der var blevet langt flere og bedre behandlingsmuligheder og langt dyrere medicin osv.

Så jeg vil tillade mig at sige, at regeringens sundhedspolitik har været en kolossal succes til gavn for patienterne, også det udvidede frie valg, hvor det heldigvis er sådan, at de private operationer alt i alt har været billigere end de offentlige.

Kl. 15:22

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til indenrigs- og sundhedsministeren, og det er af fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 15:25

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det var ikke et spørgsmål, der strålede ved sin klarhed. Men hvis jeg skal prøve at oversætte det, handler det om, at spørgeren tror, at fordi der ikke er så mange penge, som man kunne ønske – det er der jo aldrig – forsømmer man forebyggelsen og genoptræningen, som spørgsmålet handler om, hvorved man får større sundhedsudgifter.

Nej, de større sundhedsudgifter skyldes en kæmpe indsats for at få flere patienter opereret. 200.000 flere operationer om året i løbet af 8 år, heraf 400.000 i privatsektoren, som spørgeren måske ikke bryder sig om, men den har faktisk også hjulpet med at sætte pres på det offentlige system og få flere patienter igennem. Så der er flere, der kommer igennem, og det er det, der koster penge, og ikke at vi har negligeret forebyggelsen. Det har vi absolut ikke.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Orla Hav.

Kl. 15:23

Orla Hav (S):

Jamen jeg skal sige, at spørgsmålene bliver lidt skæve, fordi ministeren jo tilkendegiver at være fuldstændig enig med mig i de spørgsmål, der er stillet, og de svar, der er givet. Så benytter jeg selvfølgelig chancen til at få ministerens syn på at få vendt den udvikling, som vi kan se hjemsøger Danmark. Vi har flere cancertilfælde i Danmark, end man har andre steder, vi har flere med hjerteproblemer og blodtryksproblemer, end man har andre steder. Og så var det rart, om man kunne få ministeren til at sige: Ja, her ligger en god sag, som jeg vil gå foran i for at hjælpe kommunerne til at lave den rigtige forebyggende indsats, som også har en effekt på det sundhedsmæssige område, så vi får knap så mange eller i hvert fald får dem senere ind i vores behandlingssystem.

Til det der med de private initiativer på det her område skal jeg så bare sige til ministeren, at vi sådan set ikke har så meget imod de private initiativer på det her område. Vi har noget imod at betale for

Spm. nr. S 959

1) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Er ministeren enig med sundhedsøkonom Jes Søgaard i, at ministerens løftede pegefingre i forbindelse med speciallægenes forskelsbehandling af patienter svarer til at lægge guld- og sølvklumper ud foran lægerne for derefter at sige til dem, at de helst skal tage sølvklumperne (jf. Deadline, den 11. januar 2011, kl. 22.30)?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 15:25

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Er ministeren enig med sundhedsøkonom Jes Søgaard i, at ministerens løftede pegefingre i forbindelse med speciallægenes forskelsbehandling af patienter svarer til at lægge guld- og sølvklumper ud foran lægerne for derefter at sige til dem, at de helst skal tage sølvklumperne, jävnfør et interview, der var i Deadline den 11. januar 2011, kl. 22.30?

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:26

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er efter min mening en både tankeløs og poppet udtalelse, som minder mig om, da jeg som undervisningsminister blev konfronteret med, at visse lærerkræfter og professorer sagde, at fordi det gav flere penge til institutionerne, hvis de lod være med at dumpe deres elever og gav dem for høje karakterer, så risikerede man, at niveauet ville blive sænket.

Altså, svaret til det er, at de får deres gode løn, for at samfundet kan være sikker på, at de træffer de rigtige afgørelser med hensyn til, hvilken karakter der skal gives, og det samme gælder for sundhedspersoner i sundhedssektoren. De får deres gode løn, for at vi kan være sikre på, at de overholder de aftaler, der gælder, og de er for speciallæger klokkeklare: Man må ikke stille folk i kø, efter hvem der har en forsikring og hvem der ikke har det. Da speciallægerne i gennemsnit har en arbejdsuge på 43 timer, er der jo ikke det mindste forkerte i, at der er nogle, der sidst på eftermiddagen eller om aftenen har private patienter, når bare de leverer en fuld arbejdsindsats for det, som det offentlige lønner dem for.

Derfor er der ingen undskyldning for det, hvis en speciallæge, som er nået op på den omsætning, hvor knækgrænsen ligger, og hvor honoraret pr. patient falder, tager det som anledning til at skubbe sygesikringspatienterne i baggrunden til fordel for de private. Det er der ingen undskyldning for, for det bryder en aftale, som deres forening har gennemgået. Og hvis den aftale ikke er god, ja, så må vi ændre den.

Men jeg kan ikke forstå, at en sundhedsøkonom siger, at han går ud fra, at man bryder aftaler, hvis man kan tjene på det. Det håber jeg da ikke at man gør, slet ikke i sundhedssektoren.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 15:28

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det, ministeren siger, er jo, at der er nogle klokkeklare regler på området, men er der så det? Det er i hvert fald meget uigennemsigtigt, om lægerne rent faktisk overholder reglerne om at bruge al deres tid på at behandle sygesikringspatienterne, altså de offentlige patienter, der er henvist af egen læge alene, frem for at vælge de patienter, som der kommer en ekstra indbetaling fra sundhedsforsikringen for. Det er vel det, som Jes Søgaard mener, når han taler om sølvklumper og guldklumper. Dem, der kommer med en sundhedsforsikring, er guldklumperne. Dem, som er henvist af deres egen læge alene gennem sygesikringen, er sølvklumper. Alligevel står ministeren og siger til lægerne: Vi har en aftale om, at I altså kun skal behandle de patienter, I får sølvpenge for, mens de andre skal I lade ligge.

Det er da et skisma, som især er opstået, fordi så mange borgere i dag med regeringens velsignelse har en sundhedsforsikring. Det er et helt nyt skisma, som vi står over for, i takt med at der kommer flere og flere mennesker med sundhedsforsikringer i Danmark. Er ministeren ikke enig i det?

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:29

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Efter min mening: gennemført vrøvl. Når speciallægerne har en arbejdsuge på i gennemsnit 43 timer, vidner det jo om, at de faktisk lægger en fuld indsats i forhold til de ikkeforsikrede. At de så tager nogle, der er forsikrede, i deres fritid, går jo ikke ud over de ikkeforsikrede, tværtimod. Det afkorter kødannelsen, så de ikkeforsikrede kan komme til noget før.

I øvrigt er der vel ingen af os, der har noget imod, at læger arbejder mere, så der er flere patienter, der kan blive behandlet, når bare det ikke fører til, at nogen uden forsikring bliver skubbet bagud i køen.

Overenskomsten er klokkeklar. Det fremgår, at lægens beskæftigelse ved siden af overenskomstopgaver ikke må have hverken tidsmæssige eller indholdsmæssige konsekvenser for overenskomstop-

gaverne. Sådan er overenskomsten, og derfor er det efter min mening meget forkasteligt, når en sundhedsøkonom går ud fra, at man bryder det. Det er også, som om spørgeren her går ud fra, at man bryder det. Skal vi nu ikke længere kunne stole på, at overenskomster overholdes, når de er klokkeklare, og når de har en meget klar moralsk samfundsmæssig begrundelse?

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 15:30

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg tror ikke, at alle læger bryder den her lovgivning eller bryder den overenskomstaftale, de har indgået. Men jeg vil gerne have ministeren til at garantere, at der ikke sker forskelsbehandling. Jeg kan godt forstå, at mange mennesker undrer sig over, at de kan komme hen til den selv samme speciallæge og få at vide, at hvis du kun kommer henvist af din egen læge, kan du få en tid om 3 uger. Kommer du og har en sundhedsforsikring, kan jeg faktisk behandle dig om 3 dage. Det er det, rigtig mange mennesker oplever.

Hvis det ikke er sådan, at de er på arbejdsmarkedet, og at det ikke er en arbejdsgiverbetalt sundhedsforsikring, som vi andre er med til at betale for, eller de har været så heldige, at de igennem livet har haft mulighed for selv at tegne en privat sundhedsforsikring, får de altså at vide: For dig er der kun et valg, og det er at vente 3 uger, før du kan komme til.

Hvordan vil ministeren garantere, at der ikke sker den forskelsbehandling, i takt med at flere og flere mennesker får en sundhedsforsikring? Helt ærligt, sundhedsforsikringer har vel lige netop det formål at udfordre lægefagligheden over for det at komme hurtigere til.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:32

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror altså ikke, at spørgeren har gennemtænkt det, hun står og siger. Ærlig talt, det kan ikke være gennemtænkt. Altså, der kan være en, der får at vide: Du kan komme til om 3 dage, hvis du selv betaler via din forsikring, hvis det ligger uden for arbejdstiden, kl. 7.00 om aftenen.

Vil spørgeren så forbyde det? Vil spørgeren forbyde, at man i sin fritid tager nogle patienter? Går det ud over nogen som helst i arbejdstiden, at man i fritiden tager nogle patienter, som så ikke fylder op i køen, og som gør, at de andre kan komme tidligere til? Vil spørgeren virkelig gøre det?

Kunne vi ikke få at vide, om en eventuel Helle Thorning-Schmidt-regering vil indføre et forbud mod, at speciallæger i fritiden tager nogle patienter, som har en forsikring. Det ville virkelig være en nyhed, hvis det er det, vi hører her i Folketingssalen.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 15:33

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Nu er det jo ikke en spørgetime for folketingsmedlemmer, men en spørgetime til ministre. Derfor vil jeg igen gerne have ministeren til at garantere og fortælle, hvordan man vil sikre, at der ikke sker en forskelsbehandling, således at borgere, der ikke har en sundhedsforsikring, kommer til at vente markant længere end borgere, som har

en sundhedsforsikring, særligt i og med at der jo kommer flere og flere mennesker med deres sundhedsforsikringer.

Det er jo altså mærkværdigt, at ministeren hele tiden taler om, at særligt i sundhedssektoren må vi forvente, at lægerne har en særlig moral i forhold til at vælge sølvstykker frem for guldstykker. Men var vi gået over i bankvæsenet, tror jeg aldrig nogen sinde, at man havde tilladt f.eks. i Nordea, at en ansat i banken først arbejdede 37 timer, som det stod i kontrakten, og så bagefter gik ud og arbejdede i sin fritid i Danske Bank. Det tror jeg simpelt hen ikke at man ville tillade inden for bankverdenen. Men det er helt o.k. i det danske sundhedsvæsen, at man først selv skriver ned, hvor mange patienter man har behandlet i det offentlige regi, og siger, at nu er der gået 43 timer, så nu må man godt behandle alle de andre patienter, som man får langt flere penge for. I øvrigt håber jeg ikke, at der er nogen, der opdager, at der også røg en med lidt før lukketid.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:34

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Sådan som spørgsmålet stilles, kan jeg kun drage den konklusion, at en ny S-SF-regering vil forbyde, at speciallæger i deres fritid kan behandle patienter mod betaling, som de så måske kan få refunderet i deres forsikringsselskab. Ellers kan jeg jo ikke garantere det, som jeg bliver bedt om at garantere. Altså, når jeg bliver bedt om at garantere, at ingen i fritiden via en forsikring kan komme før andre, så må jeg jo gå ud fra, at spørgeren mener, at det bør jeg garantere, og at spørgeren antyder, eller at spørgeren lover, at det vil hendes parti garantere.

Så er det bare, jeg siger: Hvordan kan man garantere det på anden måde end ved at forbyde, at læger opererer nogle flere, behandler nogle flere og i fritiden tager folk ind, som de ikke er forpligtet til at tage? Hvordan vil spørgeren forhindre det uden et sådant forbud? Det kan jeg bare ikke se.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke mulighed for at besvare det spørgsmål fra spørgeren i denne omgang.

Men der er et nyt spørgsmål fra fru Sophie Hæstorp Andersen, og der kan emnet måske blive uddybet yderligere. Det ved jeg ikke.

Kl. 15:35

Spm. nr. S 969

12) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Når en ny undersøgelse foretaget af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (AE) og Statens Institut for Folkesundhed (SIF) viser, at lavtuddannede dør 10 år tidligere end højtuddannede, bl.a. grundet arbejdsvilkår, mener ministeren så, at det er rimeligt at fjerne efterlønnen for den nedslidte murer, som kan se frem til en markant kortere alderdom end den højtuddannede direktør?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:35

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det er vist en lidt anden boldgade.

Når en ny undersøgelse foretaget af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og Statens Institut for Folkesundhed viser, at lavtuddannede dør 10 år tidligere end højtuddannede, bl.a. på grund af deres arbejdsvilkår, mener ministeren så, at det er rimeligt at fjerne efterløn-

nen for den nedslidte murer, som kan se frem til en markant kortere alderdom end den højtuddannede direktør?

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:36

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Lad mig svare på den måde: Danskerne lever længere og længere. Sundhedstilstanden er i de seneste 10 år blevet kraftigt forbedret, det gælder både dem, der tjener mest, og dem, der tjener mindst, så alt i alt er der tale om en positiv udvikling.

Det er godt, for så kan man også arbejde længere, og det får vi brug for, fordi ungdomsårgangene er så små, som de er. Og det er jo altså en af grundene til, at vi fremlagde en tilbagetrækningsreform. Den bidrager til, at velstanden vokser med omkring 50 mia. kr. i 2020, og den sikrer samtidig, at mennesker, der er nedslidte, har en hurtig og fleksibel adgang til seniorførtidspension. Alle skal jo bidrage til dette.

Efterlønsmodtageres helbredstilstand i forhold til erhvervsaktive i samme aldersgruppe har været genstand for mange analyser. Selv om analyserne måler helbredstilstanden på forskellige måder, er der et ret klart billede af, at efterlønsmodtageres helbred er næsten på niveau med helbredet for erhvervsaktive i samme aldersgruppe. F.eks. viste en FOA-undersøgelse fra 2004, at næsten syv ud af otte efterlønnere mente, at efterlønnen var et fuldstændig eller hovedsagelig frit tilvalg, og kun 4 pct. af FOA-medlemmerne betegnede deres helbred som dårligt eller meget dårligt.

Næsten tre ud af fire efterlønsmodtagere fra FOA mente, at de ville være i almindelig fuldtids- eller deltidsbeskæftigelse, hvis efterlønsordningen ikke eksisterede, hvilket jo også bekræftes af, at i Norge og Sverige, hvor man ikke har efterløn, bliver folk i gennemsnit 3 år længere på arbejdsmarkedet.

Når det er sagt, ved vi jo, at helbredstilstand og levetid bl.a. afhænger af, at vi spiser sundt, dyrker motion, ikke drikker for meget og undlader at ryge, og det skal vi selvfølgelig have fokus på. Og jeg skal beklage, at der er blevet større forskel mellem befolkningsgrupperne med hensyn til livsstil. Det synes jeg virkelig er et emne, vi bør drøfte, altså hvordan vi får den sidste ende af befolkningen med.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 15:38

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det faktum, at vi lever længere, fordi vi er blevet bedre til, ja, måske nogle gange at passe på os selv, og at man derved skal arbejde længere, er jo en udvikling, som er taget med i det velfærdsforlig, som blev indgået i 2006, så regeringen kan jo ikke komme nu og sige, at fordi vi lever længere, skal efterlønnen afskaffes. I 2006 vidste vi, at danskerne ville leve længere, og derfor indgik Socialdemokratiet en aftale med regeringen om, at tilbagetrækningsalderen også skulle være senere, at man skulle arbejde mere, før man kunne trække sig tilbage på enten efterløn, som man selv er med til at spare op til, eller folkepension.

Men nu vil regeringen alligevel afskaffe efterlønnen, og det giver jo bare ikke mening, når ministeren samtidig faktisk indrømmer, at der stadig væk er en meget, meget stor forskel på, hvor lang tid ufaglærte og faglærte – det er jo dem, som bruger efterlønnen mest – lever i forhold til de højtuddannede på arbejdsmarkedet. Hvordan kan det hænge sammen, at man på den ene side har taget højde for, at vi lever længere og dermed også kan trække os senere tilbage, og alli-

gevel kommer og siger, at man vil fjerne efterlønnen til ugunst for de mange nedslidte ufaglærte og faglærte?

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:39

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jamen hvis man mener, at historien blev sat i stå i 2006, så har man jo lov til at mene det. Dengang ønskede regeringen faktisk at gå videre, end man gjorde. Vi indgik et kompromis, og i lyset af finanskrisen er det blevet meget klart, at det kompromis var utilstrækkeligt. Derfor foreslår vi nu at fremrykke nogle ting i det kompromis, helt på linje med, hvad stort set alle økonomer anbefaler, dog minus Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, som er betalt for at mene noget andet, og en professor, der hedder Per H. Jensen, som man i stigende grad hører, fordi han åbenbart er en af de få økonomer, som afviger fra det kæmpestore flertal.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 15:40

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jamen så må man jo bare komme og sige klokkeklart, at det er et løftebrud til danskerne. Man indgik i et forlig i 2006, der betyder, at man udskyder pensionsalderen, men samtidig sikrer man også stadig væk folk mulighed for, at de kan spare op til efterløn og gå på efterløn, hvis de mener, at de er nedslidte eller har behov for at gå på efterløn, fordi de selv har været med til at spare op til det. En af årsagerne til, at vi nu overhovedet står og diskuterer det her, er, at man i 2007 gik ud og soldede det hele væk til skattelettelser. Efter at man i 2006 havde sagt, at vi bliver nødt til at stramme op, danskerne lever længere, vi har brug for dem på arbejdsmarkedet, og vi har i øvrigt brug for at styrke dansk økonomi, gik man året efter ud og brugte det på skattelettelser. Derfor toner det jo ret hult, når man fra konservativ side igen kommer og siger, man vil have flere skattelettelser, og når Liberal Alliance siger, de vil have flere skattelettelser. De eneste, der ikke siger skattelettelser, er Venstre, men de gik med til skattelettelser, lige efter man sidst havde lavet et velfærdsforlig.

Jeg må bare konstatere, at der altså i regeringens optik er nogle, der skal arbejde, lige til de segner på arbejdsmarkedet, mens de, der er vellønnet og selv kan spare op, stadig væk vil kunne trække sig tilbage lige så hurtigt, som det passer dem. Det er jo sådan, det bliver.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:41

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan jo bare konstatere, at Socialdemokratiet fører valgkamp. Det ved vi godt, og det har de gjort meget længe. Vi andre interesserer os for at løse landets problemer. Danmark har verdens højeste skatte tryk, og det synes vi ærlig talt er nok, men Socialdemokraterne mener altså, at det er alt for lavt, og at det skal sættes op. Det synes jeg så vælgerne skal have klart at vide. Jeg kan også forstå, at man i Socialdemokraternes oplæg kan se, at skatterne skal sættes op med 31 mia. kr., men det benægter Socialdemokraterne. Men hvis det var så stor en forbrydelse, at skatterne blev dæmpet, især via skattestoppet i begyndelsen af dette årti, må det jo betyde, at Socialdemokraterne vil sætte skatterne endnu mere op – eller hvad? Er det virkelig ikke

nok, at vi har verdens højeste skatte tryk, er det virkelig ikke nok for Socialdemokraterne?

Med hensyn til løftebrud vil jeg sige, at der jo ikke er tale om løftebrud, når man længe før et valg annoncerer, at man gerne vil gøre sådan og sådan og venligt indbyder partierne til en drøftelse af det. Der er jo ingen fare for, at det kan træde i kraft, før vælgerne har haft mulighed for at smide os alle sammen på porten. Det er jo ikke løftebrud.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 15:43

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Der er da i hvert fald ikke meget, der tyder på, at Venstre og regeringens reklamekampagne var sådan, at man ville fremlægge det her i god tid før et valg, da man fremlagde det her i nytåret.

Jeg vil gerne åbent og ærligt sige, at jeg er medlem af en meget, meget stor forening, der hedder Danmark, og i Danmark vil jeg gerne betale kontingent. Det betyder, at jeg med glæde betaler min skat, og at jeg også gerne vil være med til at sikre, at de mennesker, der gik direkte ud på arbejdsmarkedet efter en kortere skolegang og arbejdede, og som har været mange, mange år på arbejdsmarkedet, mens jeg selv og ministeren selv var så heldige at kunne studere og uddanne os og gøre os dygtige, kan få en alderdom med værdighed. Det vil jeg gerne betale kontingent til, og det vil jeg også gerne være med til at sikre, bl.a. ved at de mennesker, som så godt kan blive på det danske arbejdsmarked lidt længere, så til gengæld måske kunne få en bedre seniorpolitik. Det synes jeg vi skal diskutere med arbejdsgiverne.

Hvorfor går man målrettet efter at hælde de mennesker ud af arbejdsmarkedet, som er omkring de 58 år, med henvisning til efterlønnen? Hvorfor er man ikke villig til at lade mennesker gå ned i tid, når de er ved at blive nedslidte, hvorfor er man ikke villig til at diskutere, hvordan man kan gøre det lettere for folk at blive på arbejdsmarkedet, også ind i alderdommen? Lad os dog diskutere det i stedet for bare at afskære folk fra efterlønnen og tro, at det redder Danmarks økonomi.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:44

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Når man lytter til spørgeren, skulle man tro, at efterlønnen var indrettet til mennesker, der var syge eller nedslidte. Det er den absolut ikke. Efterlønnen er målrettet mennesker, som er fuldt arbejdsdygtige; det er nemlig derfor, de kan få dagpenge, og når man er dagpengeberettiget, er man også efterlønsberettiget. Og hvis ikke man er dagpengeberettiget, fordi man ikke er i stand til at varetage et arbejde, er man heller ikke efterlønsberettiget. Det er jo altså kun fire ud af ti ufaglærte, som overhovedet har mulighed for at komme på dagpenge og for at gå på efterløn; de har ikke betalt efterlønskontingent. Fire ud af ti. Efter regeringens oplæg er det ti ud af ti, som, hvis de er nedslidte eller syge, kan få en hurtig behandling og en hurtig førtidspension. Det er jo en forbedring, det er jo øget lighed.

Men det, der kendetegner den her debat, er jo, at fagbevægelsen *udelukkende* tænker på de fire, som betaler kontingent. De er fløjten-de ligeglade med de seks. Og fagbevægelsen har jo købt og betalt Socialdemokraterne til at føre den her kampagne, og de har ti gange så mange penge, som de borgerlige partier har til at føre deres kampagne, og det vil vi mærke i den kommende tid.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Det er nok ikke sidste gang, vi får en debat om efterlønnen. Jeg kunne forestille mig, vi også gør det de næste par måneder. Tak for denne omgang til fru Sophie Hæstorp Andersen og til ministeren.

Det næste spørgsmål er stillet til videnskabsministeren af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:46

Spm. nr. S 966

13) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Julie Skovsby (S):

Hvad mener ministeren er forklaringen på, at Region Syddanmark nu også står over for store besparelser, hvor 400-700 stillinger på Odense Universitetshospital står til at blive nedlagt?

:

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 15:46

Spm. nr. S 968

14) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Julie Skovsby (S):

Frygter ministeren, at de voldsomme besparelser, som vi har oplevet på landets sygehuse i den seneste tid, vil få konsekvenser for patienterne, og i så fald hvilke?

:

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse).

Kl. 15:46

Spm. nr. S 970

15) Til videnskabsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Synes ministeren, at opsparing af midler over flere år generelt skal fremmes inden for den danske forskningsverden, sådan som det har været tilfældet med Copenhagen Consensus Center under ledelse af Bjørn Lomborg?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Benny Engelbrecht for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:46

Benny Engelbrecht (S):

Synes ministeren, at opsparing af midler over flere år generelt skal fremmes inden for den danske forskningsverden, sådan som det har været tilfældet med Copenhagen Consensus Center under ledelse af Bjørn Lomborg?

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Videnskabsministeren.

Kl. 15:46

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Copenhagen Consensus Center er et center ved CBS, Handelshøjskolen i København, og Videnskabsministeriet giver ikke en særskilt bevilling til Copenhagen Consensus Center. Videnskabsministeriet giver derimod basismidler og uddannelsesbevillinger til CBS.

Det fremgår af universitetslovens § 21, at universiteterne disponerer frit over deres midler inden for deres formål, og det er derfor CBS' egen prioritering, hvordan basisbevillingen fra Videnskabsministeriet anvendes, herunder også i hvilket omfang universitetet i givet fald vælger at anvende basismidler til Copenhagen Consensus

Center. Derimod giver Miljøministeriet en særskilt bevilling til Copenhagen Consensus Center, og derfor er det også miljøministerens og ikke min opgave at vurdere anvendelsen af denne bevilling.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg skal lige sige til kollegaerne, at hvis de vil snakke sammen, er der en udmærket kaffestue derude med kaffe og bløde lænestole, hvor de kan tage debatten i stedet for herinde, da det er ret generende for dem, der står heroppe.

Jeg vil undskylde forstyrrelsen over for ministeren, men det var nødvendigt, for at hr. Benny Engelbrecht kunne høre svaret. Ministeren kan fortsætte med sit svar.

Kl. 15:47

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Alt tilgivet. Jeg kan oplyse, at universiteterne generelt har adgang til at opspare tilskud fra det ene år til det næste til anvendelse til universiteternes formål. Det fremgår af universitetslovens § 21, stk. 2. Det er efter min opfattelse ganske hensigtsmæssigt, da det giver universiteterne bedre mulighed for økonomistyring af deres aktiviteter.

F.eks. kan det være svært hundrede procent at tidsfastsætte, hvornår en given udgift i et mangeårigt forskningsprojekt helt præcis falder.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:48

Benny Engelbrecht (S):

Det er naturligvis yderst relevant at have mulighed for at lave økonomistyring. Det ved jeg også er et argument, som man eksempelvis bruger i ministerierne, hvor der er denne mulighed for at kunne overføre opsparerede midler fra et år til et andet år. På den måde er det naturligvis ganske ligetil og også et princip, som vi deler, da det er ganske hensigtsmæssigt. Men det er dog ret usædvanligt, at man et år kan have et overskud på 30 pct. af sin samlede bevilling, og at man ikke bare kan overføre det til året efter, men kan pulje det sammen gennem en længere årrække.

I det her konkrete tilfælde taler vi om et overskud i 2007 på 30 pct., et overskud i 2008 på 30 pct. og et overskud i 2009 på 10 pct., som for hvert af årene ikke bare er blevet overført til de efterfølgende år, men er puljet sammen i en større sum. Det er sådan set det, der efter min mening og mit partis mening er en noget usædvanlig praksis, og det er sådan set også derfor, at det er relevant at spørge, om det lige præcis på ministerens område er en almindelig praksis, og om det er en praksis, som regeringen ligefrem finder er hensigtsmæssig og formålstjenlig at gøre brug af fremadrettet.

Det er ikke mindst, fordi Copenhagen Consensus Center jo er en meget usædvanlig konstruktion, fordi de ikke søger deres midler via eksempelvis Det Strategiske Forskningsråd, men tværtimod får deres midler direkte via finansloven. I sidste uge, da der var samråd om denne sag, kunne vi forstå, at det ligefrem er sådan, at der er en direkte afsender af midlerne. Som ministeren vil huske, gjorde Dansk Folkepartis ordfører meget ud af, at det netop er Dansk Folkeparti, der har sikret, at midlerne er afsat direkte på finansloven.

Så mit enkle spørgsmål er: Er det ikke en meget usædvanlig konstruktion?

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:50

Kl. 15:53

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Spørgsmålet til mig fokuserer på opsparingen af midler over flere år, og om jeg synes, at det er noget, der generelt skal fremmes inden for den danske forskningsverden. Og spørgeren har lige konkluderet, at vi sådan set er enige om, at det generelt kan være en god idé, så vi er åbenbart meget enige.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:50

Benny Engelbrecht (S):

Mit spørgsmål går ikke på det usædvanlige i, at man kan overføre penge fra et år til et andet. Mit spørgsmål går på, at man kan have 30 pct. fra for 4 år tilbage, som man altså i princippet kan bruge i år.

Det gør jo, at den overordnede styring af statens midler bliver noget vanskeligere. Jeg kan sagtens forstå, at der kan være en hensigtsmæssighed i, at man netop overfører fra et år til et andet, men når man ligefrem står i en situation, hvor forskningsinstitutioner på den måde puljer pengene over flere år, så er det ene spørgsmål: Er det ikke forholdsvis usædvanligt – ikke det, at man overfører fra et år til et andet, men at man overfører over flere år? Det andet spørgsmål er: Altså, er det et princip, som ministeren mener skal nyde fremme?

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:51

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Som nævnt kan jeg svare generelt, og det kan jeg, fordi Videnskabsministeriet ikke har en særskilt bevilling til det nævnte center. Generelt synes jeg, som jeg sagde i mit svar, at det er meget, meget logisk, at universiteterne har muligheden for at kunne overføre midler.

Der kan være større begivenheder i et forskningsprojekt, større forsøg, involvering af andre forskere, internationale konferencer. Der kan være mange ting. Det kan være svært, når man sidder og planlægger mange år i et forskningsforløb, lige bestemt at tidsætte, hvornår det kommer til at foregå. Så det at have muligheden er ualmindelig fornuftigt, og jeg tror, at vi vil kunne forudse sådan meget rigide forskningsprojekter, hvis ikke det var muligt.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:52

Benny Engelbrecht (S):

Det vigtige i denne sammenhæng er selvfølgelig, at der er styr på pengene, og at der er en overskuelighed. Derfor kan jeg da også i det konkrete tilfælde være en lille smule bekymret over, at vi har ministerens ord for, at Copenhagen Consensus Center ikke har afleveret sine regnskaber rettidigt i nogen af de regnskabsår, det handler om.

Derfor kan man jo ikke andet end at stå tilbage med en fornemmelse af, at der kan være nogle ting, som man kan være en lille smule bekymret over. Nuvel, ministeren har ingen bekymringer i forhold til den del af det, og derfor skal mit afsluttende spørgsmål igen også blot være af den mere principielle karakter, nemlig om ministeren vil finde det hensigtsmæssigt, at stadig flere forskningsinstitutioner i Danmark benytter sig af sådan en opsparingsteknik, hvor man altså sparer op til store projekter over flerårige perioder.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg skal lige bede beskæftigelsesministeren og hr. Leif Lahn Jensen om, hvis kollegaerne vil snakke med hinanden, at gå et andet sted hen, for det er lidt generende for ministeren, at man er så snakkende så tæt på. Videnskabsministeren.

Kl. 15:53

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg synes, det er dejligt, at der er debat og demokrati her, så vi kan diskutere tingene, men jeg har fuld respekt for, at der skal være ro i salen.

Jeg vil gerne svare, at jeg jo hører spørgeren udtrykke en betydelig mistillid til universiteternes forvaltning af midler. Jeg synes, at det ligger gemt i kommentarerne. Den mistillid deler jeg ingenlunde. Jeg har tillid til universiteterne. Det er faktisk også et bærende princip i den revision af universitetsloven, som regeringen sidder og forhandler og er meget enig med Socialdemokratiet om, så jeg vil sige, at jeg håber, at spørgeren måske lige internt i Socialdemokratiet får drøftet, om man mener at kunne opretholde den tillid til landets universiteter.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det, så blev spørgsmålet afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til videnskabsministeren af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:54

Spm. nr. S 971

16) Til videnskabsministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Finder ministeren, at det er hensigtsmæssigt, at universitetscentres ledere ikke får vurderet deres produktion af publikationer gennem videnskabelig peer review, sådan som det tilsyneladende er tilfældet med direktøren for Copenhagen Consensus Center, Bjørn Lomborg?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:54

Benny Engelbrecht (S):

Finder ministeren, at det er hensigtsmæssigt, at universitetscentres ledere ikke får vurderet deres produktion af publikationer gennem videnskabelig peer review, sådan som det tilsyneladende er tilfældet med direktøren for Copenhagen Consensus Center, Bjørn Lomborg?

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Videnskabsministeren.

Kl. 15:54

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Universiteterne er selvejende institutioner inden for den offentlige forvaltning, og det er derfor universitetsledelsernes ansvar at vurdere og sikre, at de ansatte ved universiteterne lever op til de stillede krav.

Konkret er Copenhagen Consensus Center en del af CBS, og det er derfor CBS' ledelse, der har ansvaret for at vurdere, om centerets ansatte lever op til de stillede krav. Det er således ikke min opgave som minister at vurdere enkelte universitetsansattes arbejde, og heldigvis for det. Det modsatte ville indebære en omfattende detailstyring af universiteterne, som er i klar modstrid med selvstyrringsprincipperne og den udvikling, der generelt har været på universitetsområdet de seneste år.

Lad mig altså lige slå fast: Universitetsledelserne har et økonomisk incitament til at fremme universitetsansattes videnskabelige publicering. Universiteternes basismidler fordeles netop bl.a. efter universiteternes forskningspublicering som mål på den bibliometriske forskningsindikator.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:55

Benny Engelbrecht (S):

Først og fremmest vil jeg godt lige slå fast af hensyn til det, ministeren rundede af med i sit foregående svar, at vi ikke har nogen mistillid til universiteterne. Der, hvor mistilliden opstår, er naturligvis, når man går uden om det naturlige armslængdeprincip, som er og bør være inden for universitetssektoren, og giver direkte statslige tilskud til forskningsinstitutioner, og det er jo netop det, der er tilfældet med Copenhagen Consensus Center. Man kan endda have tvivl om, om Copenhagen Consensus Center rent faktisk overhovedet kan få prædikatet forskningscenter, al den stund vi jo har kunnet læse, at den internationale hæder, der gives Copenhagen Consensus Center, gives, fordi man anser det for at være en tænketank, altså en tænketank, som man kunne sammenligne med en slags klimaets CEPOS.

Men det, som jeg egentlig godt vil ind på, og som også går på ministerens besvarelse her, er jo, at ganske rigtigt har universiteterne normalt et økonomisk incitament til at sikre sig, at deres forskere efterlever gode forskningsmæssige principper, men hvor er det lige, at videnskabsministeren kan pege på, at de økonomiske incitamenter er på CBS i forhold til Copenhagen Consensus Center? Det er jo faktisk sådan, at driften finansieres via finansloven direkte, og dermed går man jo altså ikke igennem den normale proces, der vil være, hvis man søger midler, og dermed er der altså heller ikke den samme form for økonomiske incitamenter til at sikre, at centeret rent faktisk efterlever almindelige, gode forskningsmæssige traditioner.

Så er det faktisk ikke sådan, at det, der afgør, om Copenhagen Consensus Center får eller ikke får midler, derimod er en rent politisk aftale, sådan som det også er blevet indikeret af Dansk Folkepartis ordfører?

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:57

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg må lige slå fast, at universiteternes ledelser har ansvaret for forskningskvaliteten og forvaltningen af de økonomiske midler, bidrag, der gives til universitetet. Det er altså universiteternes ledelser, der har det. Jeg synes simpelt hen ikke, at vi som politikere kan tillade os at så tvivl om det eller ikke have tillid til dem. Så jeg synes, at det er et sådan lidt selvmodsigende spørgsmål, jeg møder. Det er på den ene side en bekræftelse af, at man har tillid til universiteterne, men på den anden side stiller man spørgsmål ved, hvordan midlerne bliver forvaltet, og om der bliver leveret tilfredsstillende resultater.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:58

Benny Engelbrecht (S):

Det kan jo i virkeligheden stilles meget enkelt op. Den, der betaler, skal også sørge for, at kvaliteten er i orden. Når den, der betaler, ikke er universitetet og det ikke er dem, der står med pengepungen i

hånden, men det derimod er de partier, som sammensætter finansloven, så er det vel i grunden meget enkelt, at det også er den vej igennem, at man skal sikre kvaliteten, og at vi altså netop i den her situation har en slags forbigåelse af de normale principper, som netop er i universitetsverdenen, og som vi hylder som værende gode, fordi de sikrer den uafhængighed og det armslængdeprincip, der skal være. Men lige præcis her har vi en bypass på det.

Jeg kan sådan set godt forstå, at ministeren bliver nødt til at forsvare de beslutninger af politisk karakter, som også bliver truffet i forbindelse med finansloven, men kan jeg i det mindste ikke få ministeren til at anerkende, at det faktisk er sådan, at de bevillinger, der gives til Copenhagen Consensus Center, er politisk bestemt?

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:59

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Spørgeren siger, at den, der betaler, skal sørge for, at kvaliteten er i orden. Vi har sådan et system, hvor staten giver midler til universiteterne, og så er det universitetsledelserne, apropos vores diskussion også på samrådet omkring armslængdeprincippet, der sikrer kvaliteten, og det er de altså kvalificerede og kompetente til.

Kl. 15:59

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 15:59

Benny Engelbrecht (S):

Så et afsluttende spørgsmål da. Ville det være muligt for CBS at nedlægge Copenhagen Consensus Center i den nuværende konstruktion, altså denne konstruktion, hvor man giver et direkte tilskud via finansloven? Og kan vi ikke også samtidig få ministeren til at bekræfte, at pengene, som bliver givet til Copenhagen Consensus Center, er en del af finanslovaftalen? Så med andre ord: Er det overhovedet muligt for CBS at gribe ind, hvis det er sådan, at den forskningsmæssige kvalitet ikke er i orden? De har jo ikke den mulighed at skære i pengene, al den stund bloktilskuddet sker direkte.

Kl. 16:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det videnskabsministeren.

Kl. 16:00

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg kan blot gentage, at Videnskabsministeriet ikke har en særskilt bevilling til Copenhagen Consensus Center. Derimod vil jeg gerne understrege regeringens betydelige tillid til, at landets universiteter kan forvalte midlerne, og at de kan sikre den faglige kvalitet. Der er noget, der efter de her spørgsmål tyder på, at regeringen er de eneste, der har den tillid.

Kl. 16:00

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Benny Engelbrecht, tak til videnskabsministeren. Hermed er spørgsmål 16 sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 17, er til beskæftigelsesministeren af Frank Aaen.

Kl. 16:00

Spm. nr. S 953

17) Til beskæftigelsesministeren af:

Frank Aaen (EL):

Har en fjernelse af efterlønnen konsekvenser for lønudviklingen på arbejdsmarkedet?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Frank Aaen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:00

Frank Aaen (EL):

Spørgsmålet er: Har en fjernelse af efterlønnen konsekvenser for lønudviklingen på arbejdsmarkedet?

Kl. 16:01

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren. (*Mikrofonen virker ikke*).

Det lader til, at vi skal have ministeren på talerstolen for besvarelse.

Kl. 16:01

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det må være, fordi det er sådan et særlig flot spørgsmål.

Situationen for Danmark er den, at vi om ganske få år står med nogle betydelige udfordringer. Den offentlige økonomi hænger ikke sammen, og der kommer til at mangle hænder på arbejdsmarkedet. Hvis vi ikke tager ordentligt fat om udfordringerne, vil det føre til lavere vækst i samfundet med en ringere velfærd til følge. Det ønsker regeringen ikke, og det er derfor, vi foreslår, at efterlønnen afskaffes. For ved at afskaffe efterlønnen vil vi frigøre såvel økonomiske som menneskelige ressourcer, der kan være med til at håndtere de udfordringer, som vi står over for.

Regeringens forslag betyder ikke, at efterlønsordningen afskaffes fra den ene dag til den anden, det vil ske over en længere periode, og det vil derfor også indebære en løbende udvidelse af arbejdsstyrken. Samtidig ved vi, at når vi øger arbejdsudbuddet, tilpasser arbejdsmarkedet sig; arbejdsmarkedet er ikke en statisk størrelse. Lønudviklingen påvirkes af mange vidt forskellige faktorer, f.eks. strukturændringer på arbejdsmarkedet, konjunkturændringer, tilstrømningen af arbejdskraft fra andre lande osv.

Endvidere vil jeg gøre opmærksom på, at lønudviklingen fastlægges af arbejdsmarkedets parter i de kollektive overenskomstforhandlinger, og det går jeg ud fra at hr. Frank Aaen også bakker op om.

Kl. 16:03

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Frank Aaen.

Kl. 16:03

Frank Aaen (EL):

Det vil sige, at vi ikke kunne få noget klart svar, og det undrer mig en del, for når vi nu ser på, hvad f.eks. overvismanden har sagt, kan vi jo se, at overvismanden flere gange har gentaget, at hvis efterlønnen bliver afskaffet, vil det presse lønningerne. Vi har set en af chefkonsulenterne i Dansk Arbejdsgiverforening sige, at hvis man fjerner efterlønnen, vil lønningerne blive presset.

Jeg går da ud fra, at regeringen, når den laver så stor en reform, som jo har konsekvenser for en masse mennesker, herunder folk, der har arbejdet på arbejdsmarkedet i mange år, og som kan se, at en ret, de troede de havde, nu bliver fjernet, så ligesom har haft omsorg for de mennesker og har overvejet, hvad det har af konsekvenser – ja, det skulle man jo tro – herunder om det har den konsekvens, at de her mennesker ikke bare mister deres ret til efterløn, men også må se, at deres lønninger bliver presset, på grund af at efterlønnen bliver fjernet.

Derfor vil jeg gerne have et klart svar fra ministeren: Har man i regeringen regnet på det, har man overvejet, om det at fjerne efterlønnen er med til at påvirke lønniveauet på arbejdsmarkedet i nega-

tiv retning, altså sænke lønningerne, i forhold til hvad de ellers ville være, således som f.eks. overvismanden siger?

Kl. 16:04

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:04

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Altså, nu ved jeg ganske enkelt ikke, hvor hr. Frank Aaen har set de her udtalelser henne, og derfor vil jeg heller ikke forholde mig til de konkrete udtalelser, men jeg vil gerne understrege, at det, som regeringen har lagt frem her, naturligvis ikke er lagt frem for at skabe et lønpres på det danske arbejdsmarked. Og hr. Frank Aaen bliver nødt til at se hele det danske arbejdsmarked for sig og ikke sådan et eller andet øjebliksbillede, som jeg fornemmer at hr. Frank Aaen forsøger at male op. For sandheden er jo den, at hver eneste gang der er fem, der forlader det danske arbejdsmarked, er der kun fire, der træder ind på det danske arbejdsmarked. Så alene af den grund kommer vi jo på sigt til at mangle hænder.

Så er det altså også sådan, at man, hvis man kigger på tidligere tiders erfaringer, altså da f.eks. kvindernes indtog på det danske arbejdsmarked skete, da vi havde overgangsydelsen, og alle de ting, vil kunne se, at der ikke er noget, der tyder på, at det hverken har skabt øget lønpres, større arbejdsløshed eller andet, og det er selvfølgelig, fordi arbejdsmarkedet er en dynamisk størrelse.

Kl. 16:06

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Frank Aaen.

Kl. 16:06

Frank Aaen (EL):

Nu kan man sådan set relativt nemt ved at google se, at overvismanden har den opfattelse, at efterlønnens fjernelse betyder et øget pres i negativ retning på lønningerne. Men jeg kan forstå, at det ikke er regeringens mening, at efterlønnens fjernelse skal påvirke lønningerne i negativ retning.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Kan vi få en garanti for, at vi ikke får det pres på lønudviklingen på arbejdsmarkedet? Og hvis det skulle vise sig, at man må antage, at det vil ske, vil man så overveje efterlønsreformen igen for at sikre, at der ikke kommer et pres på lønningerne på arbejdsmarkedet?

Kl. 16:06

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 16:06

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg er godt klar over, at hr. Frank Aaen har en forkærlighed for en helt anden styreform end den her. Men det er nu engang sådan, at det i Danmark er arbejdsmarkedets parter, der er lønfastsættende; der er det arbejdsmarkedet selv, der tilpasser sig. Og hr. Frank Aaen bliver bare nødt til at se realiteterne i øjnene, nemlig at det danske arbejdsmarked er en dynamisk størrelse. Det danske arbejdsmarked har altid tilpasset sig, f.eks. da kvinderne kom ud på arbejdsmarkedet, f.eks. da man afskaffede overgangsydelsen – og andre påvirkninger. Alt det tilsiger jo, at det vil det danske arbejdsmarked også gøre den her gang.

Oven i det skal hr. Frank Aaen så lige lægge det til, at for hver gang der er fem, der forlader det danske arbejdsmarked, er der kun fire, der træder ind på det danske arbejdsmarked. Det er en dynamisk størrelse, og derudover er vi udfordret af demografien.

Endelig er det altså også sådan, vil jeg sige til hr. Frank Aaen, at det jo ikke er noget, der kommer til at ske fra den ene dag til den anden. Derfor har arbejdsmarkedet også god tid til at tilpasse sig.

Kl. 16:07

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Frank Aaen.

Kl. 16:07

Frank Aaen (EL):

Jeg ønsker ikke en anden styreform, forstået på den måde, at jeg går ind for, at det er parterne på arbejdsmarkedet, der bestemmer lønnin-
gerne. Regeringen har jo nogle gange blandet sig ved at gå ind i overenskomsterne, og her er man altså i gang med et indgreb på arbejdsmarkedet, der vedrører efterlønsordningen, og som vi ved påvirker lønudviklingen, altså påvirker de rammer, som arbejdsmarkedets parter har at forhandle inden for. Det må man jo tage stilling til. Når politikere ændrer rammerne for fastlæggelsen af lønnen på arbejdsmarkedet, må man tage stilling til i hvilken retning.

Derfor igen: Vil ministeren garantere, at efterlønsreformen isoleret set ikke er med til at forringe lønudviklingen på arbejdsmarkedet i negativ retning?

Kl. 16:08

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:08

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen det, som hr. Frank Aaen forsøger at argumentere med, er jo af en helt anden verden. For hr. Frank Aaen forsøger isoleret set at kigge på efterlønsordningen, mens hr. Frank Aaen overhovedet ikke vil tage resten af samfundet med ind i billedet, vil tage den demografiske udfordring med ind i billedet, vil tage den økonomiske situation med ind i billedet. Næh, hr. Frank Aaen er slet ikke interesseret i, hvordan verdensbilledet ser ud, hvordan hele det danske arbejdsmarked ser ud, hvordan hele den danske økonomi ser ud. Næh næh, det vil hr. Frank Aaen slet ikke beskæftige sig med, men kræver derimod nogle mærkværdige garantier for det ene og for det andet.

Så må jeg bare lige igen gentage, at det da også er en underlig tilgang til den her sag slet ikke at ville forholde sig til virkelighedens verden, slet ikke at ville forholde sig til, hvordan arbejdsmarkedet igennem tiderne har ændret sig. Jeg ville da gerne vide, hvordan hr. Frank Aaen ville have stillet sig for mange år tilbage, da kvindernes indtog på det danske arbejdsmarked skete. Hvis hr. Frank Aaen havde været parlamentariker dengang, ville hr. Frank Aaen så også have stillet sig op om onsdagen og spurgt: Kan regeringen garantere for, at kvindernes indtog på det danske arbejdsmarked ikke er med til at løndumpe?

Kl. 16:09

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Hermed er spørgsmål 17 sluttet. Nu har jeg fået melding om, at teknikken skulle fungere igen, så ministeren kan være på sin plads.

Så går vi til spørgsmål 18, der også er til beskæftigelsesministeren af Frank Aaen.

Kl. 16:10

Spm. nr. S 954

18) Til beskæftigelsesministeren af:

Frank Aaen (EL):

Hvis en fjernelse af efterlønnen har betydning for lønudviklingen, er det så en effekt, regeringen ønsker?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Frank Aaen for oplæsning af spørgsmålet.

Frank Aaen (EL):

Hvis en fjernelse af efterlønnen har betydning for lønudviklingen, er det så en effekt, regeringen ønsker?

Kl. 16:10

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:10

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Som jeg sagde i besvarelsen af spørgsmål S 953, er situationen for Danmark den, at vi om ganske få år står med to betydelige udfordringer: at den offentlige økonomi ikke hænger sammen, og at der kommer til at mangle hænder på det danske arbejdsmarked, simpelt hen fordi vi er presset af den demografiske udvikling. Hvis vi ikke tager ordentligt fat om udfordringerne, ja, så vil det føre til lavere vækst i samfundet og ringere velfærd. Det ønsker regeringen ikke.

Det er derfor, vi foreslår, at efterlønnen skal afskaffes. Regeringens forslag til en afskaffelse af efterlønnen har ikke til formål at påvirke lønudviklingen på det danske arbejdsmarked.

Kl. 16:11

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Frank Aaen.

Kl. 16:11

Frank Aaen (EL):

Næh, men det er jo det, der sker, hvis man spørger vismændene, og hvis man spørger arbejdsgiverne. Så er det det, der sker, nemlig at man påvirker lønudviklingen.

Jeg vil godt lige replicere på det med kvinderne på arbejdsmarkedet. Altså, da kvinderne kom på arbejdsmarkedet, var det jo, fordi der var job; det var, fordi der var en vældig efterspørgsel efter mere arbejdskraft i forbindelse med udbygningen af velfærdssamfundet. Derfor kom kvinderne på arbejdsmarkedet, og det medførte ikke noget lønpres, det var bare en forbedring af vores samfund.

Men det, der sker her, er, at regeringen af politiske årsager sørger for, at arbejdsløsheden vokser, og det er det, som vismændene og arbejdsgiverne siger selvfølgelig gør, at lønningerne bliver presset. Og det, jeg siger, er, at det må man da have taget stilling til.

Jeg vil gerne udvide spørgsmålet ved at sige: Hvis ikke det er lønpresset – som alle andre mener er en effekt af regeringens beslutning – der er effekten, hvad er det så, der skal skaffe 70.000 arbejdspladser? Altså, statsministeren siger jo frejdigt, at når vi fjerner efterlønnen, kommer der 70.000 flere arbejdspladser. Hvordan kommer der 70.000 flere arbejdspladser, ved at man fjerner efterlønnen?

Må jeg give et lille eksempel: Hvis det er sådan, at en murermester mangler en murer, så kommer der et opslag, der kommer 100 ansøgninger, og der ansættes én murer. Hvis vi nu fjerner efterlønnen og halverer dagpengeperioden, som regeringen vil, så har den samme murermester igen brug for en murer, laver et opslag og får 200 ansøgninger. Og mit spørgsmål til ministeren er: Hvor mange murere bliver der så ansat? Jeg kan godt svare selv: Der bliver stadig væk ansat én. Der kommer jo ikke flere murerstillinger, fordi der er dobbelt så mange ansøgninger.

Derfor igen: Hvordan havde man tænkt sig at en fjernelse af efterlønnen skulle kunne skabe flere arbejdspladser?

Kl. 16:13

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:13

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Altså, jeg vil godt sige, at det er nogle fuldstændig horrible angreb, der kommer fra hr. Frank Aaen, og nogle fuldstændig horrible påstande, der er så langt fra virkeligheden, så det næsten er helt ufatte- ligt: at regeringen skulle ønske en højere arbejdsløshed. Altså, vil jeg sige til hr. Frank Aaen, det må rettes, og der må man give en und- skyldning, for det er simpelt hen noget af det mest horrible, jeg no- gen sinde har hørt her i Folketingssalen.

Når det er sagt, er jeg godt klar over, at hr. Frank Aaen fuldstæn- dig kaster vrage på alt, hvad økonomer – internationale økonomer og danske økonomer – og alle, der har forstand på økonomi, siger. Jeg er godt klar over, at hr. Frank Aaen kaster vrage på alt, hvad der handler om økonomi. Men det er altså nu engang sådan, at OECD's økonomer og alle andre økonomer undtagen lige dem, der er ansat i den danske fagbevægelse, samstemmende siger, at når man øger ar- bejdsudbuddet, øger man også efterspørgslen. Det var det, man så, da man afskaffede overgangsydelsen, og det var også det, man så, da kvinderne holdt deres indtog på det danske arbejdsmarked.

Kl. 16:14

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Frank Aaen.

Kl. 16:14

Frank Aaen (EL):

Altså, undskyld mig, men jeg henholder mig sådan set til overvis- manden, altså en af dem, regeringen normalt baserer sig på. Og over- vismanden siger i flere udtalelser helt klart, at når man fjerner efter- lønnen, øges arbejdsstyrken – det er også det, regeringen siger – og når man øger arbejdsstyrken, vil der komme et pres på lønnen. Men det benægter regeringen altså åbenbart, for vi kan ikke få nogen ga- ranti for, at det ikke er meningen.

Så siger overvismanden, at når man så forringer lønnen, kommer der flere i arbejde.

Det er bare den mekanisme, som altså ikke er en eller anden op- findelse af en rød økonom, men er overvismandens analyse og Dansk Arbejdsgiverforenings analyse. Må jeg være fri! Jeg spørger faktisk til den ideologi, regeringen bygger på, om ikke det er menin- gen, at en fjernelse af efterlønnen skal sænke lønningerne, hvorefter man så tror at der kommer flere i arbejde.

Det tror jeg så ikke, for hvorfor skulle der komme flere i arbejde? Skal vi tro, at vi kan konkurrere på lønningerne i forhold til Kina og Indien?

Kl. 16:15

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:15

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Hr. Frank Aaen glemte jo fuldstændig den undskyldning, som hr. Frank Aaen skylder. Der kunne vi lige starte.

Det næste er, at hr. Frank Aaen stadig væk kaster vrage på, hvad samtlige økonomer lige undtagen nogle ganske få røde økonomer ansat i fagbevægelsen her i Danmark siger, nemlig at når man øger arbejdsudbuddet, øger man også efterspørgslen efter arbejde. Hvis det er sådan, at hr. Frank Aaen skulle have ret, må hr. Frank Aaen jo prøve at forklare, hvordan det så kan være, at man ikke, da man af- skaffede overgangsydelsen, så en masse arbejdsløshed, og at man ik- ke, da kvinderne kom ind på det danske arbejdsmarked, så en masse arbejdsløshed.

Sådan hænger verden bare ikke sammen, vil jeg sige til hr. Frank Aaen, for efterspørgslen efter arbejde skyldes en masse andre ting.

Den skyldes også, at der er stabilitet, at man kan regne med økono- mien, og det er jo det, man kan med den her efterlønsreform. Den laver vi nemlig for at sikre varig velfærd i Danmark.

Så har vi jo lige den demografiske udfordring, som hr. Frank Aa- en fuldstændig glemmer at forholde sig til, nemlig at hver gang der er fem, der forlader det danske arbejdsmarked, fordi årgangene er så store, er der kun fire, der træder ind, fordi de unge årgange er så me- get mindre.

Kl. 16:16

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Frank Aaen.

Kl. 16:16

Frank Aaen (EL):

Ministeren taler om en undskyldning – hallo! Jeg står lige så stille og roligt og citerer overvismanden, altså angiveligt den førende øko- nom i Danmark i øjeblikket, som regeringen gentagne gange selv henviser til, når der skal argumenteres for nedskæringer. Skulle jeg undskylde, at jeg citerer overvismanden? Jeg fatter det simpelt hen ikke.

Det, overvismanden siger, er, at hvis der kommer 200.000 nye danskere på kajen i morgen, vil de være arbejdsløse – det er en pen- dant til efterlønnen, han refererer til her – men deres efterspørgsel efter arbejde vil føre til, at lønnen falder, og det vil føre til, at ar- bejdsgiverne kan ansætte flere. Det er altså overvismandens vurde- ring af, hvad der er effekten af efterlønnens fjernelse.

Det samme siger Dansk Arbejdsgiverforenings chefkonsulent in- den for området, nemlig at når man fjerner efterlønnen, kommer der pres på lønningerne.

De mener så, at det vil føre til flere arbejdspladser, hvilket jeg mener er håbløst naivt. Men det er da det, der er mekanismen, det kan ministeren da ikke løbe fra.

Kl. 16:17

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:17

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Hr. Frank Aaen skal slet ikke undskylde overvismanden og overvis- mandens udtalelser. Hr. Frank Aaen skal undskylde, at han påstår, at regeringen ønsker højere arbejdsløshed. Det er en af de mest horrible påstande, jeg har hørt i min tid hernede i Folketingssalen, og jeg for- står slet ikke, at hr. Frank Aaen vil være sig selv bekendt. Hvad er det dog for noget?

Den her regering har fra dag et arbejdet på at bringe arbejdsløs- heden ned. Vi bragte arbejdsløsheden så langt ned, at den var histo- risk lav. Hvis man samlede samtlige arbejdsløse til en koncert i Par- ken her i København, ville der stadig væk være ledige pladser, så få arbejdsløse var der, da det gik allerbedst.

Jeg kan sige, at jeg fra dag et som beskæftigelsesminister har ar- bejdet på at nedbringe arbejdsløsheden, som jo selvfølgelig har væ- ret stigende på grund af den internationale finanskrisen. Derfor er det fuldstændig uden for nummer, at hr. Frank Aaen står her i dag, på en onsdag, og påstår, at regeringen ønsker en højere arbejdsløshed.

Kl. 16:18

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Frank Aaen og tak til beskæftigelsesministeren for besva- relsen af spørgsmål 18.

Så går vi til spørgsmål 19. Det er også til beskæftigelsesministe- ren af Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:19

Spm. nr. S 972

19) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Når undersøgelser har vist, at det forholder sig således, at sandsynligheden for at dø, inden man er 75 år, er 20 pct. højere for dem, der gik på efterløn som 60-årige, sammenlignet med dem, der er i beskæftigelse som 60-årige, finder ministeren det så fortsat rimeligt at fjerne efterlønnen, idet en stor gruppe vil have markant færre leveår tilbage efter folkepensionsalderen?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Leif Lahn Jensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:19

Leif Lahn Jensen (S):

Tak. Når undersøgelser har vist, at det forholder sig således, at sandsynligheden for at dø, inden man er 75 år, er 20 pct. højere for dem, der gik på efterløn som 60-årige, sammenlignet med dem, der er i beskæftigelse som 60-årige, finder ministeren det så fortsat rimeligt at fjerne efterlønnen, idet en stor gruppe vil have markant færre leveår tilbage efter folkepensionsalderen?

Kl. 16:19

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:19

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Vi har i de seneste 6-7 år haft to kommissioner med omfattende ekspertise om arbejdsmarkedsforhold, som begge har konkluderet, at efterlønsmodtagere stort set har et lige så godt helbred som beskæftigede i samme aldersgruppe. Og jeg vil gerne lige nævne konklusionerne her. Velfærdskommissionens konklusion lyder, som følger:

Det meget brede udsnit af indikatorer for helbredstilstanden blandt efterlønsmodtagere tyder klart på, at efterlønsmodtagernes helbred ikke adskiller sig væsentligt fra de personer, der fortsætter med at arbejde i efterlønsalderen. Det oprindelige formål med at indføre ordningen synes ikke længere at være til stede.

Arbejdsmarkedskommissionen tog også stilling til spørgsmålet, og der konkluderede man:

Efterlønsordningen kan ikke i særlig grad bruges af personer med ringe helbred. Modtagere af efterlønnen har et helbred, der kun marginalt er dårligere end beskæftigedes og markant bedre end helbredet hos førtidspensionister.

Jeg kan desuden også nævne, at der f.eks. er indikationer på, at 65-årige mænd i dag i gennemsnit er lige så raske, som 60-årige var i 1979, og fortsætter udviklingen som forventet, vil 65-årige mænd i 2025 i gennemsnit være lige så raske, som 60-årige mænd er i dag.

Så jeg synes ikke, det kan siges meget tydeligere. Langt de fleste efterlønsmodtagere er raske og rørigt mennesker, som sagtens kan fortsætte på arbejdsmarkedet, indtil de når folkepensionsalderen. Samtidig er det også klart, at der blandt efterlønsmodtagere er personer, som er nedslidte, og som har et dårligt helbred, og de vil så i stedet for efterløn i fremtiden få mulighed for enten at få en seniorførtidspension eller et fleksjob.

Regeringen vil med sit forslag om en seniorførtidspension sikre en hurtigere og en enklere adgang til fleksjob og førtidspension for dem, der har behov for det. Seniorførtidspensionen skal gælde for alle, der har mindre end 5 år tilbage, inden de når folkepensionsalderen, og den skal også gælde alle, ligegyldigt om man er medlem af en a-kasse og indbetaler et efterlønsbidrag eller ej.

Jeg vil sige, at jeg synes, det er en solidarisk ordning, der er lagt frem, og en langt mere rimelig ordning end den, vi har i dag.

Kl. 16:22

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:22

Leif Lahn Jensen (S):

Som tidligere tillidsmand bliver jeg altid urolig, når regeringen bruger ordet solidaritet. Det var sådan set ikke det, jeg ville sige.

Vi gik jo alle og troede, at der ville komme et massivt hug mod folks efterløn. Det gjorde der så også. Men der var ikke ret mange, som faktisk troede, at regeringen også ville forringe folks mulighed for at gå på pension, at man faktisk ville lave et massivt angreb på folks pensionsalder, som endda betyder noget for folk helt op til 57 år. Det betyder, at skraldemanden på 53 år, som forventer at gå på efterløn om 7 år, må vente 11 år, og, hvis vedkommende så ikke har betalt til efterløn, vente 14 år, før vedkommende kan holde. Det betyder, at den 33-årige postarbejder først kan gå på pension, når vedkommende er 70½, og hvis den 33-årige postarbejder har et barn, kan vedkommende sige til sit nyfødte barn: Du skal altså arbejde, til du er 73½.

I sidste uge spurgte jeg ministeren om det samme, og ministeren, kan jeg huske, ville faktisk ikke svare på spørgsmål om den her alder, men kan ministeren så svare i dag og bekræfte, at de her tal, jeg kommer med, passer, altså at disse mennesker først kan trække sig tilbage på det tidspunkt?

Kl. 16:23

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:23

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det håber jeg også at hr. Leif Lahn Jensen kan. For hvis man kigger i hr. Leif Lahn Jensens egen plan, 12-minutters-planen, den meget omtalte 12-minutters-plan, som i øvrigt vistnok er forsvundet fra hjemmesiden – jeg har hørt, at man ikke rigtig vil være den bekendt længere – så står der på side 51, at en nyfødt i dag vil være 73½ år, når vedkommende går på folkepension. Det står højt besunget i den aftale, som Socialdemokratiet indgik med regeringen i 2006.

Så jeg kan jo omvendt spørge, om hr. Leif Lahn Jensen vil stå inde for den aftale, hr. Leif Lahn Jensens eget parti var med til at indgå i 2006, og som man også selv højt besynger i 12-minutters-planen, som hr. Leif Lahn Jensens eget parti har lagt frem.

Kl. 16:24

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:24

Leif Lahn Jensen (S):

Det er helt fantastisk. Jeg stiller et spørgsmål om et udspil, der kom for cirka en dags tid siden. Det kan ministeren stort set ikke huske, men ministeren kan lige nøjagtig huske hver side i vores udspil, så det vil sige, at ministeren er mere inde i vores udspil end i det, ministeren selv kommer med.

Ministeren svarede ikke på mit spørgsmål. Det er ganske enkelt – det er nok ikke enkelt for ministeren, men jeg tror på, at ministeren kan svare på det: Skal den 53-årige skraldemand arbejde, til han er 67 år, hvis han ikke har betalt til efterlønnen, skal den 33-årige postarbejder arbejde, til hun er 70½ år, skal den nyfødte arbejde, til han eller hun er 73½ år? Det er bare enten et ja eller et nej, for jeg kan også læse.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:25

man sætter spørgsmålstegn ved det, og ikke i 2006, da man selv var med til at stemme for det.

Kl. 16:28

Kl. 16:25

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Hermed er spørgsmål 19 sluttet.

Så går vi til spørgsmål 20, der også er til beskæftigelsesministeren af hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:28

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Hvis hr. Leif Lahn Jensen siger, at han kan læse, så kan han vel også slå op på side 12 i oplægget her til en ny tilbagetrækningsreform, som jo netop er sendt ud i går. Det er fuldstændig korrekt, at hvis man kigger på den 53-årige, ja, så skal han jo arbejde, indtil han er 67 år, hvilket han i øvrigt også skulle i 2004, indtil man sænkede folkepensionsalderen, så det kan man jo ikke sige sådan er afgørende nyt. Om den 33-årige må man jo sige, at det bedste skøn er, at det er 70½ år; det er jo det, som hr. Leif Lahn Jensens eget parti var med til at indgå en aftale om i 2006. Det er fuldstændig korrekt med hensyn til nyfødte, som hr. Leif Lahn Jensen nævner, at det bedste skøn er 73½ år, og hvis hr. Leif Lahn Jensen ville have været så elskværdig at slå op på side 51 i det papir, som hr. Leif Lahn Jensens eget parti har udgivet, ville han også kunne se, at det er det, som Socialdemokratiet selv har aftalt. Så det kan jo næppe rigtig komme bag på hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:26

Leif Lahn Jensen (S):

Det er korrekt, det aftalte vi. Og der var en efterløn, så man kunne trække sig tilbage, men den har regeringen afskaffet – eller nej, det har de ikke, for de har jo ikke flertal for det endnu. Men det kommer vi sikkert ind på i det næste spørgsmål.

Jeg vil bare høre: Mener ministeren, at det sagtens kan lade sig gøre – jeg forventer egentlig ikke, at ministeren ved det, men jeg prøver at spørge – at skubbe rundt med tunge skraldespande, op og ned ad mange meget, meget lange indkørsler, til man er 67 år? Mener ministeren, at man sagtens kan løfte meget tunge sække og pakker i en alder af 70½ år? Og hvis nu den nyfødte går hen og bliver moder – det tror jeg også at vi har brug for om nogle år – mener ministeren så, at den her nyfødte kan bære, jeg ved ikke hvor mange sten, ude på arbejdspladserne, i kulde, op og ned ad stiger, og hvad ved jeg, i en alder af 73½ år? Mener ministeren virkelig det?

Kl. 16:27

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 16:27

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg ved ikke, om hr. Leif Lahn Jensen mener det, men det må han jo da i hvert fald have gjort i 2006, i og med at hr. Leif Lahn Jensen dengang selv var med til at aftale det. Så det kan jo da ikke sådan rigtig komme bag på hr. Leif Lahn Jensen. Det er egentlig en lidt spøjst oplevelse: Hr. Leif Lahn Jensen står og spørger ind til nogle pensionsaldrer, som han selv har været med til at aftale, og dernæst spørger han: Kan det virkelig passe? Ja, det kan det, for hr. Leif Lahn Jensen har jo selv været med til at aftale det i sin tid.

Derudover kan man jo egentlig også undre sig: Hvad er det, der har ændret sig så meget siden 2006? Det tror jeg faktisk nok at hr. Leif Lahn Jensen skylder os et svar på. Jeg er i hvert fald meget undrende over for, hvorfor hr. Leif Lahn Jensen pludselig sætter spørgsmålstegn ved en aftale, som man selv har været med til at indgå. Det er jo i og for sig sådan lidt underligt, at det pludselig er i dag,

Spm. nr. S 973

20) Til beskæftigelsesministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Har ministeren forståelse for, at mange ufaglærte og kortuddannede, der jo hovedsagelig er de mennesker, der bruger efterlønsordningen, ikke føler, de kan stole på regeringen, idet regeringen flere gange har lovet ikke at røre ved efterlønnen og nu fremlægger forslag om at afskaffe ordningen?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Hr. Leif Lahn Jensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:28

Leif Lahn Jensen (S):

Har ministeren forståelse for, at mange ufaglærte og kortuddannede, der jo hovedsagelig er de mennesker, der bruger efterlønsordningen, ikke føler, de kan stole på regeringen, idet regeringen flere gange har lovet ikke at røre ved efterlønnen og nu fremlægger forslag om at afskaffe ordningen?

Kl. 16:28

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:28

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Den internationale finanskriser har betydet, at Danmark står over for ganske alvorlige udfordringer i de kommende år. Konsekvensen er, at de tidligere tiltag i forbindelse med velfærdsreformen, som hr. Leif Lahn Jensens eget parti var med til at indgå, ikke er tilstrækkelige. Kombineret med den demografiske udvikling er situationen for Danmark den, at vi om ganske få år står med to betydelige udfordringer, nemlig at den offentlige økonomi ikke længere hænger sammen, og at der kommer til at mangle hænder på det danske arbejdsmarked.

Hvis vi ikke tager ordentligt fat om udfordringen, vil det føre til lavere vækst i samfundet og en ringere velfærd. Det ønsker vi fra regeringens side ikke. Øget skat, som er den vej, Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti anviser, er ikke en løsning. Det vil måske få flere penge i de offentlige kasser, men det vil gøre det mindre attraktivt at arbejde og at investere i danske arbejdspladser og dermed reducere den økonomiske vækst i Danmark. Danmark vil med andre ord blive fattigere. Efter regeringens opfattelse vil en afskaffelse af efterlønsordningen bidrage til at løse begge udfordringer for Danmark på en gang.

Med forslaget om at afskaffe efterlønsordningen udviser regeringen således rettidig omhu i forhold til Danmarks fremtid, og der findes efter min bedste overbevisning ikke bedre alternativer. Regeringens bud på en løsning lægges åbent frem nu, så får danskerne mulighed for at tage stilling til indholdet. En afskaffelse af efterlønnen vil således først kunne blive gennemført efter et valg. Til gengæld vil man være sikker på, at der også er råd til velfærd i fremtiden.

Kl. 16:30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:30

Kl. 16:33

Leif Lahn Jensen (S):

Statsministeren har lovet ikke at røre ved efterlønnen og har flere gange sagt, at aftalen fra 2006 er fornuftig – og dermed også pensionsalderen. Nu glemmer regeringen så alt det, man har sagt. O.k., man har ikke givet en garanti. Det passer man jo på med. Men man har sagt: Efterlønnen bliver ikke afskaffet – efterlønnen bliver ikke afskaffet. Hvis ikke det er en garanti, hvad er det så?

Hvis ministeren virkelig mener, at alt, hvad den regering siger, ikke er en garanti, så er det vel også det samme som at sige, at alt det, regeringen siger, er der ingen garanti for at den vil holde. Det kunne vi jo se eksempler på med angreb på dagpengene, så jeg kunne egentlig bare tænke mig at spørge: Hvad er egentlig forskellen på noget, man lover, og så en garanti? For mig er det stort set det samme.

Kl. 16:31

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 16:31

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Da der ikke rigtig er noget spørgsmål i det her, efterlader det mig jo i en situation, hvor jeg sådan set kan svare lige, hvad der passer mig.

Men jeg vil da sådan set bede hr. Leif Lahn Jensen om at forholde sig lidt til virkeligheden. Når hr. Leif Lahn Jensen nu påstår, at der er så mange ufaglærte, der forventer at kunne gå på efterløn, så er det jo ikke sandt. Hvis man kigger på andelen af unge ufaglærte, der betaler ind til efterlønsordningen, kan man se, at den er på 38 pct. Der er 38 pct. af de 30-39-årige ufaglærte, der betaler ind til efterlønsordningen. Det kan man jo ikke sige er en massiv tilslutning. Når man ikke betaler ind til efterlønsordningen, når man ikke betaler ind via sin a-kasse, så har man heller ikke mulighed for at få efterløn.

Det her lyder for mig mere, som om hr. Leif Lahn Jensen forsøger at bevare a-kassernes mulighed for at bevare den her efterlønsordning og det gode selskab for dem, der fik betalt ind i tide, og så må resten sejle deres egen sø. Det er jo i virkeligheden det, der vil være konsekvensen af hr. Leif Lahns politik, og det er da noget af det mest usolidariske, jeg har hørt om længe.

Kl. 16:32

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:32

Leif Lahn Jensen (S):

Næh. Jeg forventer bare at høre, om man kan stole på regeringen. Det er faktisk det, jeg forventer at høre. Det er det, spørgsmålet går ud på. Ude på arbejdsmarkedet, ude i stuerne, ude hos den almindelige dansker er et ord et ord, og her holder man, hvad man lover. Ellers vil man være utroværdig, og ingen vil tro på en. Sådan er det. Hvis jeg, da jeg var tillidsmand, brugte samme metode, som regeringen bruger, så ville jeg stå ufattelig svagt over for min chef og over for mine kollegaer, for hvad søren skulle de tro på, hvis jeg sagde et og gjorde noget andet? Hvis man ikke kan stole på regeringen, jævnfør angrebet på dagpengene og angrebet på efterløn og pension, hvad kan man så egentlig stole på? Det var et spørgsmål.

Kl. 16:33

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg tror ærlig talt, at det, danskerne forventer af en regering, er, at der er styr på økonomien; at regeringen gør alt, hvad den overhovedet kan, for at sejle det store skib uden om de isbjerge, som den internationale finanskriser har efterladt os; at regeringen gør alt, hvad den overhovedet kan, for at sikre varig velfærd. Det er det, den her regering gør, og det er det, vi også har gjort tidligere via genopretningsplanen. Hr. Leif Lahn Jensen må jo erkende, at den internationale finanskriser har påvirket såvel Danmark som alle andre verdens lande i negativ retning. Vi danskere er så kommet bedre igennem krisen, og det er vi, fordi vi har udvist rettidig omhu. Vi har taget en række tiltag, som har gjort, at dansk økonomi fungerer efter det store angreb, som man jo kan sige den internationale finanskriser var.

Så hvis man spørger mig om, hvad jeg tror danskerne forventer, vil jeg svare, at det er en regering, der har styr på økonomien. Det, man som dansker kan forvente sig af Socialdemokratiet, er jo ikke, at de finder en vej ud af den økonomiske kriser; det er, at de finder vej lige lukket hen til LO-huset, for i fremtiden skal det være LO, der bestemmer politikken i Danmark. Det er dog mærkværdigt.

Kl. 16:34

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:34

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg lagde mærke til, at ministeren slet ikke svarede på, om man kunne stole på regeringen angående dagpengene og efterlønnen. Så må jeg jo konkludere, at det kan man ikke. Det svar takker jeg meget for.

Hvad vil regeringen gøre, hvis man ikke kan få Dansk Folkeparti med til den her forhøjelse af pensionsalderen og forringelse af efterlønnen, for det siger de jo at de ikke vil være med til? Så er der nemlig et gigantisk hul i statskassen, som regeringen siger den vil lukke, og det kan den jo ikke, hvis Dansk Folkeparti ikke vil være med. Satser regeringen så på, at alle under 57 år heller ikke kan stole på Dansk Folkeparti? Det er der mange andre eksempler på. Men kan vi sige til alle under 57 år, at hvis det her går igennem, er det, fordi de igen ikke kan stole på Dansk Folkeparti?

Kl. 16:35

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:35

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg må sige til hr. Leif Lahn Jensen, at nu tror jeg nok lige, at vi skal have sat nogle ting på plads. For det, hr. Leif Lahn Jensen siger nu, er, at der vil være et stort hul i statskassen qua den demografiske udfordring, at vi ikke vil have råd til varig velfærd, hvis ikke det bliver lukket, og at det er en udfordring, som regeringen vil tage op. Så må jeg jo slutte, at det ikke er en udfordring, som Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti vil tage op – eller hvad? Det kan jeg i hvert fald med lige så stor ret slutte, som hr. Leif Lahn Jensen kan slutte, at regeringen skulle løbe fra løfter, for det har nemlig ingenting på sig. Så hr. Leif Lahn Jensen står, sådan som jeg ser det, og skyder sig selv i foden lige nu.

Kl. 16:36

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til hr. Leif Lahn Jensen, og tak til beskæftigelsesministeren. Hermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er til socialministeren af Yildiz Akdogan.

Kl. 16:36

Spm. nr. S 960

21) Til socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Mener ministeren, at det er acceptable forhold for børnefamilier, at mange kommuner indfører flere lukkedage, og at Københavns Kommune eksempelvis indfører to hele lukkeuger?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Fru Yildiz Akdogan for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:36

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder:

Mener ministeren, at det er acceptable forhold for børnefamilierne, at mange kommuner indfører flere lukkedage, og at Københavns Kommune eksempelvis indfører to hele lukkeuger?

Kl. 16:36

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Socialministeren.

Kl. 16:36

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Det ligger mig meget på sinde, at der er rammer, som sikrer, at børnefamilierne kan få hverdag og arbejdsliv til at hænge sammen. Der skal være gode og inspirerende dagtilbud, som forældrene er trygge ved, når de skal aflevere deres børn, og tilbuddene skal være åbne, når der er behov for det.

Vores aftale med kommunerne om lukkedage betyder, at kommunen kan beslutte at holde lukket, når det er uforholdsmæssig omkostningstungt at holde åbent, det vil sige, når der ikke er et særlig stort pasningsbehov. Men det skal netop ikke være på alle mulige og umulige tidspunkter, hvor mange forældre har et pasningsbehov.

Jeg må konstatere, at mange kommuner simpelt hen omgår vores aftaler omkring lukkedage. Københavns Kommune har f.eks. fastsat et kriterium for lavt fremmøde på 45 pct. Det betyder, at en institution kan holde lukket, når 45 pct. af institutionens børn har behov for pasning. Samtidig er størrelsen på den gennemsnitlige daginstitution i København på 76 børn. Det vil altså sige, at en institution i København kan holde lukket, når 34 børn har et pasningsbehov. Det lever slet ikke op til den aftale, som vi har indgået med KL.

Når der f.eks. er 34 børn tilbage i en institution, kan man sagtens organisere sig på en måde, der både tager hensyn til børnenes behov og til kommunekassen. Man kan eksempelvis lukke en stue i institutionen, når der er færre børn, i stedet for at lukke en hel institution.

Derfor er jeg også nået til et punkt, hvor jeg undersøger alle muligheder for, hvordan vi kan få vendt den meget uheldige udvikling, for det var ikke meningen, at det bare skulle blive sværere og sværere for børnefamilierne at få hverdagen til at hænge sammen.

Kl. 16:38

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 16:38

Yildiz Akdogan (S):

Tak for svaret. Det er godt at høre, at ministeren er meget bekymret for børnefamilierne, men jeg håber også, at ministeren selv er klar over, at den situation, mange børnefamilier befinder sig i, hvad enten det er i Københavns Kommune eller i andre kommuner, jo er en konsekvens af regeringens politik for børnefamilierne. Nulvæksten i den offentlige sektor har jo haft en konsekvens i forhold til, hvad kommunerne kan og må. For Københavns Kommunes vedkommende har det reelt betydet, at man er nødt til at spare hele 350 mio. kr. på børneområdet, og det er altså primært på grund af nulvækstpoli-

tikken fra regeringens side, og konsekvensen har netop været flere lukkedage i kommunens daginstitutioner. Derudover er Københavns Kommune også i den situation, at det er en vækstkommune, det vil sige, at der årligt bliver født rigtig mange børn, hvilket selvfølgelig er heldigt, men det er altså også uheldigt, fordi man har en meget stram økonomi og samtidig skal leve op til regeringens nulvækstpolitik.

Set i det lys tænker jeg også på, at det vel ikke kun er nok, at ministeren føler med børnefamilierne og gerne vil have gode forhold for børnefamilierne, bag de her fine ord må der også være politisk handling, en politisk følge, og så vil jeg høre ministeren: Er det, når ministeren føler for børnefamilierne, egentlig rimeligt, at der samtidig også er en nulvækstpolitik, der gør, at kommunerne er i den situation, de befinder sig i? Er det rimeligt, at børnefamilierne skal straffes, når ministeren egentlig ikke vil have, at de skal straffes?

Kl. 16:40

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 16:40

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg vil først og fremmest sige, at hvis man ser på, hvor stor en del de offentlige udgifter udgør af BNP, kan man se, at den ligger på omkring 30 pct. Det er en meget, meget høj andel, og vi ligger faktisk højere end langt de fleste lande, vi sammenligner os med – hvis vi da ikke har den største andel af BNP overhovedet.

Det er også sådan, at Socialistisk Folkeparti her i Folketingssalen har indrømmet, at vi har en rekordstor offentlig sektor, men jeg kan forstå på spørgeren, at den bare skal vokse, vokse og vokse. Jeg må også sige til spørgeren, at regeringens nulvækst betyder, at kommunernes høje budgetniveau, som der var i 2010, og som var rekordhøjt, kan fastholdes i 2011. Der bliver reguleret for pris- og lønudviklingen.

Med hensyn til at der bliver født mange børn i Københavns Kommune, vil jeg sige, at ja, der bliver født mange børn i Københavns Kommune, men hvis man ser på, hvordan demografien ellers er i Københavns Kommune, kan man se, at der er rigtig mange børnefamilier, der bliver boende i Københavns Kommune, fordi det er til at betale boligen, og samtidig kan man se, at Københavns Kommune adskiller sig fra andre kommuner, ved at man ikke har så mange ældre.

Kl. 16:41

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 16:41

Yildiz Akdogan (S):

Det er lidt interessant, at ministeren sådan begynder at svare på spørgsmålet ud fra det med den offentlige sektor. Altså, borgerlige borgmestre synes også, det her er et problem. Jeg vil gerne lige læse et citat op fra en konservativ borgmester, faktisk fra socialministerens eget område, Michael Ziegler, som til Jyllands-Posten den 21. april 2010 siger:

»Vi kommer til at skære i kerneområder – pasning, skole og ældreomsorg – for vi kan ikke effektivisere os ud af denne spareøvelse. Jeg tror f. eks., at vi skal til at tale lukkedage og åbningstider i daginstitutionerne.«

Det er en konservativ minister, der heller ikke rigtig kan se en løsning med den nulvækstpolitik, som den her regering har været med til at føre. Og han advarede allerede sidste år om lukkedage. Når man tænker på, at den her regering er meget fokuseret på også at skabe vækst – ikke altid med lige stor succes – og hvis man sådan skal tage det perspektiv, at regeringen gerne vil have arbejdsmarke-

det til at være effektivt og fleksibelt, er det så egentlig rimeligt, at der er det her antal lukkedage, og hvordan hænger det sammen med ministerens eget synspunkt om moderne familier?

Kl. 16:42

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 16:42

Socialministeren (Benedikte Kiær):

For det første vil jeg lige sige, at jeg mener, at dagtilbud *er* en del af den offentlige sektor, og at jeg mener, det er meget vigtigt, at vi har en offentlig sektor, som er effektiv, og som kan løse opgaverne på god og betryggende vis. Men vi bliver også nødt til at forholde os til, at vi ikke bare kan lade den offentlige sektor vokse og vokse, og det troede jeg egentlig også Socialdemokraterne havde indset, når jeg netop også har hørt Socialdemokraternes finansordfører pointere, at vi skal gå ind og effektivisere og trimme og slanke den offentlige sektor.

Så er der for det andet en ting, jeg lige vil sige. Michael Ziegler er borgmester i Høje Taastrup, han er ikke minister. Han gør en glimrende indsats, men jeg vil ikke stå og blive eksamineret i, hvad den ene, den anden eller den tredje har sagt. Jeg forholder mig til, at vi har en rekordstor offentlig sektor, jeg forholder mig til, at vi har indgået en aftale med kommunerne omkring lukkedage, og jeg forholder mig til, at jeg på ingen måde synes, at kommunerne overholder den aftale, sådan som det egentlig var intentionen, og det er det, jeg reagerer på.

Kl. 16:43

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 16:43

Yildiz Akdogan (S):

En lille korrektion: Jeg nævnte heller ikke, at Michael Ziegler var minister, jeg sagde, at han var en konservativ borgmester i ministerens egen valgkreds. Det var det, jeg understregede, men det kan være, at ministeren ikke lige hørte det. Vi kan også tage en anden borgerlig borgmester, og det er Johnny Søtrup fra Esbjerg, der siger, at når man ikke får flere penge, betyder det altså også servicereduktioner, og jeg vil egentlig bare have et meget kort svar fra ministeren: Mener ministeren, at der er en vis sammenhæng mellem serviceniveau og økonomi, ja eller nej?

Kl. 16:44

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 16:44

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu ved jeg ikke, hvad det var for en person, som spørgeren henviste til. Hvis det var en kommunalpolitiker i Esbjerg, er det o.k.

Men jeg har det sådan, at vi også skal sørge for, at vi har en effektiv offentlig sektor i Danmark. Vi skal sørge for, at vi også giver plads til, at der kan være vækst i den private sektor i Danmark, ellers er det simpelt hen umuligt at sørge for, at vi får penge til at kunne drive børnehaverne, kunne drive vores ældresektor og kunne drive folkeskolerne. Men jeg kan forstå, at spørgeren bare gerne vil have, at den offentlige sektor vokser og vokser.

Vi har indgået en aftale med Kommunernes Landsforening, en gensidighedsaftale, hvor vi er inde at se på, hvordan vi kan effektivisere, hvordan vi kan sørge for, at den offentlige sektor bliver endnu bedre til at få mere ud af sine penge. Det betyder, at jeg som minister også er inde at kigge på mine områder og mine regler for at se, om

der er nogle, jeg kan fjerne, sådan at vi kan lette nogle af de administrative byrder fra kommunernes skuldre. Jeg har fået fjernet, hvad der svarer til 170 mio. kr., på dagtilbudsområdet, og jeg synes, at det er rigtig, rigtig ærgerligt, at svaret er, at man laver flere lukkedage.

Jeg kan i forhold til dagtilbuddene godt se, at budgetterne ikke stiger, som de har gjort førhen, men jeg bliver da også nødt til at forholde mig til, at der bliver født færre børn, end der gjorde førhen, og så bliver man da nødt til at justere budgetterne, men det kan være, at spørgeren synes noget andet.

Kl. 16:45

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, og hermed er spørgsmålet sluttet.

Det sidste spørgsmål, spørgsmål 22, er til socialministeren af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 16:46

Spm. nr. S 961

22) Til socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Vil ministeren vedkende sig et ansvar for de mange lukkedage i eksempelvis Københavns Kommune, der er en følge af regeringens krav om nulvækst i kommunerne?

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Fru Yildiz Akdogan for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:46

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Vil ministeren vedkende sig et ansvar for de mange lukkedage i eksempelvis Københavns Kommune, der er en følge af regeringens krav om nulvækst i kommunerne?

Kl. 16:46

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 16:46

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Det korte svar er nej. Jeg vil ikke vedkende mig et medansvar for de mange lukkedage, som bl.a. er ved at blive indført i København.

Først og fremmest vil jeg endnu en gang gerne slå fast, at regeringens økonomiske politik indebærer, at kommunernes rekordhøje budgetniveau for 2010 kan fastholdes i 2011. Kommunernes budgetter reguleres tilmed med stigningen i priser og lønninger. Det betyder, at kommunerne kan købe de samme varer og fastholde det samme personale, som kommunerne har budgetteret med i 2010. Det er naturligvis kommunernes opgave hele tiden at sikre, at ressourcerne udnyttes bedst muligt. Det er rettidig omhu med skatteborgernes penge. Syv ud af ti kommuner vil i de kommende år – det er fra 2009 til 2013 – opleve et faldende børnetal, at der er færre 0-6-årige. Der bliver simpelt hen født færre børn. Derfor er det helt naturligt, at man tilpasser kapaciteten på dagtilbudsområdet efter det forventede behov fremadrettet, men en tilpasning af økonomien er altså ikke lig med nedskæringer.

Når der spørges konkret til København, kan jeg oplyse spørgeren om – hvis spørgeren ikke allerede er bekendt med det – at Københavns Kommune kun sparer 4,4 mio. kr. på at indføre 10 ekstra lukkedage. Det samlede antal lukkedage stiger så til 19 lukkedage, og det er næsten en fordobling. Jeg gentager lige: 4,4 mio. kr. Og det er altså ud af et samlet budget på 3,9 mia. kr. til dagtilbud, SFO og klub. Det er da tankevækkende. Og det er jo meget lidt, kommunen sparer, i forhold til den manglende fleksibilitet, som det giver forældrene. Og kommunen *kan* prioritere anderledes. Det er således min klare opfattelse, at det er en umanerlig dårlig prioritering i Køben-

havns Kommune og andre kommuner, der for tiden er skyld i, at forældre må trækkes med alt for mange lukkedage.

Kl. 16:48

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 16:48

Yildiz Akdogan (S):

Det er lidt tankevækkende, at ministeren ikke selv kan se et medansvar i det her, og at alt, hvad der kommer af negative konsekvenser af den her regerings politik, er alle de andres skyld – det er kommunernes skyld, det er alle mulige andres skyld, det er borgmestrenes skyld, ja, det er lige før, det er familiernes egen skyld, at de får flere børn. Men det er i hvert fald andres skyld, bortset fra ministerens, og det er som sagt lidt tankevækkende, når man ser på situationen og man decideret kan se en konsekvens af nulvækstpolitikken og de besparelser, der sker ude i kommunerne. Og Københavns Kommune er som sagt en kommune, hvor der bliver født flere børn. Københavns Kommune skal spare 350 mio. kr. Det får en konsekvens i forhold til serviceniveauet, det betyder flere lukkedage i børneinstitutionerne.

Jeg vil lige citere en anden borgerlig politiker, det er en Venstre-mand, det er ikke en konservativ. Erik Fabrin siger i Jyllands-Posten den 25. februar 2010:

»Regeringen skal tage et konkret medansvar for, at der med den økonomiske politik, der nu søges tilrettelagt, uundgåeligt vil blive tale om ganske voldsomme omstillinger og besparelser, der påvirker serviceniveauet.«

Jeg vil lige spørge ministeren igen, for hun svarede egentlig ikke på det, da jeg tidligere spurgte om det: Mener ministeren, at der er en sammenhæng mellem serviceniveau og økonomi?

Kl. 16:49

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 16:49

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg kan jo forstå af det, som spørgeren siger, at spørgeren simpelt hen ikke vil tage noget medansvar i forhold til den økonomiske krise. Hvis det ikke er spørgeren bekendt, vil jeg sige, at vi faktisk har været udsat for nogle ret voldsomme ændringer med den internationale økonomiske krise, der har ramt både dybt og hårdt i det danske samfund ligesom i mange andre lande. Samtidig kan vi se, at vi har en rekordstor offentlig sektor, hvad også Socialistisk Folkeparti selv har indrømmet i den her sal. Og vi ved, at vi bliver nødt til at sørge for, at den offentlige sektor ikke bare vokser og vokser. Men jeg kan forstå, at det har spørgeren sådan set ikke tænkt sig at gøre noget ved, den skal bare have lov til at vokse og vokse, og så er det bare ærgerligt, hvis man ikke kan sørge for at skaffe penge til det; men man kan jo bare låne til mere velfærd.

Der er ikke noget andet at gøre, end at vi bliver nødt til at sørge for at holde orden i huset og sørge for, at der er en ordentlig økonomi i det her land. Men jeg kunne da godt tænke mig at høre, hvad spørgeren egentlig selv vil gøre for at sørge for, at vi får en god økonomi i det her land efter den internationale økonomiske krise.

Kl. 16:50

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 16:50

Yildiz Akdogan (S):

Ministeren bliver ved med at referere til SF. Jeg vil bare lige orientere ministeren om, at jeg er fra Socialdemokraterne.

Med hensyn til ministerens svar fik jeg desværre ikke et konkret svar. Ministeren kommer igen og igen med undskyldninger og nævner alle mulige andre ting, bl.a. den økonomiske krise. Man kan sige, at man så kunne have ladet være med at give de her skattelettelser til de allerede velstående, som hverken har bidraget til vækst eller for den sags skyld flere arbejdspladser. Men det er i hvert fald et svar på ministerens konkrete spørgsmål til mig.

Når man ser på, hvordan situationen er, sådan som nulvækstpolitikken har været ført, og hvordan situationen er for moderne børnefamilier, er der ingen tvivl om, at der er sket en forringelse. Borgerlige borgmestre, hvad enten det er Venstreborgmestre eller borgmestre fra ministerens eget parti, går ud og siger, at det her har en konsekvens for kommunerne, for de kan ikke opretholde serviceniveauet med den her politik. Og jeg tog udgangspunkt i den kommune, jeg bor i, Københavns Kommune, hvor man decideret kan se nogle forringelser. Så vil jeg bare høre: Synes ministeren ikke, at det er et problem? Er der ikke en sammenhæng mellem den politik, ministeren er med til at føre, og de negative konsekvenser, det har for familier med børn?

Kl. 16:52

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 16:52

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Først vil jeg lige pointere, at der er tale om, at de skattelettelser, som denne regering har gennemført, er finansierede, og at de skattelettelser har bidraget både til at skabe flere job og til at skabe vækst. Derudover vil jeg også lige pointere, at hvis man ser på Danmark og sammenligner Danmark med andre lande, kan man se, at vi også her har et meget, meget højt skatteniveau, hvis ikke vi har det højeste, og hvis vi overhovedet skal kunne klare os i den internationale konkurrence, bliver vi også nødt til at gøre os attraktive for at have noget erhvervsvirksomhed i landet, så vi kan skaffe penge til den offentlige sektor. Men jeg kan forstå, at spørgeren fuldstændig negliger, at der har været en økonomisk krise. Det synes jeg er meget trist og meget uansvarligt.

I forhold til hvad en række borgmestre og en række politikere ude i kommunerne siger, bliver man også nødt til at forholde sig til, at det mange gange bliver sagt i forbindelse med forhandlinger, så det er en rituel stammedans, der starter, når man f.eks. skal i gang med økonomiforhandlingerne til foråret med regeringen.

Kl. 16:52

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det fru Yildiz Akdogan.

Kl. 16:52

Yildiz Akdogan (S):

Jeg kan ærlig talt ikke rigtig forstå, hvorfor ministeren er så negativ i sin attitude over for nogle meget, meget konkrete spørgsmål, jeg stiller hende. Men lad mig citere en anden politiker, en konservativ politiker og finansordfører, som siger:

Regeringen har dikteret nulvækst i den offentlige sektor fra 2011 til 2013, og regeringen er klar til at tage ansvaret for konsekvenserne af nulvæksten.

Er socialministeren klar til at tage konsekvenserne af nulvæksten? Er ministeren klar til at tage konsekvenserne af de forringelser, der sker ude i kommunerne, og det, at antallet af lukkedage stiger i bl.a. Københavns Kommune? Er ministeren klar til at tage et ansvar for den politik, hun har været med til at bestemme?

Kl. 16:53

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det socialministeren.

Kl. 16:53

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Det er jo også derfor, jeg er inde at kigge på mine muligheder i forbindelse med den aftale, som er indgået mellem KL og regeringen, om lukkedage, og som i den grad bliver misbrugt. Jeg er inde at se på mulighederne for, hvad jeg kan gøre, når jeg kan se, at kommunerne ikke lever op til det, der var intentionen med den her aftale.

Selvfølgelig påtager regeringen sig ansvaret for, at vi skal sørge for at styre det her land sikkert igennem den økonomiske krise. Det skal vi gøre, ved at vi sørger for at få skabt vækst i det her land; det skal vi gøre, ved at vi får dækket det hul, der er efter den økonomiske krise. Vi skal sørge for, at vi igen får gang i hjulene. Vi kan ikke låne os til velfærd. Vi kan ikke lave sådan nogle luftige planer som at arbejde 12 eller 30 minutter mere om dagen, eller hvad vi nu har. Vi bliver nødt til at komme med nogle konkrete bud på, hvordan vi sørger for, at det her land kan få en ordentlig økonomi og kan klare sig godt igennem krisen.

Men jeg forstår, at spørgeren både synes, at den offentlige sektor skal vokse, vokse og atter vokse, og at man bare kan slippe af sted med ikke at komme med nogen som helst konkrete bud. Jeg kommer med nogle konkrete bud, og jeg har sagt, at jeg vil gå ind og løse den her problemstilling om lukkedage.

Kl. 16:54

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Hermed er spørgsmålet afsluttet. Tak til fru Yildiz Akdogan som spørger, og tak til socialministeren.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 16:55

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 27. januar 2011, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 16:55).
